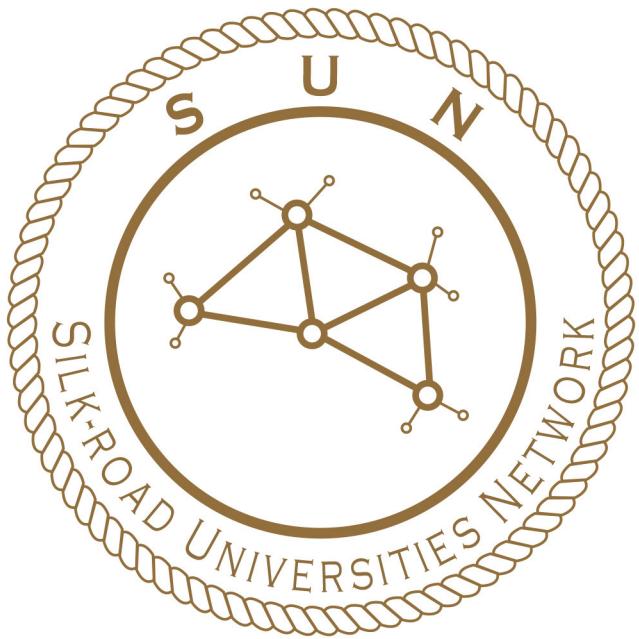

WRITING COS 2017

**The 1st
Writing Contest
Of Sun**

**What does
the Silk Road
mean to me?**

😊 Content

Introduction	<u>WRICOS</u>	<u>5</u>
Essay	<u>Grand Prize</u>	<u>7</u>
	<u>Excellent Award</u>	<u>19</u>
	<u>Special Selection</u>	<u>25</u>
	<u>Selection</u>	<u>43</u>
Poem	<u>Grand Prize</u>	<u>57</u>
	<u>Excellent Award</u>	<u>61</u>
	<u>Special Selection</u>	<u>77</u>
	<u>Selection</u>	<u>89</u>
Information	<u>Awards</u>	<u>101</u>
	<u>Translators</u>	<u>103</u>
	<u>Examiners</u>	<u>107</u>

Toward Welcoming Diversity of Languages as Uncomfortable Beauty

It is said that there are about six thousand languages in today's world, and the number of languages used by over a million people ranges up to two hundred fifty. The language of one country or one race embodies its cultural wholeness and is a very important means of expressing its thought and culture. To understand cultures of other countries and peoples, it is necessary to be able to command their languages. However, it is not easy to learn foreign languages, since it requires a great deal of time and effort. So, for many people, linguistic diversity seems very inconvenient. Nevertheless, seen from human diversity, it is quite a beautiful phenomenon. If all humans spoke the same language, it could be more convenient, but cultural diversity and the beauty derived from it would disappear. Truly, diversity in languages is a bastion of cultural diversity.

Cultural diversity of humankind is the key value Silk-road Universities Network aims for and deeply respects, since we firmly believe that otherness from me and great respect and consideration for cultural diversity are the very bases of peaceful coexistence and mutual prosperity for not only the silk-road regions but also the world. Seeing in this respect, SUN understands that diversity of languages is somewhat inconvenient but very beautiful and meaningful. Writing Contest was held with the intent to spread the value to member university students, the next generation leading humanity, and to have them share and experience it.

For this literature festival, four member universities specializing in foreign languages, including Beijing Foreign Studies University in China, Hankuk University of Foreign Studies in Korea, Tokyo University of Foreign Studies in Japan, and Uzbekistan State University of World Languages, collaborated as a committee in organizing and judging and translating. What makes the event is so meaningful is that it was the first event co-organized by diverse universities of foreign studies. The support from the four university chancellors and professors serving as committee members is greatly appreciated.

Even though this literature festival with the given theme, "What does Silk Road mean to me?" was held for the first time, there were 44 entries of poems and essays. To show respect for diversity in languages and to eliminate inevitable limitations in expressing one's thought with an official foreign language, applicants were allowed to write in their own or familiar languages. As a result, works written in fifteen languages, including Bengali, Catalonian, Chinese, English, Hindi, Italian, Kazak, Korean, Malay, Portuguese, Russian, Spanish, Uzbek, Vietnamese, and so on were received. Twenty-nine works had been selected during the first screening, out of which thirteen works consisting of six poems and seven essays received good evaluation were translated into at least five different languages by member university professors, students, and translators specializing in the languages of the chosen works. For translation, besides the aforementioned four universities, professors, students, and translators in Allameh Tabatabai University in Iran, Ca Foscari University of Venice in Italy, University of Valencia in Spain, University of Malaya in Malaysia, and Vietnam National University of Social Sciences and Humanities in Ho Chi Minh City, were involved. Their effort is greatly appreciated. These translated works were used in the second screening, and then one grand prize, two excellence prizes, and ten special prizes were finalized.

This Writing Contest of SUN (WRICOS) along with Silkroadia Phil Harmonic Orchestra (SPO) and Photo-contest of SUN (PHOCOS) will be annually held as one of the three major cultural festivals. Though it is only a small first step, I expect more interest and participation in this festival, and hopefully, it advances enough to contribute to the advent of refined, true civilization for all humanity on the earth.

Besides the people mentioned earlier, many gave their supports and efforts for WRICOS event. I want to express my deep gratitude to Governor Kwanyong Kim and officials of Gyeongsangbuk-do Province for the financial support. I also give thanks and sincere respect to advisor, Mr. Euihwan Cho, who was in charge of all designs from the poster to the collection of works, and to Ms'. Shinyoung Kim, Bia Kim, Ayeon Lim, Yoonah Kim, and Danbi Kim who worked along with Mr. Cho. Finally, I want to show my appreciation to SUN staff members such as Team Leader Ms. Hyeju Park and Coordinator Ms. Hanna Joo, who stayed up and worked so hard every step of the event. I think they deserve the privilege of enjoying delight in learning and sweet rest after all that hard work and sweat.

November 9, 2017
 Sungdon Hwang, Ph.D.
 Secretary General
 Silk-road Universities Network (SUN)

**WRICOS
2017**

**Essay
Works**

丝路上的松萝茶

林徽东¹

“莫叹海疆丝路长，函关紫气万隆城。”海上丝绸之路，东起中国东南沿海，经南洋诸国、印度洋，抵达东非和欧洲。徽州古县休宁——我的家乡——青山绿水相绕，名闻世界的松萝茶就生产于此地的松萝山上。而海上丝路与松萝茶因为1987年打捞出的沉船“哥得堡号”产生了密不可分的联系。

9年前，一份无与伦比的珍贵茶样在人们的簇拥下缓缓走进了安徽省休宁县的状元阁陈列室。她有着不平凡的历史——伴随着瑞典“哥得堡号”沉船在海底沉睡两个多世纪的“松萝茶”终于回到了故乡。公元18世纪，在中西贸易史著名的“海上丝绸之路”上，来自欧洲瑞典的大型商船“哥德堡号”，满载着茶叶、丝绸、瓷器等中国商品，触礁沉没。满船的东方瓷器茶叶，传奇的航行经历从此长埋海底。直到1987年，深埋两个多世纪的“哥得堡号”沉船被重新技术打捞出水，人们惊异地发现，分装在船舱里的370吨茶叶，有一部分一直没有被氧化，其中一部分还能饮用，泡出来竟然还有淡淡的茶香。而这其中就有我家乡的松萝绿茶。

在阔别家乡两百多年之后，松萝茶带着丝路上的记忆和沧桑，回到了故土的怀抱。这一份丝路上的茶香，完整保留两个多世纪，不得不说是一份奇迹。松萝茶，产自休宁松萝山。《休宁县志》载：“邑之镇山曰松萝，远麓为琅琊，多种茶，僧得吴人郭第制法，遂名松萝，名噪一时。”松萝茶历史悠久，在明代更是盛极一时，谢肇淛评价：“今茶之上者，松萝也，虎丘也，罗芥也，龙井也，阳羡也，天池也。”各地饮松萝成风，甚至上贡为御茶。明代是中国散茶崛起的时代，松萝不仅名噪华夏，更是出口茶的主要品类：据目前所能查到的英国东印度公司最早订单所载，早在1606年荷兰商人就已经从广州将松萝茶运往欧洲销售，它是当时从中国进口量最大、时间最早的中国茶类。历史再一次证明徽茶曾经有过辉煌，而“哥得堡号”沉船上的“松萝茶”就是徽州茶叶在当时世界上的巨大影响力的有力佐证！

这一海上丝路之发现，对我而言，是对家乡百年茶香氤氲的自豪，是对民族茶叶在世界上辉煌的骄傲。跨越百年，松萝茶叶翠绿不在，却散发着丝路上的异样光彩！

Song Luo Tea on the Maritime Silk Road

There is a popular ancient verse in China, saying that you should never sigh in fear for the long way along Maritime Silk Route, since the long distance between Hangu and Bandung does not stop it from being prosperous. Stretching from China's southeast coast, the Maritime Silk Road winds all the way through countries in Southeast Asia and Indian Ocean, and finally reaches to East Africa and Europe. Apart from the well-known Maritime Silk Road, there is a kind of world-famous green tea closely related to it, namely Song Luo Tea. It was born in Song Luo Mountains in my hometown, Xiuning County, which is a typical ancient county in Huizhou and surrounded by charming green hills and clean waters. Well, if you are not so familiar

with Song Luo Tea, here comes a chance to smell it through the vast history. Nine years ago, escorted by a large cluster of people, a matchlessly valuable sample of tea walked slowly into a showroom of Zhuang Yuan Ge in Xiuning County, Anhui Province. It's much more than an ordinary kind of tea due to its extraordinary history. After more than two centuries' quiet sleep with East Indiaman Gotheborg, Sweden shipwreck on the seabed, Song Luo Tea finally returned home.

In the 18th century, on the Maritime Silk Road notable for Sino-Western trade, a large Sweden merchantman, which is East Indiaman Gotheborg from Europe, was fully loaded with tea, silk, porcelain and other Chinese commodities, but unfortunately it stuck on the rocks and sank into the sea. Thus it called an end to the marvelous sea voyage of Chinese tea and porcelain, which were buried underwater for hundreds of years. With the advances in technology in 1987, East Indiaman Gotheborg was salvaged from the seabed after more than two centuries. To people's surprise, 370 tons of tea was still there inside the merchantman and some of it hasn't even been oxidized during such a long period of time. And more amazingly, some of it was still drinkable, giving off light and refreshing aroma of tea when made with boiling water. And Song Luo Tea was right among the magical tea.

As for me, this discovery of Song Luo Tea on the Maritime Silk Road means quite a lot. It has stirred up my deepest pride in tea aroma refreshing for centuries and national tea shining in the whole world. Spanning over two centuries, the sample of Song Luo Tea is no longer green, but still splendid with a glow on the Maritime Silk Road, brighter than ever.

Hu Qiu, Luo Jie, Long Jin, Yang Xian, Tian Chi and so on. It's beyond dispute that drinking Song Luo was in widespread fashion and it was even used as royal tea at court in the Ming Dynasty. Ming Dynasty is exactly an era when loose tea rose sharply in China. As a consequence, Song Luo was not only popular across China, but also counted as the major kind of tea among exported tea. According to an order of British East India Company, which is traced as the earliest one, Holland merchants had started transporting Song Luo Tea from Guang Zhou Province to Europe for sale as early as 1606. What's more, it's distinguished as contributing to the biggest imports from China and being the earliest Chinese exported tea. Once again, history saw the glory of Hui Tea. And Song Luo Tea found on the East Indiaman Gotheborg is absolutely solid proof how influential Hui Tea was in the world at that time.

As for me, this discovery of Song Luo Tea on the Maritime Silk Road means quite a lot. It has stirred up my deepest pride in tea aroma refreshing for centuries and national tea shining in the whole world. Spanning over two centuries, the sample of Song Luo Tea is no longer green, but still splendid with a glow on the Maritime Silk Road, brighter than ever.

Chè Tùng La trên Con Đường Tơ Lụa

Mặc thán hải cương ti lộ trường, Hàm Quan tử khí Vạn Long Thành (Chú thích 1). Con đường tơ lụa trên biển, bắt đầu từ bờ biển phía Đông Nam Trung Quốc, đi qua các nước Nam Dương, Ấn Độ Dương, đến phía đông châu Phi và châu Âu. Hưu Ninh, một huyện cổ kính của Huy Châu, chính là quê hương của tôi, non nước hữu tình, nước xanh tươi, chè Tùng La nổi tiếng thế giới chính trống trọt ở núi Tùng La nơi này. Con đường tơ lụa gần liền với chè Tùng La bởi tàu chim East Indiaman Gotheborg được cứu hộ vào năm 1987.

Chín năm trước, dưới sự quan tâm theo dõi của mọi người, một mẫu chè quý giá châm chậm bước vào trong phòng trưng bày nhà Tràng Nguyên ở huyện Hưu Ninh, tỉnh An Huy. Cô ấy có lịch sử kỳ diệu, sau hai thế kỷ chìm dưới đáy biển với con tàu East Indiaman Gotheborg, chè Tùng La cuối cùng được quay về quê hương. Thế kỷ XVIII, trên con đường tơ lụa trên biển nổi tiếng trong lịch sử thương mại Trung Quốc - châu Âu, tàu

East Indiaman Gotheborg, con tàu thương mại lớn của Thụy Điển, châu Âu đã áp chè, tơ lụa, gốm sứ bị mắc cạn và chìm dần xuống biển. Từ khi đó, bao nhiêu gốm sứ, chè trên tàu đó và một trái nghiệm hàng hải kỳ diệu bị chìm xuống đáy biển. Cho đến năm 1987, tàu chìm East Indiaman Gotheborg bị cứu hộ, mọi người bất ngờ khi phát hiện rằng 370 tấn chè chúa trong buồng tàu có một số chè chưa bị oxy hóa, trong đó còn có một số có thể uống được, pha ra còn có hương vị ngọt của chè. Trong đó có chè Tùng La của quê hương tôi.

Sau khi hai trăm năm ra khỏi quê hương, chè Tùng La mang theo ký ức và thăng trầm trên con đường tơ lụa, quay về quê hương. Hương vị chè trên con đường tơ lụa này được giữ lại toàn vẹn trong vòng hai thế kỷ, không thể phủ nhận đó là một kỳ tích. Chè Tùng La sản xuất từ núi Tùng La, huyện Hưu Ninh. Hưu Ninh Huyện Chí có viết: Áp chí trán sơn viết Tùng La, viễn lộc vị lang ngعن, da chủng trà, tăng đắc ngô nhân quách đệ ché pháp, toại danh Tùng La, danh táo nhất thi (Chú thích 2). Chè Tùng La có lịch sử lâu dài, vào thời nhà Minh từng nổi tiếng một thời, Tạ Triệu Chiết đánh giá: Kim trà chí thượng giã, Tùng La dã, hổ khieu dã, la giới dã, long tĩnh dã, dương di dã, thiên chi dã (Chú thích 3). Mọi nơi thịnh hành uống trà Tùng La, thậm chí cống lén làm trà hoàng gia. Nhà Minh là thời kỳ mà chè Trung Quốc bắt đầu phát triển mạnh mẽ, chè Tùng La không những nổi tiếng cả nước mà còn là một loại chè xuất khẩu chính của Trung Quốc. Theo đơn đặt hàng sớm nhất của Công ty Đông Án Anh Quốc mà chúng ta có thể tra được cho đến hiện nay, từ năm 1606 những thương nhân Hà Lan đã đặt hàng chè Tùng La rồi vận chuyển từ Quảng Châu sang châu Âu, nó là loại chè Trung Quốc mà Công ty Đông Án Anh Quốc đặt hàng sớm nhất và đặt hàng với số lượng nhập khẩu lớn nhất từ Trung Quốc. Lịch sử một lần nữa minh chứng sự huy hoàng ngày xưa của Huy Trà, và chè Tùng La trên tàu chim East Indiaman Gotheborg chính là minh chứng mạnh mẽ cho sức ảnh hưởng to lớn của chè Huy Châu thời kỳ đó.

Sự phát hiện về con đường tơ lụa này, đối với tôi, là niềm tự hào to lớn vì hương vị chè trăm năm của quê hương, là niềm tự hào vì sự huy hoàng của chè dân tộc trên thế giới. Trải qua trăm năm, mẫu chè Tùng La không có màu xanh như ngày xưa, nhưng lại toát lên một ánh sáng kỳ diệu trên con đường tơ lụa. Chú thích 1: Dừng lùi bước trước con đường dài đặc của con đường tơ lụa trên biển, hãy xem từ khí đồng lai (tốt lành giàu mạnh) độc đáo từ Hàm Cốc Quan đến Vạn Long Thành. Chú thích 2: Thị trấn Vạn An, huyện Hưu

Ninh có một núi tên là Tùng La, dưới chân núi có thôn Lang Nguyên, con người của thôn này trồng chè để làm ăn. Có một nhà sư được một người Ngõ tên là Quách Đệ truyền dạy cách làm chè, rồi đặt tên chè này là chè Tùng La, nổi tiếng một thời. Chú thích 3: Chè tốt nhất thế giới hiện nay, là Tùng La, hổ khiêu, la giới, long tĩnh, dương di, thiên chi (dây là những tên gọi của chè).

Le thé Songluo dans la Route de la soie maritime

On dit: << Bien que la Route de la soie maritime soit longue, l'opulence se transfert du col de Hangu¹ à la ville de Wanlong².>> La Route de la soie maritime, allant du sud-est des zones côtières de la Chine, relie les pays émergents d'Asie du Sud-Est et du Sud, jusqu'à l'Afrique d'Est et l'Europe. Le fameux thé Songluo provient de plantations situées dans la montagne Songluo de mon pays natal Xiuning, un district ancien de l'Anhui province. La relation entre la Route de la soie maritime et le thé Songluo est devenue plus intime grâce au navire Götheborg repêché en 1987.

Il y a 9 ans, un échantillon précieux du thé Songluo a été disposé dans la salle d'exposition du district Xiuning avec l'accompagnement de la foule locale. Après avoir resté tranquille pour plus de deux siècles au fond de la mer, il est enfin retourné dans son pays natal avec une histoire liée au Götheborg coulé en 1745. Au XVIIIe siècle, le Götheborg a heurté une falaise près d'Älvborg après son long voyage dans la Route de la soie maritime. En coulant dans le port de Götheborg, tous les produits commerciaux de la Chine incluant le thé, la soie et la porcelaine sont restés dès lors au fond de la mer. Quand on a repêché le Götheborg de l'eau en 1987, on était étonnant qu'une partie des 370 tonnes du thé réservés dans les différentes cabines n'était pas oxydée et était potable avec une fragrance, y compris le thé Songluo de mon pays natal.

Après avoir quitté son pays natal depuis longtemps, le thé Songluo y est retourné avec une histoire et une mémoire liées à la Route de la soie maritime. Cette fragrance gardée pour plus de deux siècles est sans aucun doute un miracle. Dans les annales du district Xiuning, on parle de l'origine du fameux thé Songluo: << Il y a une montagne dans le bourg Wan'an du district Xiuning qui s'appelle Songluo. Au

pied de cette montagne se trouve le village Langyuan. Les villageois vivent de la plantation du thé. Parmi eux, il y a une moine bouddhiste qui maîtrise bien la façon de Guodi³ de faire le thé . C'est comment le thé Songluo est produit. >> Le thé Songluo a une longue histoire et était renommé dans la dynastie de Ming. Dans le commentaire de XIE Zhaozhe⁴, il dit, << Le thé de première qualité d'aujourd'hui est Songluo, Huqiu, Luojie, Longjing, Yangxian et Tianchi⁵. >> Boire le thé Songluo était très populaire dans tout le pays, voire comme un tribut à l'empereur. La dynastie de Ming est une dynastie où le thé en vrac se prospérait. Le thé Songluo était non seulement apprécié par les Chinois, mais aussi était une marchandise importante d'exportation au monde entier. D'après l'ancien bon de commande de la Compagnie britannique des Indes orientales, en 1606, les marchands hollandais ont transporté le thé Songluo du port de Guangzhou pour vendre en Europe. Le thé Songluo était le thé chinois importé le plus et le plus tôt en ce temps-là. L'histoire fait preuve de l'éclat du thé de l'Anhui province et le thé Songluo dans le Götheborg est un témoignage de la bonne réputation du thé de l'Anhui dans le monde.

En ce qui concerne cette découverte, je suis fier du thé Songluo de mon pays natal et aussi de l'éclat du thé chinois du monde. Même si l'échantillon Songluo n'est pas aussi vert qu'avant, il répand toujours son éclat dans la Route de la soie maritime.

Song Luo Tee auf der Seidenstraße

Es gibt einen alten Vers in China und er sagt, dass du nicht über die Fernreise auf den Küstenlinien und Seidenstraße seufzen solltest, weil die lange Distanz zwischen Han'gu-Pass und Stadt Bandung es nicht davon abhält, wohlhabend zu sein. Die Maritime Seidenstraße beginnt an der Südostküste Chinas, passiert die südostasiatischen Länder und den Indischen Ozean, und endet in Ostafrika und Europa. In der Region Huizhou gibt es einen historischen Kreis namens Xiuning, der meine Heimatstadt ist. Sie ist von grünen Bergen und klarem Wasser gesäumt. Der weltberühmte Song Luo Tee kommt aus dem Song Luo Berg in Xiuning. Die Maritime Seidenstraße und der Song Luo Tee sind wegen

¹ le col de Hangu: se trouve dans la province de He'nan, un des quatre plus fameux cols de l'ancienne Chine

² la ville de Wanlong: une ville indonésienne

³ Guodi: le nom d'une personne

⁴ XIE Zhaozhe: un poète de la dynastie de Ming

⁵ Songluo, Huqiu, Luojie, Longjing, Yangxian, Tianchi: sont tous les noms du thé

dem im Jahr 1987 wiederentdeckten Wrack von Ostindienfahrers Götheborg untrennbar verbunden.

Vor neun Jahren, begleitet von einer großen Gruppe von Menschen, eine unvergleichlich wertvolle Teeprobe ging langsam in einen Ausstellungsraum von Zhuang Yuan Ge in Kreis Xiuning, Provinz Anhui. Die Teeprobe hat eine außergewöhnliche Geschichte. Nach mehr als 200-jährigem Schlaf auf dem Meeresboden wegen dem Schiffbruch des schwedischen Götheborgs kehrte die Teeprobe schließlich in seine Heimatstadt zurück.

Im 18. Jahrhundert erlitt das große europäische schwedische Handelsschiff Götheborg unterwegs auf der sich in der Geschichte des chinesischen und westlichen Handels auszeichnenden Maritime Seidenstraße Schiffbruch. Die Götheborg war voll von Tees, Seiden, Porzellane und Tees. Alle sind überraschend, dass ein Teil der 370 Tonnen Tees in der Kabine nicht oxidiert wird und trinkbar bleibt. Einige Teearten, darunter auch der Song Luo Grüntee aus meiner Heimatstadt, können aufgegossen werden und haben wunderbarerweise Teearoma.

Nach einer mehr als zwei Jahrhunderte Abwesenheit kehrt der Song Luo Tee mit Erinnerung und Geschichte auf der Seidenstraße in sein Herkunftsland zurück. Man muss sagen, dass es ein Wunder ist, dass das Tee-Aroma sich für mehr als 200 Jahre bewahrt. Song Luo Tee kommt aus dem Song Long Berg in Xiuning. Nach Annalen von Xiuning gebe es einen Berg mit Namen Song Luo im Gemeinde Wan'an, Kreis Xiuning. In der Nähe des Bergfußes liege ein Dorf namens Langyuan. Dort verdienen die Dorfbewohner größtenteils durch Teepflanzung ihren Lebensunterhalt. Unter ihnen sei ein Mönch, der die Essenz von GUODI's Herstellungsmethode des Tees erfasse. So werde diese Art von Tee als Song Luo Tee benannt und genieße damals einen guten Ruf. Song Luo Tee hat eine lange Geschichte und erlebt in der Ming-Dynastie seine Blütezeit.

XIE Zhaozhe, ein damaliger berühmter Naturforscher und Dichter, halte die Teearten von Song Luo, Hu Qiu, Luo Jie, Long Jing, Yang Xian und Tian Chi für das Beste. Überall in China trank man Song Luo Tee und er wurde sogar als Tribut beobachtet. Ming-Dynastie war die Ära des Aufstiegs vom chinesischen Losen Tee. Song Luo Tee war nicht nur in China sehr bekannt, sondern auch war er die Hauptkategorie der Tee-Exporte. Nach den vorhandenen Kaufaufträgen von der Britischen Ostindien-Kompanie verschiffen die

niederländischen Kaufleute schon im Jahr 1606 von Guangzhou nach Europa den Song Luo Tee. Er war damals der früheste chinesische Tee mit stärkstem Export. Diese Geschichte weist noch einmal den Glanz des aus Huizhou kommenden Tees nach. Der Song Luo Tee im Wrack von Götheborg ist gerade ein starker Beweis für den weltweit riesigen Einfluss von Tee aus Huizhou in der damaligen Zeit.

Durch die Entdeckung der Maritimen Seidenstraße bin ich nicht nur stolz auf das für Jahrhunderte aufrechterhaltende Aroma des aus meiner Heimatstadt stammenden Tees, sondern auch sehr stolz auf den Glanz chinesisches Tees in alle Welt. Obwohl sieht die Teeprobe vor Jahrhunderte nicht so jadegrün aus, glänzt Song Luo Tee ungewöhnlich weiter auf der Seidenstraße.

Tè Song Luo Della Via Della Seta

“Non ti preoccupare della lunghezza della via della seta marittima.Tutte le città fra la Torre Han Gu e la Città Wan Long sono belle e sviluppate.” La via della seta marittima inizia dalla costa sudorientale della Cina, attraversa i paesi meridionali dell'Asia e dell'Oceano Indiano, alla fine arriva in Africa ed Europa. L'antica contea Xiu Ning di Hui Zhou, la mia città natale, è circondata dalle montagne e dai fiumi. Il famoso tè Song Luo ha origine nel monte Song Luo. La via della seta marittima e il tè Song Luo hanno origine dal salvataggio del 1987 della nave Gothenburg.

Questa scoperta sulla via della seta del mare, per me, è una sensazione di orgoglio per la mia patria e ha dato importanza al tè cinese. Dopo cento anni, il tè Song Luo non è verde come prima, ma adesso risplende la luce della via della seta!

Il Tè Song Luo è stato in patria dopo 200 anni portando con sé l'importanza della via della Seta. E meraviglioso che l'aroma del tè Song Luo ha conservato per così tanto tempo. Il tè Song Luo è nato dal monte Song Luo. Negli annali della contea Xiu Ning c'è scritto: C'è un monte si chiama Song Luo nel Wan An distretto, e ai piedi del monte c'è il paese Lang Yuan dove gli abitanti raccolgono il tè per vivere. Un monaco ha imparato il metodo per fare il tè da Guo Di e lo ha chiamato Song Luo ed è molto famoso. La storia del tè Song Luo è molto antica, si beveva molto durante dinastia Ming. Xie Zhaozhe ha detto :” Il tè Song Luo, Hu Qiu, Luo Jie, Long Jing, Yang Xian e Tian Chi sono più buoni di tutti. Il tè Song Luo è diventato un omaggio per il re. Il tè cinese era famoso nella dinastia Ming, non solo il tè Song Luo era famoso in cina, ma anche era il principale tè che si esporta. Secondo i primi ordini della Compagnia Delle Indie orientali, gli olandesi hanno spedito tè da Cantone in Europa per vendere dal 1606. Erano i primi tè cinesi più importanti. La storia ha provato lo splendore dei tè di Hui Zhou un'altra volta, e il tè Song Luo trovato sulla nave Gothenburg ne è la prova!

Questa scoperta sulla via della seta del mare, per me, è una sensazione di orgoglio per la mia patria e ha dato importanza al tè cinese. Dopo cento anni, il tè Song Luo non è verde come prima, ma adesso risplende la luce della via della seta!

Il tè songluo e la Via della Seta

Nessuno si lagna di quanto, tra mari e terre, la Via della Seta sia lunga / Dal Passo Han un vento propizio attraversa mille grandi città. La Via della Seta Marittima nasce a est, sulle coste della Cina sud-orientale, attraversa poi i paesi dei mari del sud e, lungo l'Oceano Indiano, raggiunge l'Africa orientale e di qui l'Europa. Nella contea di Xiuning - la mia terra natale - nell'antica prefettura di Hui, si intessono verdi monti e limpide acque: proprio qui, sul Monte Songluo, si produce l'omonimo tè famoso in tutto il mondo. Fu però nel 1987, quando riemerse il relitto del Götheborg, che il nome di questo tè si legò indissolubilmente alla Via della Seta Marittima.

Nove anni fa, a Xiuning - che oggi si trova nella provincia dello Anhui - nella sala esposizioni Zhuangyuange, fece il suo ingresso trion-

fale tra due ali di folla una qualità di tè senza eguali. La sua era una storia fuori del comune: dopo due secoli di sonno sul fondo del mare in compagnia del Götheborg, il vascello naufragato, ecco che il tè songluo poteva finalmente tornare a casa. Nel XVIII secolo, mentre navigava lungo la Via della Seta Marittima - la celeberrima strada dei commerci tra Cina e Occidente - l'imponente vascello svedese Götheborg urtò uno scoglio e colpì a picco con il suo scafo pieno di tè, sete, porcellane e altri manufatti cinesi. Da allora il carico rimase sepolti a lungo sul fondo del mare, insieme ai misteri sulla rotta percorsa dalla nave che lo trasportava. Finché nel 1987, dopo essere rimasto sepolti per due secoli, il Götheborg fu finalmente riportato in superficie grazie alle nuove tecnologie: fu allora che, con grande sorpresa, si scoprì che una parte delle 370 tonnellate di tè caricate nella stiva aveva resistito all'ossidazione. Alcuni di questi tè erano ancora bevibili: fu strabiliante scoprire che, una volta messi in infusione, sprigionavano ancora un leggero aroma. Tra questi c'era anche il songluo, la varietà di tè verde prodotta nella mia terra.

Dopo oltre duecento anni di lontananza, con il suo carico di ricordi di un tempo passato, il tè songluo ritrovava l'abbraccio del suolo natio. La sua fragranza legata alla Via della Seta si è conservata intatta per oltre due secoli, e questo ha un che di miracoloso. A proposito del suo luogo di produzione, il Monte Songluo, nelle Cronache della contea di Xiuning si legge: “Songluo è il nome della montagna che sorge nei pressi della città. Ai suoi piedi si ricava una pietra simile alla giada e si coltivano diverse varietà di tè: i monaci appresero le formule per prepararlo dalla gente di Wu, e in seguito chiamarono songluo un tè che in passato godette di una fama straordinaria”. Questo tè, infatti, ha una storia lunghissima. Tornò alla ribalta in epoca Ming, tanto che Xie Zhaozhe (1567-1624) ne diede il giudizio che segue: “Oggigiorno i migliori tra i tè sono il songluo, lo huqiu, il luojie, il longjing, lo yangxian e il tianchi”. Il suo consumo si diffuse in ogni parte della Cina, fino a diventare oggetto di tributo ed essere consumato alla corte dell'imperatore. In epoca Ming, durante la quale si registrò l'ascesa dei tè in foglia, il songluo non solo era celebrato in tutta la Cina, ma diventò soprattutto uno dei principali beni destinati all'esportazione: stando ai registri della Compagnia Britannica delle Indie Orientali attualmente consultabili, i mercanti

olandesi ne acquistarono per inviarlo in Europa già nel 1606, a Canton. A quel tempo era il primo tè cinese per volume di importazioni, nonché il primo a essere introdotto in Europa. La storia conferma, ancora una volta, il lustro di cui ha goduto il tè dello Anhui, e il carico di songluo recuperato dal relitto del Götheborg è una delle più importanti testimonianze dell'importanza che esso ricopriva nel mondo dell'epoca!

Quanto a me, questa scoperta fatta lungo la Via della Seta Marittima mi ha reso orgoglioso dell'intenso aroma del tè della mia terra, fiero dell'onore di cui godeva in tutto il mondo questo prodotto del mio paese. A distanza di secoli, il verde brillante del songluo si è ormai spento, eppure ancor oggi irradia lo splendore unico che un tempo illuminava la Via della Seta!

실크로드의 송로차

“바닷길 실크로드 길다고 감탄하지 마라, 함곡관의 상서로운 기운이 반동까지 이어지나니.” 해양 실크로드는 중국동남 해안을 따라 동남아시아를 거쳐, 인도양, 동부아프리카와 유럽까지 이어진다. 후이저우(徽州) 구현(古縣)의 후이닝(休寧) - 나의 고향 - 은 맑은 물이 청산을 두른 듯하고, 세계적으로 이름난 송로차가 생산되는 소나무산에서 생산된다. 그리고 해양실크로드와 송로차는 1606년에 온란(オランダ)의 상인들이すでに廣州から松蘿茶をヨーロッパに輸送して販売していた。松蘿茶は当時、中国のなかで最も輸入量が多く、最も早くから輸入されたお茶であった。歴史は再び徽茶(安徽産の茶)のかつての

실크로드의 송로차

“바닷길 실크로드 길이라고 감탄하지 마라, 함곡관의 상서로운 기운이 반동까지 이어지나니.” 해양 실크로드는 중국동남 해안을 따라 동남아시아를 거쳐, 인도양, 동부아프리카와 유럽까지 이어진다. 후이저우(徽州) 구현(古縣)의 후이닝(休寧) - 나의 고향 - 은 맑은 물이 청산을 두른 듯하고, 세계적으로 이름난 송로차가 생산되는 소나무산에서 생산된다. 그리고 해양실크로드와 송로차는 1987년에 온란(オランダ)의 상인들이すでに廣州から松蘿茶をヨーロッパに輸送して販売していた。松蘿茶は当時、中国のなかで最も輸入量が多く、最も早くから輸入されたお茶であった。歴史は再び徽茶(安徽産の茶)のかつての

シルクロードの松蘿茶

「海のシルクロードが長いと嘆くなれば、函谷関の紫の朝焼けはインドネシアのバンブンにどこく。」海のシルクロードは、東は中国東南の沿海部から始まり、南洋諸島、インド洋を経て、東アフリカ、ヨーロッパへと繋がる。私の故郷一徽州(安徽省)の休寧は青々とした山や美しい川が互いを取り巻く古い県で、世界中で知られる松蘿茶は、この地の松蘿山で作られている。そして1987年に引き上げられた沈没船「エーデボリ号」によって、海のシルクロードと松蘿茶の間には切っても切り離せない関係が生まれた。

9年前、比類ないほどの高級茶が人々に囲まれ、ゆっくりと安徽省休寧県の状元楼（「状元文化」の宣伝のために作られた建造物）のショールームに運ばれた。このお茶には非凡な歴史が込められていた。スウェーデンの沈没船「エーデボリ号」と共に海底に2世紀あまり深く眠っていた「松蘿茶」が遂に故郷に帰ってきたのである。18世紀のこと、中国とヨーロッパの貿易史で有名な「海のシルクロード」において、スウェーデンの大型商船「エーデボリ号」が茶葉、シルク、磁器などの中国の商品を載せたまま座礁し沈没した。船いっぱいに積まれた東方の磁器や茶葉、不思議に満ちた航海の体験は、これにより長いあいだ海の底に埋もれることになった。1987年になって、2世紀あまり海の底にあった沈没船「エーデボリ号」が引き揚げられると、驚いたことに、船の倉庫に積まれていた370トンもの茶葉のうち、一部は酸化を免れており、そのうちまだ飲むことができるものもあった。その茶葉でお茶を入れてみると、なんとほんのりお茶の香りがしたのだ。そしてこの中に我が故郷の松蘿茶があつた。

故郷を離れて200年あまりもの後に、松蘿茶はシルクロードの記憶と世界の大きな変化を伴って、故郷の懷に帰ってきた。2世紀余りの間シルクロードで完璧に保存されたこのお茶の香りは、奇跡と言うほかない。松蘿茶は休寧の松蘿山で作られている。『休寧県誌』は、「休寧の山は松蘿と呼ばれており、遠くまで広がる山麓は玉石の源であり、多くの茶葉が植えられていた。ある僧侶が呉国人・郭弟の製茶方法を入手し、それを松蘿茶と名付けると、その名声は瞬く間に広まった。」と記している。松蘿茶の歴史は長く、特に明朝で隆盛を迎えた。謝肇浙は「現在茶葉の中での高級品は、松蘿茶、虎丘茶、カラシナ茶、童井茶、陽幕茶、天池茶である。」と評している。各地で松蘿茶が流行し、ついには皇帝に献上されるお茶となつた。明朝は中国の散茶♥が興った時代であり、松蘿茶は中国で有名になつただけでなく、輸出用のお茶の主要な品目になつた。今のところ確認できるイギリス東印度会社の最も古い注文書によると、1606年にオランダの商人がすでに廣州から松蘿茶をヨーロッパに輸送して販売していた。松蘿茶は当時、中国のなかで最も輸入量が多く、最も早くから輸入されたお茶であった。歴史は再び徽茶(安徽産の茶)のかつての

9年前、比類ないほどの高級茶が人々に囲まれ、ゆっくりと安徽省休寧県の状元楼（「状元文化」の宣伝のために作られた建造物）のショールームに運ばれた。このお茶には非凡な歴史が込められていた。スウェーデンの沈没船「エーデボリ号」と共に海底に2世紀あまり深く眠っていた「松蘿茶」が遂に故郷に帰ってきたのである。18世紀のこと、中国とヨーロッパの貿易史で有名な「海のシルクロード」において、スウェーデンの大型商船「エーデボリ号」が茶葉、シルク、磁器などの中国の商品を載せたまま座礁し沈没した。船いっぱいに積まれた東方の磁器や茶葉、不思議に満ちた航海の体験は、これにより長いあいだ海の底に埋もれることになった。1987年になって、2世紀あまり海の底にあった沈没船「エーデボリ号」が引き揚げられると、驚いたことに、船の倉庫に積まれていた370トンもの茶葉のうち、一部は酸化を免れており、そのうちまだ飲むことができるものもあった。その茶葉でお茶を入れてみると、なんとほんのりお茶の香りがしたのだ。そしてこの中に我が故郷の松蘿茶があつた。

故郷を離れて200年あまりもの後に、松蘿茶はシルクロードの記憶と世界の大きな変化を伴って、故郷の懷に帰ってきた。2世紀余りの間シルクロードで完璧に保存されたこのお茶の香りは、奇跡と言うほかない。松蘿茶は休寧の松蘿山で作られている。『休寧県誌』は、「休寧の山は松蘿と呼ばれており、遠くまで広がる山麓は玉石の源であり、多くの茶葉が植えられていた。ある僧侶が呉国人・郭弟の製茶方法を入手し、それを松蘿茶と名付けると、その名声は瞬く間に広まった。」と記している。松蘿茶の歴史は長く、特に明朝で隆盛を迎えた。謝肇浙は「現在茶葉の中での高級品は、松蘿茶、虎丘茶、カラシナ茶、童井茶、陽幕茶、天池茶である。」と評している。各地で松蘿茶が流行し、ついには皇帝に献上されるお茶となつた。明朝は中国の散茶♥が興った時代であり、松蘿茶は中国で有名になつただけでなく、輸出用のお茶の主要な品目になつた。今のところ確認できるイギリス東印度会社の最も古い注文書によると、1606年にオランダの商人がすでに廣州から松蘿茶をヨーロッパに輸送して販売していた。松蘿茶は当時、中国のなかで最も輸入量多く、最も早くから輸入されたお茶であった。歴史は再び徽茶(安徽産の茶)のかつての

홍성하던 시기로, 송로는 중국에서 이름을 냈을 뿐만 아니라 수출품의 주요 품목이었다. 현재 찾아볼 수 있는 영국 동인도회사의 가장 오래된 물품 목록에도 기재되어 있다. 일찍이 1606년 네덜란드 상인이 이미 광저우의 송로차를 유럽에 판매했었다. 그 차는 당시의 중국 수출품의 가장 큰 부문이며, 가장 오래된 중국의 차이기도 하다. 역사는 다시 한번 후이저우차의 찬란함을 증명했으며, 또한 침몰했던 고더보그호의 송로차는 후이저우 차 잎이 당시 세계에 큰 영향력을 발휘했던 증거이다.

해양 실크로드의 발견은, 나에게는 고향의 백년차향을 자신하게 하며, 민족의 차잎이 세계에서 자랑스러움을 얻게 됐음을 알려준다. 100년의 시간을 뛰어넘은 송로차의 푸르름은 부재하지만, 그러나 이로 인해 실크로드의 찬란함이 발산되었다.

Teh Song Luo diLaluan

Sutera Laut

"Janganlah merungut bahawa Laluan Sutera Laut adalah sangat panjang, semua bandar dari Hangguan ke kota Bandung adalah makmur dan kaya." Laluan Sutera Laut, bermula dari pantai timur tenggara China, melalui negara-negara Asia Tenggara dan Lautan Hindi, tiba di Afrika Timur dan Eropah. Xiuning, sebuah daerah purba di Huizhou, iaitu kampung halaman saya, Dikelilingi oleh gunung dan sungai yang indah. Teh Songluo yang terkenal diseluruh dunia dihasilkan di Gunung Songluo di daerah tersebut. Pada tahun 1987, sebuah kapal kontena yang bernama "Gothenburg" telah tenggelam dan berjaya diselamatkan. Hal ini menyebabkan Laluan Sutera Laut dan Teh Songluo sangat berkaitrapat.

9 tahun yang lalu, beberapa teh berharga yang tiada tandingannya perlahan-lahan dibawa masuk ke bilik pameran di Zhuangyuange di daerah Xiuning, Provinsi Anhui. Teh ini mempunyai sejarah yang luar biasa—mereka menemani kapal dagang besar dari Eropah dan Sweden yang bernama "Gothenburg" di bawah laut selama lebih dua abad. Selepas itu, teh ini akhirnya kembali ke kampung halamannya.

Pada abad ke-18, di Laluan Sutera Laut yang terkenal dengan Sejarah Perdagangan China dan Barat, kapal dagang "Gothenburg" dari Sweden, dipenuhi teh, sutera, porselin dan barang lain dari China. Akhirnya, kapal itu terhempas ke karang dan tenggelam. Porselin dan teh di dalam kapal yang mempunyai pengalaman pelayaran yang hebat telah terkambus di dasar laut. Sehingga tahun 1987, "Gothenburg" berjaya dibawa ke luar laut. Orang ramai terperanjat apabila mendapati sebanyak 370 tan teh di dalam kabin belum teroksidasi. Sebahagian daripadanya ada yang sudah boleh diminum. Selepas direndam, teh ini mengeluarkan aroma teh yang tawar. Salah satu daripada teh-teh tersebutialah Teh Song Luoyang berasal

dari kampung halaman saya.

Selepas meninggalkan kampung halaman selama 200 tahun, Teh Song Luo, yang membawa ingatan dan rasasedih tentang Laluan Sutera Laut, pulang ke kampung halaman. Teh yang tersimpan didalam Laluan Sutera Laut selama lebih dua abad inimerupakan satu keajaiban. Teh Song Luo dihasilkan di Gunung Songluo, Xining.

Rekod <Rekod Daerah Xiuning>, Xiuning Daerah Wanen merupakan bandar yang mempunyai gunung bernama Song Luo Shan. Di kaki gunung itu terdapat Kampung Langyuan. Penduduk kampung itu menanam teh untuk menyara hidup. Terdapat seorang sami yang tahu menggunakan cara Guo Di untuk membuat teh dengan baik. Oleh itu, orang memanggil teh ini "Teh Song Luo". Teh ini sangat terkenal. Teh ini mempunyai sejarah yang panjang, popular pada zaman Dinasti Ming. Menurut kajian Xie Zhaozhe, teh terbaik di dunia sekarang ialah Teh Song Luo, Teh Huqiu, Teh Luojie, Teh Longjing, Teh Yangxian dan Teh Tianchi dan lain-lain (ini semua nama teh). Teh Song Luo bukan popular di semua tempat, tetapi menjadi teh yang dihidangkan kepada maharaja. Dinasti Ming adalah zaman kebangkitan teh. Teh Song Luo bukan sahaja popular di China, tetapi juga merupakan teh eksport paling utama. Menurut perintah Syarikat India Timur terawal boleh didapati bahawa pengusaha Belanda telah menghantar Teh Song Luo dari Guangzhou ke Eropah untuk dijual pada tahun 1606. Teh Song Luo ialah yang terbesar dan terawal diimport dari China. Sejarah sekali lagi membuktikan bahawa Teh Hui ini mempunyai kemuliaan. Teh Song Luoyang terdapat di dalam kapal "Gothenburg" ialah bukti yang teh Hui mempunyai pengaruh yang kuat di dunia!

Penemuan baharu berkaitan Laluan Sutera Laut ini, bagi saya, ialah kebanggaan selama berabad-abad tentang teh kampung halaman saya dan berbangga kerana teh China mencapai tahap yang cemerlang di dunia. Selepas beratus-ratus tahun, jenis teh itu sudah tidak wujud lagi, tetapi Teh Song Luo masih mempamerkan cahaya yang indah di dalam Laluan Sutera Laut.

Чай Сонглоу на Шёлковом пути

"Не ропчи о дальности Шёлкового пути, вне Китая много развитых городов." Протянувшись вдоль моря Шёлковый путь, начавшись с юго-восточного моря Китая, проходил через Малайский архипелаг, Индийский океан и остиг Восточной Африки и Европы. Один из древних районов Хуижоу-Сиунинг — моя родина — прекрасный край, окружённый зелёными горами и реками. Именно в этом месте появился всемирно известный чай Сонглоу. Благодаря найденному в 1987 году со дна моря караблю "Готебург" между Шёлковым путём над поверхностью моря и чаем Сонглоу появилась незыблемая нить.

9 лет назад непохожий, дорогой чай вместе с людьми постепенно вошёл в дома образованных людей городка Сиун провинции Анхуй, где хранились изделия ремесленников. У него есть необычная история — наконец-то вернулся домой "спавший" более двух веков на дне моря вместе со шведским кораблём "Готебург" чай Сонглоу. В XIX веке в истории торговых отношений между Китаем и западными государствами был эпизод, когда на запад направлялся по морскому Шёлковому пути крупный шведский корабль "Готебург", нагруженный Китайским чаем, шёлком, фарфоровой посудой. В пути он ударяется об камни на воде и тонет. Заполненный восточным фарфором и чаем корабль надолго остаётся на дне моря. В 1987 году пролежавший на дне моря более двух веков корабль "Готебург" с помощью современной техники был поднят из воды. То что было удивительно для людей, это то, что из погруженных отдельно на корабль 370 тонн чая часть из них осталась без кислорода, и их можно было свободно употреблять. Из за — варёного чая исходил приятный чайный запах. Среди этих чаёв был и чай моего края Сонглоу.

Бывший вдали 200 лет чай Сонглоу, вобрав память Шёлкового пути, вернулся в объятия родного края. Чудо — это то, что сохранившийся на Шёлковом пути чай сохранился, не подвергшись никаким повреждениям. Чай Сонглоу выращен в горах Сонглоу городка Сиун. В произведении "Вдохновения городка Сиун" так написано: "Возле одного маленького городка есть гора Сонглоу, а гору, которая подальше от него, называли Лиангюан". Их население занималось выращиванием чая. Один христианский монах By у человека из своего государства

по имени Гуоди выучился технике работы и дал этому чаю название Сонглоу. Этот чай в скором времени стал очень известным. История чая Сонглоу уходит в далёкие времена. Во времена династии Минга этот чай становится ещё более популярным. Человек по имени Сие Жао Жэ даёт ему следующее определение: "На сегодняшний день в ряд известных чаёв входят:

определение: "На сегодняшний день в ряд известных чаёв входят: Сонглоу, Хучиу, Луожие, Лонгжинг, Янгхиен, Тианчи". В разных регионах Китая пitiё чая превратилось в обычай, даже этот чай вошёл в ряд чаёв, рекомендованных императору. В период династии Минга появился не фасованные чай, а чай Сонглоу стал одним из видов не только в Китае, но и экспортруемых: При проверке первоначальных заказов Английской компании Ост-Индия было выявлено, что в 1606 году голландский купец покупая чай Сонглоу в Ганджоу, начал продавать его в Европу. В то время этот чай очень в большом количестве был привезён из Китая и одним из первых попал в Европу. История подтвердила славу чая Анхуй в те времена. То есть Анхуйн Сонглоу чай из корабля "Готебург" является доказательством того времени в мире самым сильным действующим чаем.

Я горжусь тем, что в моём родном kraе есть столетний чай, найденный на Шёлковом пути на поверхности моря, что исторически доказано. Я горжусь тем, что наш национальный чай известен во всём мире. Если даже за столетия изменился цвет чая Сонглоу, но до сих пор он ярко освещает весь Шёлковый путь.

El té usnea en la Ruta de la Sed

<<No tengas miedo por lo larga que es la Ruta de la Seda Marítima. Mira lo fértil que es el camino entre la Puerta Hangu y la ciudad Wanlong. >> La Ruta de la Seda Marítima empieza en el este desde las regiones sudestes costeñas, pasa por los países del sudeste de Asia, y termina en el este de África y Europa. El antiguo condado Xiuning de Huizhou, mi pueblo natal, rodeado de montañas y ríos, es donde crece el té usnea. Entre la Ruta de la Seda Marítima y el té usnea se produjo un vínculo muy estrecho por el barco hundido Gotemburgo, que fue dragado en el año 1987.

Hace nueve años, un ejemplar precioso

tó<<entre los tipos de té extraordinarios había usnea, huqiu, luojie, longjing, yangxian, tianchi, etc. >> En muchas regiones la gente se acostumbraba de beber el té usnea, e incluso lo contribuyeron al emperador. En la dinastía Qing, el té flojo se volvió cada vez más importante. El té usnea no solo era famoso en China sino también se exportaba al exterior. Según el más temprano pedido que podemos consultar hoy de la Honorable Compañía de las Indias Orientales, en el año 1606, los comerciantes holandeses ya importaban el té usnea desde Guangzhou a Europa, el cual era el tipo que se exportaba de más cantidad y más temprano en la historia. Nos prueba otra vez la historia que el té de Anhui tiene un pasado espléndido y el té usnea en el barco hundido es la mejor evidencia de la influencia del té de Anhui en aquel mundo.

Este descubrimiento de la Ruta de la Seda Marítima me hace orgulloso del aroma durante siglos del té de mi pueblo natal y de la gloria del té nacional en la escena mundial. Pasaron siglos y el ejemplar ya no es verde, pero todavía despiende un brillo propio de la Ruta de la Seda.

Ипак йўлидаги Сонглоу чойи

de té entró despacio, rodeado de la gente, en el recinto del pabellón Zhuangyuan de Xiuning, Anhui. Tiene una historia extraordinaria. Yació en el fondo del mar con el barco Gotemburgo durante más de dos siglos y finalmente regresó a su pueblo natal. En el siglo XVIII d.C., en la famosa Ruta de la Seda Marítima de la historia de negocios entre China y el occidente, el gran barco comercial Gotemburgo, lleno de mercancías chinas como el té, la seda y la porcelana, se chocó con un escollo y se hundió. El té y la porcelana, junto con la experiencia náutica legendaria, yacieron en lo fondo del mar. En el año 1987, el Gotemburgo, enterrado más de dos siglos, fue dragado del mar. Para la sorpresa de la gente, el té, reservado divididamente en el barco, no fue totalmente oxidado. Una parte todavía se podía usar para elaborar bebidas, que despedían un olor ligero aromático. Esta parte incluía el té usnea de mi pueblo.

Después de más de doscientos años, el té usnea volvió al seno de su pueblo natal con la memoria y las vicisitudes. Es un milagro que el aroma de la Ruta de la Seda se mantuviera más de dos siglos. El té usnea proviene de la montaña Songluo. Se registra en Los anales del condado Xiuning <<En el poblado Wanan de Xiuning, hay una montaña que se llama Songluo. Al pie

de la montaña se encuentra la aldea Langyuan, donde la gente cultiva el té para ganar la vida. Un monje aprendió la técnica de preparar el té de una persona que se llama Guo Di, de Wu Este. Por eso, lo denominaron té usnea y se volvió muy famoso en aquel entonces. >> El té usnea tiene una larga historia. Su fama llegó al auge en la dinastía Ming. Xie Zhaozhe comentó: "Ипак йўлини узоқлигидан нолима, Хитойдан ташқарида ривожланган шаҳарлар кўп". Денгиз бўйлаб чўзилган Ипак йўли Хитойнинг жанубий-шарқидаги дентиздан бошланиб, Малай архипелаглари, Хинд океанидан ўтиб Шарқий Африка ва Европага етиб борган.Хуижоунинг қадимига туманларидан бирни Сиунинг — менинг она ватаним — атрофини ям-яшил төғлар ва дарёлар ўрга олган гўзал диёр. Айнан мана шу ерда дунёга машхур сонглоу чойи пайдо бўлган. 1987 йилда дентиз қаридан топилган "Готебург" кемаси туфайли денгиз устидаги Ипак йўли ва сонглоу чойи орасида узилмас ришишта пайдо бўлди.

9 йил олдин ўхшаши йўқ, қимматли чой одамлар билан биргаликда секин-аста Анхуй провинцияси Сиунинг шаҳарчасининг фозил одамларнинг хунармандчилик нарсалариниң ќўядиган хоналарига кириб борди. Унинг ноодатий тарихи бор –Швециянинг "Готебург" кемаси билан дентиз остида икки асрдан ошиқ "ухлаган" сонглоу чойи ваниҳоят уйига қайтди. XIX асрда Хитой ва гарб давлатлари орасидаги савдо-сотиқ тарихида "Денгиз устидаги Ипак йўли"да Швециянинг йирик "Готебург" кемаси Хитой чойи, илаги, чиннilarини билан тўлдирилиб ғарбга ўйл олган эди, йўлда у сув остидаги тошларга урилади ва чўкиб кетади. Шарқнинг чинни ва чойлари билан тўлдирилган кема узоқ вақт дентиз остида икки асрдан ошиқ қолиб кетган "Готебург" кемаси замонавий техника ёрдамида сувдан чиқариб олинади. Инсонларни ҳайратта соглани шу бўлди, кемага алоҳида ортилган 370 тонна чойдан бир қисми кислородсиз қолиб кетган бўлиб, уни бемалол истеъмол қилиш мумкин бўлган. Дамланган чойдан хушбўй чой ҳиди келган. Бу чойлар орасида менинг юртимнинг сонглоу чойи ҳам бўлган.

Уйидан икки юз йил узоқда бўлган сонглоу чойи Ипак йўлининг хотираларини олиб она юритининг бағрига қайтди. Ипак йўлидаги чой икки асрдан ошиқроқ вақтда ҳеч қандай шикастланишларсиз сақланиб

views and mindsets. To translate from one language to the other is to create a link between their cultures, to bring them closer. Were it not by this noble work of translation, certain books, documentaries, manuals, news, etc., would never reach us. We all can think of a novel or a film that left a trace on us and is now our favourite. It may be a foreign product that a translator has adapted to your own tongue so you can understand and enjoy it. It may, in turn, be a piece from your own land which crosses borders and is comprehended and appreciated in other places thanks to translators.

Silkroadia also shares a beautiful wish to transcend geographic borders between countries, continents and oceans, giving rise to a union that the Silk Road revisits. Thus, today, the students of the allied universities can start from a landmark that promotes a feeling of camaraderie beyond religious, linguistic, historical and cultural differences.

Silkroadia is not a relic of the past but a new way into the future. All that this alliance means and represents to me is past, present and future; it is much more than unveiling the importance and historical significance of this road through time, it is a reunion with that childhood spirit that longed for their silk worms to turn into butterflies and only regarded silk as one more of their little town's labours. A memory that has helped me keep the curious mind of my own childhood. This innate desire to learn something new every day, inquiring and exploring, was the one that drove me to translation studies, which shares such close aims with this alliance. Following the pathway of the Silk Road, I will always discover something that will make me feel at home.

“丝路”于我，意义何在？

自小时候起，我就怀有一个深深的记亿：和家乡的其他孩子一样，我有一个装满桑叶的鞋盒，里面一些白白的蚕吃着桑叶，之后结成淡黄色的小茧。每个孩子都耐心地等待着白色的蝴蝶破茧而出的那一刻。在我的家乡，很难想象成长过程中有谁未曾有过一个装满蚕的纸盒。我住在瓦伦西亚南边一个叫Carcaixent的小村镇。橙子和丝绸生意使得这里的居民非常富有，所以十六世纪末，人们购得自治权，宣布独立。可以说孩子们对蚕的好奇与生俱来，因为这是祖先们的主要活计，对它的兴趣根植于我们的心灵。

度过了青少年华之后，我在瓦伦西亚大学就读。翻译与跨语际调解这一专业赋予了我将爱好之一用于未来工作的可能性。无论是职业方面还是个人方面，翻译工作都是我最理想的目标：接触、理解并学习语言以及与之相关的历史传统，翻译，能够寻找手稿的历史背景，开阔思路，充当两种或多种文化之间交流的桥梁，令书面文字在现有文明间

获得更好的解读。这一职业意味着每天都在成长。在学习期间，我有机会了解丝路的存在和这种联系的意义。

构建丝路大学联盟的目的在于通过古丝绸之路这一纽带，共同认识并重视我们在宗教、历史和文化方面的异同，传达和平与尊重的信息。多亏这条联结了我们几个世纪的纽带，丝路再次绽放，在丝路联盟中，成员学校可以自由的发表思想、表达意见，促进团结互助和亲密友情。

翻译工作和丝路联盟有一个共同特点，即在不同的国家和地区之间建立一个联结点，通过对话和宽容来寻求和平、文化和谐与相互尊重。对我而言，二者意味着以人类的身份成长，感知世界上不同的思想和观点。将各种文本从一种语言译为另一种正是在两种文化之间创建了联系，拉近它们的距离。若非翻译这种高尚的工作，我们就接触不到许多书籍、记录片、课本、新闻等。我们每人都可以回想影响了我们或是我们最喜欢的一部电影或一本小说。也许它是一部外国作品，正是译者将它译为您的语言，您才能理解和欣赏。抑或某部您所在国家的作品经翻译后超越了国界，其他国家的人们得以懂得并喜爱它。

丝路联盟同样希望超越地域界限，超越国家、大陆和海洋的边界，再现丝绸之路带来的团结。所以丝路联盟成员学校的学生们都可以从同一个参照点出发，跨越宗教、语言、历史和文化的差异，推进联盟所倡导的友情。

丝路联盟不只是对过往的缅怀，也是一种看待未来的新方式。于我而言，联盟对于过去、现在和未来的意义不仅是表现出丝路所具有的历史重要性，更涵括了与童年记忆的重逢。彼时那么热切地期待看到蚕破茧成蝶，并且只把丝绸看作家乡的一种活计。这种记忆帮助我一直保持了孩童特有的好奇心。通过探索发现从而每天学到新知识的愿望促使我继续翻译方向的学习，而这正与丝路联盟的目标吻合。沿着这条长长的丝路，我总能遇到一个元素令我找到家一般的感觉。

Was bedeutet Silkroadia für mich?

Eine der dominierenden Erinnerungen an meine früheste Kindheit ist, dass ich, wie auch viele andere Kinder in meinem Dorf, einen Schuhkarton gefüllt mit Maulbeerblättern besaß. Von diesen ernährten sich ein paar weiße Raupen, die sich daraufhin in kleine Kokons verwandelten. Jedes Kind wartete ungeduldig auf das Ausschlüpfen, also auf den Moment, in dem sich die weißen Schmetterlinge entpuppten. Es war undenkbar, in meinem Dorf aufzuwachsen, ohne eine Pappschachtel voller Seidenspinner zu besitzen. Ich lebe in der kleinen Ortschaft Carcaixent im Süden von Valencia. Hier hat das Geschäft mit den Orangen und der Seide die Einwohner in der Hinsicht bereichert, dass sie sich damit ihre Autonomie erkaufen konnten und dadurch Ende des 16. Jahrhunderts ihre Unabhängigkeit erreicht haben. Man könnte also sagen, dass die Neugierde diesen Insekten gegenüber bereits

den Kleinsten angeboren ist, da das Interesse an diesen Geschöpfen bereits in der Natur unserer Vorfahren lag.

Meine Kindheit und Jugend vergingen und ich begann, an der Universität Valencia zu studieren. Mein Studiengang Übersetzung und Sprachmittlung hat mir die Chance gegeben, aus einer Leidenschaft meinen zukünftigen Beruf zu machen. Das Ziel eines Übersetzers ist es, sowohl auf beruflicher als auch auf persönlicher Ebene einen möglichst zufriedenstellenden Text zu schaffen. Man lernt neue Sprachen, die zugehörige Geschichte und die damit verbundenen Traditionen kennen, man lernt das Übersetzen, Manuskripte in einen Kontext einzurichten, seine Gedanken einer fremden Welt gegenüber zu öffnen, als Kommunikationsbrücke zwischen zwei oder mehr Kulturen zu dienen und Schriften aller Art so anzulegen, damit das größtmögliche Verständnis unserer heutigen Kulturen füreinander erreicht wird. Dieser Beruf bedeutet, jeden Tag über sich selbst hinauszuwachsen. Während meiner Studienzeit hatte ich die Möglichkeit, die Seidenstraße und all das, was diese Verbindung repräsentiert, kennenzulernen.

Die Absicht des Zusammenschlusses der Universitäten, die zusammen das Projekt Silkroadia bilden, ist, dass wir unsere religiösen, historischen und kulturellen Unterschiede und Ähnlichkeiten miteinander teilen und wertschätzen. Dabei wirkt die historische Seidenstraße als verbindendes Element und übermittelt die Botschaft des Friedens und Respekts. Dank dieses Bandes, das uns bereits über Jahrzehnte hin vereint hat, bildet sich nun eine neue Verbindung, auf deren Basis wir, die Mitglieder der teilnehmenden Universitäten, ungehindert unsere Gedanken, Meinungen, Ziele und Ideen darlegen können und dabei kontinuierlich zu unserer Freundschaft und unserem Zusammenhalt beitragen.

Diese Eigenschaft haben der Beruf des Übersetzers und die Seidenstraße gemeinsam: Das Schaffen eines gemeinsamen Bezugspunktes, der verschiedene Länder oder gar Kontinente auf der Suche nach Frieden, kulturellem Einklang und gegenseitigem Respekt durch Dialog und Toleranz unterstützt. Beide Konzepte bedeuten für mich, als Mensch über sich selbst hinauszuwachsen und eine größere Sensibilität anderem Denken und anderen Weltanschauungen gegenüber aufzubauen. Durch die Übersetzung von Texten aller Art aus einer Sprache in eine andere baut man eine Verbindung zwischen den zugehörigen Kulturen auf und trägt somit dazu bei, dass sich diese annähern. Ohne die edle Arbeit der Übersetzung hätten

uns bestimmte Bücher, Dokumentationen, Anleitungen, Nachrichten, etc. nie erreicht. Wir alle kennen sicherlich einen Roman oder einen Film, der uns zutiefst beeindruckt hat. Vielleicht handelt es sich auch dabei um ein Produkt aus dem Ausland, das ein Übersetzer in unsere Sprache übertragen hat, damit auch wir es verstehen und in seinen Genuss kommen dürfen. Es kann auch sein, dass Werke aus dem Land des Übersetzers dessen Grenzen Dank seiner Arbeit überschritten haben und nun können Menschen anderer Länder sie auch verstehen und wertschätzen.

Auch Silkroadia teilt den Wunsch, geografische Schranken zu passieren. Mit dem Ziel, Grenzen zwischen Ländern, Kontinenten und Ozeanen zu überqueren, bildet es eine Union, die die antike Seidenstraße wieder zu neuem Leben erweckt. Somit haben Studenten der Universitäten, die Teil des Seidenstraßen-Bündnisses sind, heutzutage einen von der Assoziation geförderten Bezugspunkt, um ein Kameradschaftsgefühl zu schaffen, das religiöse, sprachliche, geschichtliche und kulturellen Unterschiede überwindet.

Die Seidenstraße ist nicht nur ein Überbleibsel aus der Vergangenheit, sondern eine neue Art, in die Zukunft zu schauen. Dieses Bündnis war, ist und wird für mich immer weit aus mehr sein, als eine Erinnerung an die Wichtigkeit und den historischen Einfluss der Seidenstraße. Es ist für mich viel mehr ein Wiedertreffen mit dem Geist meiner Kindheit, der voller Ungeduld darauf wartet, dass die Raupen sich in Schmetterlinge verwandeln und für den die Seidenherstellung lediglich eine weitere Beschäftigung in seinem kleinen Dorf ist. Dies ist eine Erinnerung, die mir geholfen hat, auch heute noch die Neugierde eines Kindes zu bewahren. Mein persönlicher Wunsch, jeden Tag etwas dazuzulernen und Dinge zu erforschen und zu untersuchen, war auch der Anlass dafür, dass ich mich dazu entschieden habe, mein Studium in der Welt der Übersetzung, deren Ziele so eng mit denen des Bündnisses Silkroadia verbunden sind, fortzuführen. Letzten Endes werde ich auf dem weiten Weg der Seidenstraße immer wieder ein Element finden, das mich wie zu Hause fühlen lässt.

私にとって Silkroadia とは何か

小さな頃からある思い出が私の記憶に根づいています。町の大多数の子供たちと同じく靴の空き箱にクロスの葉をいっぱいに敷き詰めて、やがて黄色がかった卵に姿を変える白いイモムシを飼うというものだ。子供たちはそれぞれ孵化待ちかねながらイモムシを飼っていた。子供がカイコでいっぱいのダンボール箱を持たずに大きくなっていくというのは、私の町ではまず考えられないことだった。私は今、バレンシア市から南に行ったところにあるカルカイシエンという小さな町に暮らしている。ここはかつて、オレンジと絹で蓄えた富によって住民が16世紀に独立を勝ち取った町である。我々の祖先の生計の立て方を考えてみれば、ここに暮らす者のカイコへの関心はどんな小さな子どもであっても、生まれ持ったものであると言えるのではないかろうか。

幼少期、思春期と時は過ぎて、私はバレンシア大学に進学した。専攻している翻訳コースは私の情熱の対象を将来の職業にする可能性を与えてくれる。翻訳家という職業は、キャリアとしても、個人的なレベルでも最も満足のいく目標である。言語や歴史、そしてそれらをとりまく伝統を知り・理解し・研究すること、どんな文章でも正しい文脈に位置付けられるようになること、自らの考えを異なる世界に対して開くこと、現代の諸文明間のより良い理解を達成するために、色々なテクストの翻訳を通じて異文化間コミュニケーションの橋渡しとなること。翻訳家として働くことはすなわち日々成長していくことである。私は学生であるうちにSilkroadiaの存在を知り、その繋がりが意味するものに触れることができた。

Silkroadiaを構成する大学グループの狙いは、私たちを結びつけるものであるシルクロードから出發して平和と相互尊重のメッセージを伝えながら、宗教、歴史、文化の相違を分かち合い、祝うことにあります。何世紀にもわたって私たちをつなぐシルクロードという絆のおかげで、Silkroadiaに属する大学のメンバーが常に結束と友愛を深めつつ自由に自分の思想や意見、目的や考え方を表明することができる道が、新たに敷かれるのだ。

翻訳家もSilkroadiaも共に、国・大陸の間に立ち、対話や忍耐を通して平和と文化の調和、そして相互の理解を模索するものである。私にとってはどちらのコンセプトも、ヒトとして成熟し、世界に存在する異なる価値観や思考に対する感性を磨いていくことと同義である。あらゆる種類の文章を翻訳するというのは、両方の文化の間につながりとなる点を作り出し、両者を近づけることである。もし翻訳という尊い職がこの世になかったならば、手に入れることのできない書籍や文書、マニュアル、ニュースがいくつもあることだろう。私たちは誰でも、大きく影響を受けたお気に入りの文学作品や映画を挙げることができる。あなたの考えているものが、元は海外の作品であったのを、ある翻訳家が訳し出してあなたが理解し味わうことができるようにしたものであるかもしれない。もしくは元はあなたの国で生まれた作品だったけれども、翻

訳を通して他国の人々が理解し楽しめるようになったものであるかもしれない。

他にもSilkroadiaを通して、地理的境界の向こうへ行ってみたいという望みを私たちが分かち合うことができる。国境や大陸、大洋を超えてみたいといふ美しい目標と共に、シルクロードによって結びつきを蘇らせながら。こうして今日、Silkroadiaに属する大学の学生たちはこの参照点を起点として、宗教、言語、歴史、文化の違いを超えてSilkroadiaという組織を突き動かす連帯感を育んでいく。

Silkroadiaは单なる過去の回想ではなく、将来への新たな視点でもある。私にとってこの結びつきが過去、現在、そして未来において意味するのは、時代が移りゆくと共にシルクロードが持った重要性とその歴史的影響のみにとどまらず、イモムシが蝶に姿を変えるのを見ることを心待ちに、ただただ絹を眺めていた幼少期の自分との再会、子供の頃の好奇心をここまで保つことができた、あるひとつ思い出との再会でもある。私が翻訳の世界に入って研鑽を続けることになったのは、日々新しいことを学びたいという自身の性分のせいに他ならず、この生まれつきの性格はSilkroadiaと私が共有している目標である。そしてシルクロードの長い道のりをたどることで、自宅にいるようなやすらぎを与えてくれる要因をいつも見つけだすことができるだろう。

실크로드는 나에게 어떤 의미인가

나의 가장 풋풋했던 어린 시절을 생각하면, 다른 마을 꼬마들이 가지고 있던 것과 같은 누런 고치가 될 새 하얀 애벌레들의 멎이인 뽕잎이 가득 담긴 신발 상자가 떠오른다. 모든 꼬마들은 고치들이 하얀 나비로 변신하는 순간을 초조하게 기다렸다. 고장 마을에서 누에로 가득한 상자 없이 유년기를 보내는 것은 상상조차 할 수 없는 일이었다. 나는 발렌시아의 남쪽에 있는 카르카이센트라는 작은 도시에 산다. 이곳은 오렌지 나무 재배와 비단 사업으로 큰 부를 염어 16세기에 스페인에 돈을 주고 독립을 선언한 곳이다. 우리나라 선조들이 주업으로 삼았던 것이 비단 생산이었다는 점을 생각한다면 어린 꼬마들이 누에에 호기심을 가진 것은 타고난 천성이었을지도 모르겠다.

유년기과 사춘기를 보내고 발렌시아 대학에 진학했다. 이곳에서 취득한 번역 및 언어개학사는 내가 가진 열정을 업으로 삼을 수 있게 해줬다. 번역일은 전문인으로서 그리고 개인적으로 나에게 크나큰 만족감을 안겨주는 일이다. 한 민족을 아우르는 언어, 역사 그리고 전통을 알아가고 이해하며 공부하는 것, 어떤 글이라도 알맞은 맥락에 끼워 맞출 수 있다는 것, 다른 세상에 생각의 문을 여는 것, 두 개 혹은 그 이상의 문화들에 소통의 다리가 된다는 것, 현대 사회에 대한 이해를 높이기 위해 어떤 글을 서로에게 가깝게 하는 것. 번역가로 산다는 것은 하루 하루 성장하는 것을 의미한다. 학부 시절 나는 실크로드와 그것이 지닌 의미를 배우게 될 기회가 있었다.

실크로드연맹을 구성하는 대학들이 모인 목적은

 **Essay
Excellent Award**

Seda y Rosas
Raquel Baixauli³

종교적, 역사적, 문화적 차이와 유사성을 나누고 기념하고, 고대의 실크로드를 축으로 평화와 상호존중의 메시지를 전하는 것이다. 우리를 수세기 동안 하나로 만들어준 이 길 위에 실크로드연맹의 대학들이 연대와 형제애의 메시지를 전파하며 자유롭게 생각, 의견, 목표 그리고 아이디어들을 나눌 새로운 역사를 쓸 수 있게 됐다.

번역가와 실크로드연맹은 비슷한 일을 한다. 동일한 평화, 문화적 하모니, 상호존중을 추구하며 대화와 관용의 정신을 가지고 여러 나라와 대륙들 간 연결점을 만드는 것이다. 두 가지 모두 나에게 인간으로서의 성장, 세계의 다른 사고방식과 생각들에 대한 민감성을 기르는 것을 의미한다. 어떤 글이던지 한 언어에서 다른 언어로 번역을 하는 것은 두 문화간의 간격을 좁히고 연결점을 만드는 행위이다. 이 품격 있는 작업이 이뤄지지 않는다면 어떤 책들, 문서들, 안내서, 기사들은 우리에게 도착하지 못할지도 모른다. 우리는 누구나 자신에게 깊은 영향을 끼친, 가장 좋아하는 소설이나 영화가 있다. 어쩌면 그것은 당신이 이해하고 즐길 수 있도록 어떤 번역가가 번역한 외국 작품일 수도 있다. 또는 당신의 고장에서 만들어진 작품들이 번역가들 덕분에 국경을 넘어 다른 곳의 사람들이 감상하고 이해하고 있을 수도 있다.

실크로드연맹은 지리적 국경 저 너머로 가고자 하는 열망을 공유하고 있다. 나라, 대륙, 대양의 경계를 넘어 실크로드를 재현하는 연합의 길을 여는 아름다운 목표를 가지고 있다. 세계실크로드대학연맹의 대학생들은 이 연결점에서 출발해 종교적, 언어적, 역사적, 문화적 차이를 극복하고 동료애를 전파할 수 있다.

실크로드연맹은 단순히 과거의 회상이 아니라 미래를 보는 새로운 시각이기도 하다. 이 연맹이 과거, 현재, 미래에 갖는 의미와 상징하는 바는 실크로드가 역사적으로 지난 중요성을 반영하는 것을 넘어 애벌레가 나비가 되는 것을 고대하고 비단을 자신의 작은 마을의 일상으로 봤던 한 꼬마의 호기심도 포함된다. 그것은 한 꼬마의 타고난 호기심을 잊지 않게 해준 기억이기도 하다. 탐구하고 조사하며 매일 새로운 무언가를 배우고자 하는 천성은 실크로드연맹과 매우 긴밀한 목적 의식을 공유하고 있는 번역의 세계와 관련된 공부들에 마음이 기울게 했다. 실크로드를 따라 이어진 긴 길을 걷다 보면 언제나 고향집 같은 느낌을 주는 무언가를 찾을 수 있을 테니.

La conocida como Ruta de la Seda fue, en realidad, mucho más que un itinerario comercial. Desde los inicios de nuestra era hasta finales del siglo XVIII, los actuales gigantes Oriente y Occidente quedaron unidos por las distintas redes que nacieron bajo este pasaje, bien por vía marítima o terrestre. Inevitablemente, el tráfico de objetos, especias, productos suntuarios, medicinas, pomposidades exóticas, porcelanas, tejidos, personas y, especialmente, saberes y conocimientos, hicieron que los dos extremos geográficos del mundo quedasen interconectados y, del mismo modo, se lograse un sincretismo que hoy consideramos de ensueño. El impulso de esta travesía responde, en gran medida, al perfeccionamiento de la técnica de la sericultura originada en China, industria que paulatinamente devendría en una importante fuente de producción comercial desde Asia como centro al resto del globo.

Cuenta la leyenda que, estando la emperatriz Leizu tomando un humeante té caliente bajo una morera, repentinamente algo cayó sobre su taza. Era un gusano de seda, ya fencido, que apenas quedar bañado por la hirviente infusión empezó a descomponerse en un fino hilo de aspecto muy resistente del que la propia emperatriz descubrió que podían formarse grandes madejas.

Siguiendo con la fábula, el hallazgo fortuito del hilo de seda hizo prosperar un arte que, poco a poco, fue convirtiéndose en una potente fuente de ingresos, hasta tal punto que el origen de dicho hilo se convirtió en un auténtico secreto de estado, y todo aquel dispuesto a revelarlo merecería ser castigado cruelmente. Este mito bañado de un aura romántica, se sitúa en el tiempo muchos siglos antes de nuestra era, y ofrece todos los ingredientes para crear una historia legendaria en torno a los orígenes del descubrimiento de una materia prima que confluiría en el desarrollo de un camino con líneas sin delimitar, pero con sabidurías incommensurables que exportar.

Existe la constancia de que desde tiempos remotos ya se comerciaban en territorio occidental tejidos de auténtica seda confeccionados en Extremo Oriente. Dadas sus cualidades textiles, su permisividad para impregnar distintos colorantes y su alto grado de resistencia, en tiempos antes de Cristo empezaron a ser altamente demandados desde Europa. A partir de la disolución del Imperio Romano, se dice que el emperador Justiniano recibió en Constantinopla la visita de dos monjes procedentes de Oriente que escondían en el interior de sus bastones el indicio del origen del hilo de seda: huevos de gusanos de seda, algunos capu-

illos y hojas de morera para poder alimentarlos. De esta forma, el secreto de la sericultura que hasta entonces se regentaba en China anduvo de Constantinopla a Venecia y, a partir de este punto, a otras ciudades estratégicas del territorio que hoy componen el continente europeo.

Personalmente, la Ruta de la Seda viene a significar lo que supuso para Valencia, urbe recientemente reconocida por la UNESCO como el extremo Occidental de dicha ruta, punto kilométrico 9.090 partiendo de la ciudad china de Xi'an. Indiscutiblemente en Valencia se desarrolló el cultivo del gusano de seda y la producción de tejidos resistentes elaborados con esta materia desde prácticamente la introducción de la técnica en Europa.

A decir verdad, la producción sedera llegó a la Península Ibérica por Al-Ándalus, territorio bajo dominio musulmán desde el año 711. Desde la plantación de los primeros árboles de morera concentrados en la capital del Emirato de Córdoba, se incrementó la potencia de artesanos de la seda tanto en esta zona como en toda la fachada mediterránea.

Sin embargo, no fue hasta el siglo XV, el conocido como el Siglo de Oro de la ciudad de Valencia, un referente a nivel económico y cultural en la cuenca mediterránea, cuando nació la industria de la seda valenciana como tal, creándose el Gremi de Velluters, debido en gran parte a la llegada de artesanos genoveses que manejaban a la perfección la técnica del terciopelo hecho en seda.

La potencia de esta producción comercial se dilata hasta el siglo XVIII, cuando el rey Felipe V emplazó la Real Fábrica de Seda en la ciudad de Valencia. El paisaje valenciano debió reflejar a la perfección el protagonismo que esta industria tenía en este momento, pues desde los siglos XV al XVIII, en mayor medida, la tierra que hoy vemos habitada por naranjos era en realidad la morada de moreras, cuyas hojas servían como alimento para la variedad de gusanos Bombyx mori.

Durante siglos, prácticamente todas las familias de las ciudades vinculadas con esta técnica estaban relacionadas con la producción textil. Dentro de este entramado industrial, la mujer era una pieza fundamental, pues la cría del gusano se vinculaba fundamentalmente con lo femenino en las comarcas agrícolas españolas. Pensemos que, por ejemplo, para la torsión del hilo de seda se necesitaba del trabajo de más de una cincuentena de mujeres. Una de las labores más costosas asignadas a las mujeres fue el escaldat, práctica que se llevaba a cabo durante el invierno y que consistía en ahogar los capullos en agua muy caliente para matar

la crisálida y poder deshilacharlos fácilmente. Anteriormente a ello, los gusanos de seda habían sido criados en obradores que se instalaban en los cañizos emplazados en las andanas de las casas.

Desde finales del siglo XVIII, en todo el ámbito nacional se fueron introduciendo diseños exclusivos procedentes fundamentalmente de Francia. Su popularidad y el auge de la industrialización con las distintas revoluciones hicieron que ya en la siguiente centuria la industria sedera valenciana cayera en picado.

En el siglo XIX, a causa fundamentalmente de la crisis de la industria sedera, los agricultores sustituyeron las plantaciones de moreras por otras más rentables como los plantíos de naranjos. En las fábricas se notaron los avances tecnológicos y con ello el desempleo. Sólo pocas fábricas sobrevivieron durante la primera mitad del siglo XX. A finales de la centuria, la ciudad de Valencia siguió asumiendo contadas fábricas dedicadas a la seda en todas sus vertientes, y gracias a su mantenimiento esta urbe siguió los movimientos obreros que estaban tan en boga en la Europa del momento.

En enero del año 1856 tuvo lugar una de las primeras reivindicaciones obreras organizadas en la ciudad, revuelta que ha sido bautizada como el Motín de Velluters. La intención del proletariado fue demandar a sus mayores un aumento del jornal y dignificar sus condiciones, fundamentalmente. Esta insurrección sirvió como ejemplo para un centenar de hilanderas que, décadas más tarde, en 1902, y estando trabajando en una fábrica de Valencia, convocaron una huelga para denunciar las ignominiosas condiciones de trabajo y los bajos sueldos, muy por debajo que los jornales de sus camaradas hombres dedicados a la misma profesión. El hecho de que tantas mujeres juntas se sublevasen hizo que la noticia se extendiera a otras fábricas cercanas al sector que acabaron apoyando su causa.

Esta reivindicación recuerda a otras huelgas muy sonadas en la historia como la que en 1908 se declaró en Nueva York para denunciar las lamentables condiciones en que unas trabajadoras de una industria textil sufrían, o como la que en 1912 se declaró en Massachusetts liderada igualmente por mujeres en su gran mayoría. En esta última reclama, las trabajadoras emplearon el lema Pan y Rosas en alusión a aquello que exigían, salarios justos y unas condiciones de trabajo dignas en la era de la industrialización.

Con todo ello, lo que queremos reflejar es que los verdaderos protagonistas de la cultura sedera fueron los trabajadores y comercian-

tes que vivieron de las mercancías surgidas y acrecentadas por la misma durante siglos. En definitiva, la Ruta de la Seda es, a decir verdad, mucho más que una etiqueta historiográfica que designa un derrotero comercial, es una esfera de intercambio cuyas consecuencias llegan hasta la actualidad en ciudades como Valencia, estando reflejadas en las tradiciones de sus gentes.

Compuesta oficialmente por 32 países, Valencia forma parte de esta esfera convirtiéndose en el extremo occidental de la Ruta de la Seda, de manera que queda interrelacionada con Próximo Oriente, Eurasia, con el norte de Europa y con los distintos océanos, mares y golfos que la integran, pues no hay que olvidar que con el descubrimiento de América se incorpora a esta ruta un nuevo asentamiento comercial, controlado por Castilla, que hizo expandir el horizonte cultural desde la cuenca mediterránea a la otra parte del mundo.

Así, si hay un término que define la Ruta de la Seda, ese puede ser "vínculo", pues los países que la conforman quedan unidos no solo a nivel geográfico, sino también a nivel cultural. En nuestro horizonte, la Ruta de la Seda representa un lema, el de la hermandad. Actualmente, viendo como el mundo está sumido en crisis constantes que ponen en jaque identidades y cuestionan las fronteras, este itinerario comercial nacido en el pasado debe servir para incrementar la unión en el presente. Al igual que las trabajadoras de la industria sedera han venido denunciando durante años sus condiciones de trabajo y han luchado por dignificar su entorno bajo el lema Pan y Rosas, está en nuestras manos abogar ahora por la Seda y las Rosas, unas rosas que vienen a ser metáfora, la alusión de que la Ruta de la Seda fue, en realidad, el origen de toda una cultura aún vigente.

Silk and Roses

The well-known Silk Road was in fact much more than a trading route. From the dawn of our era until the end of the 18th century, the current Western and Eastern giants were linked together by means of different land or water routes that rose in this passage. Inevitably, the trade of objects, spices, luxury goods, medicines, exotic compositions, porcelain, fabrics, people and, above all, skills and knowledge enabled the connection of these two geographic ends of the world and, likewise, allowed for a syncretism that we today see as a dream. The boost of this passage responds, to a greater

extend, to the improvement of the technique of sericulture originated in China, an industry that would increasingly become an important source of commercial production from Asia to the rest of the world.

Legend has it that Empress Leizu was having a steaming tea under a mulberry tree when suddenly something fell into her cup. It was a then deceased silk worm that right after soaking in the hot beverage began to turn into a fine thread, very resistant in appearance, from which large skeins could be made, the Empress found out.

As the fable goes, the chance discovery of the silk yarn made an art thrive which little by little became a powerful source of income, to the extent that the said yarn got to be a state secret, and whoever dared to reveal it would deserve a cruel penalty. This romantic myth is placed many centuries before our era. It offers every ingredient to make up a legendary story about the origins of the discovery of such a raw material that would converge in the development of an unlimited road and incommensurable knowledge to export.

It is reported that since ancient times silk fabric made in the Far East was traded in Western territories. Due to the textile qualities that it performed, the capacity to tolerate colouring and its strong resistance; it was already highly demanded in Europe long before the Christ era. Following the dissolution of the Roman Empire, it is said that the Emperor Justinian I welcomed in Constantinople two monks who came from the East. They hid inside their canes the indication of the silk's origin: worm eggs, some buds and mulberry leaves to feed them. This way the secret of sericulture, that up to this point was run by China, was transferred from Constantinople to Venice; and from there, to other strategic European cities.

Since late 18th century, exclusive designs were introduced to a national extent mainly from France. Since they became popular and the peak of industrialization carried several innovations, 19th century was disastrous for Valencian silk industry.

In the 19th century, mainly because of the silk industry recession, farmers replaced mulberry fields for more profitable garden patches, like orange trees. Innovations were introduced in the factories and that led to unemployment. Very few factories survived during the first half of the 20th century. At the end of the 19th century, there were still some factories in Valencia dedicated to silk manufacture in all its forms. Thanks to them, Valencia followed the labour movements that were arising in Europe at that time.

Personally, the Silk Road meant a lot to Valencia, a city recently recognized by the UNESCO to be the Western end of such route after travelling 9,090 km from the Chinese city Xi'an. It is undeniable that Valencia developed silk worm cultivation and manufactured strong silk tissues since the very introduction of the technique in Europe.

To be honest, silk production reached the Iberian Peninsula through Al-Andalus, which were the territories under Muslim domain since 711 A.D. Since the first mulberries were planted in the capital of the Emirate of Córdoba, the strength of silk artisans increased in the region as well as in all the Mediterranean.

However, it was not until the 15th century, known as the Golden Age of Valencia because

the city had become an economic and cultural reference in the Mediterranean, when the Valencian silk industry was born. El Gremi de Velluters was created owing to the arrival of Genoese artisans to a great extent, as they handled perfectly the technique to produce silk velvet.

The importance of this commercial production continued until the 18th century, when king Philip V of Spain placed the Real Fábrica de Seda in Valencia. The Valencian landscape of the time must have reflected the prominent role of the industry. In fact, especially from the 15th to the 18th century, current orange groves were mulberry fields whose leaves were eaten by bombyx mori worms.

For centuries, most families who lived in cities that were familiar to this technique were linked to textile production. Women were a key element in this industrial scheme because silkworm rearing was associated to be feminine in agricultural Spanish regions. For instance, thread twist required more than fifty women. One of the hardest tasks for women was el escaldat. It took place during winter and consisted in drowning the cocoons in hot water in order to kill the chrysalis so that they could be easily unravelled. Previously, silkworms had been reared inside workshops in the wattles located on the rows of a house.

Since late 18th century, exclusive designs were introduced to a national extent mainly from France. Since they became popular and the peak of industrialization carried several innovations, 19th century was disastrous for Valencian silk industry.

In the 19th century, mainly because of the silk industry recession, farmers replaced mulberry fields for more profitable garden patches, like orange trees. Innovations were introduced in the factories and that led to unemployment. Very few factories survived during the first half of the 20th century. At the end of the 19th century, there were still some factories in Valencia dedicated to silk manufacture in all its forms. Thanks to them, Valencia followed the labour movements that were arising in Europe at that time.

One of the first worker vindications organized in the city took place in January 1856. This riot was called el Motí de Velluters. In this riot workers demanded essentially an increase on the daily wage and decent working conditions. This uprising served as an example for a hundred female weavers, who worked in a factory in Valencia in 1902. They called a strike to denounce ignominious working conditions and low wages, which were much lower than those earned by their fellow male workers. The news

that so many women were on strike travelled to other close factories that joined their cause.

This vindication is similar to other famous strikes in history such as the 1908 strike in New York in order to denounce the terrible working conditions that some female workers suffered in a textile factory. It can also be compared to the 1912 strike in Massachusetts, also led by women, in which the motto Bread and Roses was introduced. It was an allusion to their demands: fair salaries and decent working conditions in the age of industrialization.

With this story, we want to reflect that those who played a real role in silk culture were the workers and traders who lived thanks to the appearance and increase of silk manufactures through the centuries. Ultimately, the Silk Road is indeed much more than a simple label of historiography designating a commercial route. It is an exchange sphere whose consequences are still palpable in cities such as Valencia and the traditions of its inhabitants.

Originally formed by 32 countries, Valencia is a member of this network as it is the Western end of the Silk Road. This way, the city is inevitably linked to the Middle East, Eurasia, Northern Europe and all the oceans, seas and gulfs that conform it. We must not forget that the discovery of America incorporated the new continent to this route, controlled by Castile, and expanded the cultural horizon from the Mediterranean to others part of the World.

Thus, if there is a term to describe the Silk Road it could be "bond" because the countries that integrate it are not only tied geographically but also culturally. In our opinion, the Silk Road represents a motto: brotherhood. Nowadays, as the World is facing constant crises that challenge identities and question borders, this old commercial itinerary should be an example to foster union in the present. As well as the silk industry workers have been denouncing for years their working conditions and have fought to dignify their work environment under the heading Bread and Roses, it is in our hands to stand up for Silk and Roses. These roses are a metaphor, an allusion to the fact that the Silk Road was in reality the beginning of a whole prevailing culture these days.

丝绸和玫瑰

著名的丝绸之路实际上并非只是一条商路。自纪元初期到十八世纪末，如今的东方和西方大国均由这条通道衍生出的海上或陆路网络联系在一起。香料、奢侈品、医药、奇珍异宝、瓷器、纺织品等货物运输、人员往来尤其是知识交流必然使得世界

的两端相互联系，并实现如今我们理想中的融合。从很大程度上，丝绸之路的开拓迎合了起源于中国的养蚕技术的成熟，养蚕业逐步成为以亚洲为中心销往世界各地的产品来源。

传说媒祖娘娘在桑树下喝茶时，突然有东西落入茶杯。那是一只蚕，已然死去，一泡进滚烫的茶水中它就化为细韧的丝线。娘娘本人发现可以用它纺成大的线团。

随后，这偶然发现的蚕丝使得一门手艺兴盛起来，并逐步成为非常重要的收入来源，以至于蚕丝的来源成了国家机密，任何泄露都将受到严惩。这个有着浪漫色彩的故事发生在很多个世纪之前，含有传奇故事所需的所有元素。蚕丝的发现带来了丝路的开拓，它的线路尚未确定，但已传播出广博的知识。

有记录表明，从久远的年代开始，欧洲就有产自远东地区的丝绸织品销售。因其布料质量、可吸收不同颜料的特性以及耐用性，公元前欧洲就对此有大量需求。

罗马帝国瓦解后，据说贾斯蒂尼安皇帝在君士坦丁堡接见了两名来自东方的僧侣，在他们的手杖内藏着蚕丝的来源：蚕卵、蚕茧和喂养幼蚕的桑叶。就这样，当时中国一直主导着的养蚕业的秘密从君士坦丁堡传到了威尼斯，并由此继续传播到如今欧洲大陆上其他重要城市。

对我个人而言，丝绸之路意味着它曾对瓦伦西亚的意义。最近瓦伦西亚被联合国教科文组织认定为丝绸之路的最西端，距离中国西安9090公里。毫无疑问，正是从养蚕技术传到欧洲之后，瓦伦西亚开始发展养蚕业并制造耐用的丝绸织品。

事实上，丝绸制造经由安达卢斯——公元711年起穆斯林统治地区——传入伊比利亚半岛。从种植在科尔多瓦酋长国首都的第一批桑树开始，该地区以及整个地中海沿岸的丝绸工业者的能力开始提升。

十五世纪被称作瓦伦西亚的黄金世纪，那时候它是地中海盆地经济和文化上的重要城市。直到这一时期，瓦伦西亚的丝绸产业才真正诞生，创立了Velluters公会，这在很大程度上是由于完美地掌握了用丝绸制造天鹅绒技术的热那亚手工业者的到来。

丝绸产业的实力继续扩大，十八世纪末，费利佩五世国王在瓦伦西亚设立了皇家丝绸厂。瓦伦西亚当时的景致应能很好地反映出丝绸产业在当时的重要地位：在十五世纪至十八世纪，这片如今满目橙树的城市里到处都是桑树，它们的叶子都用于喂养家蚕。

在几个世纪当中，该产业相关城市里的所有家庭都与纺织业有关联。在产业结构当中，妇女是重要的一环，因为养蚕主要依靠西班牙农村里的妇人们。我们想象一下，比如捻线一项就需要五十多个妇女。派给妇人们的最费事的活计之一就是烫茧。这项工作在冬天进行，把茧浸泡在热水中来杀虫，以便更容易缫丝。此前，蚕在置于家中蚕匾架上的蚕蛹中喂养。

自十八世纪末开始，主要源自法国的时尚设计被引入全国。

它的流行以及随着革命工业化的兴盛使得在接下来的世纪中瓦伦西亚的丝绸产业骤然下降。

由于丝绸产业的危机，十九世纪时农民们将桑树更换为其他收益更好的作物，比如橙树。工厂里随着技术发展，工人开始失业。二十世纪前半叶，仅有少数工厂存活下来。二十世纪末，瓦伦西亚仍有几家丝绸工厂，正因如此，当时欧洲流行的工人运动也在这里出现了。

Einer Legende nach trank die Kaiserin Leizu gerade unter einem Maulbeerbaum einen Tee, als plötzlich etwas in ihre Tasse fiel. Es war der Kokon einer Seidenraupe, der sich in dem heißen Wasser in einen feinen, aber widerstandsfähigen Faden auflöste, den die Kaiserin selbst aufwickelte und dadurch herausfand,

支持女工们的诉求。

这一事件令人想起历史上其他一些有名的罢工运动，比如1908年纽约一家纺织厂女工举行罢工，抗议恶劣的工作条件；又如1912年马萨诸塞州同样主要由女性领导的罢工运动中，她们用“面包和玫瑰”这一口号来表达在工业时代对于合理工资和工作条件的诉求。

综上所述，我们想表达的是丝绸文化真正的主角是几多世纪以来以此为生的劳动者和商人们。总之，丝绸之路事实上不只是一条商路的历史标签，而是互相交流的网络，它的影响直达现在如瓦伦西亚的一些城市，在人们的传统中体现出来。丝绸之路网络由32个国家组成，瓦伦西亚是丝路的最西端，因此与欧亚大陆近东地区、北欧以及网络覆盖的海洋、海湾相互联系。别忘了随着美洲的发现，一个由卡斯蒂利亚王国控制的商业地区也加入到丝路当中。卡斯蒂利亚将文化的界域从地中海地区扩展到了世界的另一端。

如果用一个词语来定义丝绸之路，那个词应该是“联系”。无论是在地理层面还是文化层面，丝路沿岸的所有国家都密切相连。对于未来，丝路代表着一个口号：亲密友情。目前，世界不时陷入种种牵涉种族身份、边界纷争的危机当中。这种情况下，这条始于古代的丝路应当为加强现实的团结做出贡献。丝绸厂的女工们曾经年复一年抗议她们恶劣的工作条件并以“面包和玫瑰”为口号寻求改善她们的境地。与之相同，我们现在主张“丝绸和玫瑰”。这里玫瑰是一种比喻，代表着丝绸之路实际上是流传至今的此种文化的源泉。

Seide und Rosen

Die sogenannte Seidenstraße war tatsächlich viel mehr als ein Handelsweg. Bereits seit Beginn unseres Zeitalters bis zum Ende des 18. Jahrhunderts wurden die damaligen Giganten Orient und Okzident durch das große Streckennetz, das von dieser Route geformt wurde und sowohl Land- als auch Meerwege umfasste, miteinander verbunden. Unvermeidlich sorgte der Verkehr von Gegenständen, Gewürzen, Luxuswaren, Medizin, exotischen Gütern, Porzellan, Textilien, Personen und besonders Wissen und Kenntnissen dafür, dass die zwei geografischen Extreme dauerhaft miteinander verknüpft waren und somit ein Synkretismus entstehen konnte.

丝绸产业的实力继续扩大，十八世纪末，费利佩五世国王在瓦伦西亚设立了皇家丝绸厂。瓦伦西亚当时的景致应能很好地反映出丝绸产业在当时的重要地位：在十五世纪至十八世纪，这片如今满目橙树的城市里到处都是桑树，它们的叶子都用于喂养家蚕。

在几个世纪当中，该产业相关城市里的所有家庭都与纺织业有关联。在产业结构当中，妇女是重要的一环，因为养蚕主要依靠西班牙农村里的妇人们。我们想象一下，比如捻线一项就需要五十多个妇女。派给妇人们的最费事的活计之一就是烫茧。这项工作在冬天进行，把茧浸泡在热水中来杀虫，以便更容易缫丝。此前，蚕在置于家中蚕匾架上的蚕蛹中喂养。

自十八世纪末开始，主要源自法国的时尚设计被引入全国。它的流行以及随着革命工业化的兴盛使得在接下来的世纪中瓦伦西亚的丝绸产业骤然下降。

由于丝绸产业的危机，十九世纪时农民们将桑树更换为其他收益更好的作物，比如橙树。工厂里随着技术发展，工人开始失业。二十世纪前半叶，仅有少数工厂存活下来。二十世纪末，瓦伦西亚仍有几家丝绸工厂，正因如此，当时欧洲流行的工人运动也在这里出现了。

dass sich daraus lange Stränge bilden ließen.

Darüber hinaus erzählt die Legende, dass die zufällige Entdeckung des Seidenfadens der Beginn einer Kunst war, die sich allmählich zu einer derart wichtigen Einnahmequelle entwickelte, dass die Seidenherstellung wie ein Staatsgeheimnis gehütet wurde. Jeder, der bereit war, das Geheimnis preiszugeben, wurde hart bestraft. Diese Geschichte, die von einer solch romantischen Aura umgeben ist, soll sich so viele Jahrhunderte vor unserer heutigen Zeitrechnung zugetragen haben. Sie liefert reichlich Elemente, um eine sagenumwobene Geschichte über den Ursprung der Entdeckung des Rohstoffes Seide zu schaffen, der dazu beitrug, dass ein Handelsweg ausgebaut wurde, der durch Export entstand und nicht durch Grenzen beschränkt war.

Heutzutage weiß man, dass schon zu frühen Zeiten auch im westlichen Teil der Erde mit Seidenstoffen gehandelt wurde, die im Fernen Osten hergestellt worden waren. Aufgrund der guten Qualität, der guten Aufnahmefähigkeit von Farben und seines hohen Grades an Widerstand, war das Material bereits vor der Zeit Christus in Europa sehr gefragt.

Seit dem Zerfall des römischen Reichs erzählt man, dass Kaiser Justinian in Konstantinopel zwei Mönche aus dem Orient empfing, die im Inneren ihrer Bambusstöcke einen Hinweis für den Ursprung des Seidenfadens versteckt hatten: Eier des Seidenspinners, einige Kokons und Maulbeerblätter, um sie zu ernähren. Auf diese Weise gelangte das Geheimnis des Seidenbaus, das bis zu diesem Zeitpunkt in China gehütet wurde, über Konstantinopel nach Venedig und in weitere strategische Städte des Gebiets, das heute Europa bildet.

Ich persönlich glaube, dass die Seidenstraße endlich das ausdrückt, was ohnehin schon lange von Valencia, einer Stadt, die erst kürzlich von der UNESCO als westliches Ende der genannten Strecke gekürt wurde und 9.090 Kilometer von der chinesischen Stadt Xi'an entfernt liegt, angenommen wird. Unbestreitbar ist, dass sich in dieser Stadt praktisch seit der Einführung der Seidenherstellungstechnik in Europa die Seidenraupenzucht und die Produktion von widerstandsfähigen Textilien aus diesem Material entwickelten.

Zugegebenermaßen erreichte die Seidenproduktion die iberische Halbinsel über das Gebiet Al-Andalus, das ab dem Jahr 711 unter muslimischer Herrschaft stand. Nachdem die ersten Maulbeerbäume in der Hauptstadt des Emirats von Córdoba angepflanzt wurden, stieg sowohl dort als auch in anderen Teilen der Mittelmeerküste die Anzahl der Seidenbauern

stetig an.

Trotzdem dauerte es bis in das 15. Jahrhundert, das sogenannte goldene Zeitalter der Stadt Valencia, das sich auf die Verbesserung der wirtschaftliche Lage und der Kultur im Mittelmeerraum bezog, bis die valencianische Seidenindustrie als solche entstand und das Gremi de Velluters, eine Seidenzunft, gegründet wurde. Diese trug dazu bei, dass Handwerker aus Genua anreisten, die die Technik der Samtherstellung aus Seide in Perfektion beherrschten. Die Kraft dieser kommerziellen Herstellung wuchs bis in das 18. Jahrhundert, als der spanische König Felipe V die Real Fábrica de Seda in Valencia errichten ließ. Die valencianische Landschaft sollte die Perfektion der Seidenindustrie, die zu dieser Zeit in der Stadt eine bedeutende Rolle spielte, reflektieren, denn zwischen dem 15. und dem 18. Jahrhundert war all das Land, auf dem wir heute Orangenbäume stehen sehen, mit Maulbeerbäumen bepflanzt, deren Blätter zur Ernährung des Seidenspinners Bombyx mory, dienten.

Über Jahrhunderte waren so gut wie alle Familien aus den Städten, die mit der Technik verknüpft waren, in die Textilproduktion involviert. Das Kernstück dieser Industriestruktur war die Arbeit der Frau, da gerade in landwirtschaftlichen Gegenden die Zucht des Seidenspinners ihnen überlassen wurde.

Es wird davon ausgegangen, dass für das Abhaspeln des Seidenfadens die Arbeit von etwa 50 Frauen benötigt wurde. Dabei war die mühsamste Arbeit el escaldat, das während des Winters durchgeführt wurde. Bei dieser Tätigkeit wurden die Kokons in heißem Wasser abgekocht, um die Puppen abzutöten und die Seidenfäden aufzuwickeln. Davor wurden die Seidenspinner in Zuchtkästen aufgezogen, die mithilfe von Bambusmatten, die hintereinander aufgestellt wurden, gebaut wurden.

Ab dem Ende des 18. Jahrhunderts wurde auf nationaler Ebene eine einzigartige Herstellungsart aus Frankreich eingeführt, deren Beliebtheit und der Höhepunkt der Industrialisierung mit zahlreichen Revolutionen dafür sorgten, dass die Seidenindustrie in Valencia im darauffolgenden Jahrhundert rapide abnahm.

Im 19. Jahrhundert entschieden sich viele Landwirte aufgrund der Krise in der Seidenindustrie dafür, statt Maulbeerbäumen Orangenplantagen, die mehr Gewinn brachten, anzupflanzen. In den Fabriken machte sich der technologische Durchbruch durch einen Anstieg der Arbeitslosigkeit bemerkbar und nur wenige Firmen überstanden die Mitte des 20. Jahrhunderts. Am Ende dieses Jahrhunderts übernahm die Stadt Valencia die Firmen, die

sich der Seidenindustrie widmeten und wurde Dank dieser Übernahmen zu einem wichtigen Schauplatz für die Arbeiterbewegungen, von welchen zu dieser Zeit in Europa viel gesprochen wurde.

Im Januar 1856 fand eine der ersten Arbeiterforderungen, eine Revolte, die Motí de Velluters genannt wurde, in der Stadt statt. Das Proletariat forderte von seinen Vorgesetzten höhere Löhne und eine grundlegende Verbesserung der Arbeitsbedingungen. Dieser Aufstand diente als Vorlage für etwa hundert Seidenspinnerinnen, die Jahrzehnte später – nämlich im Jahr 1902 – in einer Fabrik in Valencia arbeiteten: Sie riefen zum Streik auf, um auf ihre miserablen Arbeitsbedingungen und auf ihre geringe Entlohnung, die weit unter der ihrer männlichen Kollegen lag, aufmerksam zu machen. Die Tatsache, dass so viele Frauen gemeinsam protestierten, sorgte dafür, dass nahegelegene Fabriken desselben Wirtschaftszweiges schnell davon mitbekamen und anfingen, diese Forderungen zu unterstützen.

Dieser Aufstand erinnert an weitere bekannte Proteste. So gingen Arbeiterinnen der Textilindustrie 1908 in New York auf die Straßen und machten auf die jämmerlichen Arbeitsumstände, unter denen sie leiden mussten, aufmerksam. Auch 1912 in Massachusetts war die deutliche Mehrheit der Protestierenden weiblich. Während dieses letzten Protests verwendeten die Arbeiterinnen den Leitspruch Brot und Rosen, der eine Metapher für das war, das sie forderten – gerechte Löhne und würdige Arbeitsverhältnisse in der Zeit der Industrialisierung.

Was mit diesen Ausführungen deutlich gemacht werden soll, ist, dass die wahren Protagonisten der Seidenkultur die Arbeiter und Händler waren, die über Jahrhunderte von dem entstehenden Warenstrom lebten und entscheidend zu seinem Wachstum beitrugen. So ist die Seidenstraße bei Weitem mehr als ein bloßes historisches Etikett, das bloß einen Handelsweg bezeichnet: Sie ist vielmehr eine Sphäre des Austauschs, deren Auswirkungen auch heute noch in Städten wie Valencia, genauer in den Traditionen ihrer Einwohner, spürbar sind.

Valencia markiert den äußersten Westen der Seidenstraße und steht somit in enger Verbindung mit dem Nahen Osten, Eurasien, dem Norden Europas und den Ozeanen, Meeren und Golfen, die dieses Gebiet, das offiziell aus 32 Ländern besteht, umschließen. Nicht zu vergessen ist dabei auch die Entdeckung Amerikas, die der Route einen neuen, durch Kastilien kontrollierten Absatzmarkt erschloss und nicht zuletzt den kulturellen Horizont vom Mittelmeer

bis zum anderen Ende der Welt erweiterte.

Wenn es also einen Ausdruck gibt, der die Seidenstraße umschreibt, so kann dies „Verbindung“ sein, da die Route ihre zugehörigen Länder nicht allein auf geographischer, sondern auch auf kultureller Ebene vereint. Nach diesem Verständnis beruht die Seidenstraße auf dem Grundgedanken der Brüderlichkeit. Angesichts der vielen Krisen auf der Welt, die Identitäten bedrohen und Grenzen infrage stellen, soll diese vor langer Zeit entstandene Handelsroute zur Förderung der Einigkeit in der Gegenwart dienen.

Genau wie die Arbeiter der Seidenindustrie gegen ihre Arbeitsbedingungen protestierten und unter dem Motto Brot und Rosen für die Wertschätzung ihrer Arbeit kämpften, so liegt es heute in unserer Hand, uns für Seide und Rosen einzusetzen. Die Rosen werden hier zu einer Metapher und zu einer Ansspielung auf die Seidenstraße, die im Grunde der Ursprung einer einzigen, länderübergreifenden und bis heute bestehenden Kultur ist.

シルクロードという名で知られる道は、実際には交易として用いられる以上に重要な道であった。歴史が始まって18世紀にいたるまで、現在の東洋と西洋という二つの巨大な地域は、このシルクロードからいくつか発生した陸路や海路のネットワークを通じて結ばれていた。物や香辛料、贅沢品、薬剤、異国の豪華なもの、磁器、布、人が行き交い、そして学問や知識の接触というより重要なことが行われたことで、世界の両端に位置する二つの地域がたがい結ばれると同時に、今では夢のように思われるような、この二つの世界の文化的融合が達成されたのだ。このように、人や物の移動を推し進めようとしてきた力が、中国で生まれた養蚕業の技術の発展とおおいに関わっている。養蚕業は、アジアの中心である中国から世界の他の地域にいたる商業の起源として、すこしづつ発展を遂げていたのである。

伝説では次のように語られている。中国の女帝であった媒祖がクワの木の下で湯気が上がる熱いお茶飲んでいたところ、どこかに落ってきたのは蚕であった。すでに命は尽きていて、煮えたぎるほど熱いお湯に浸かるや、蚕はとても丈夫で細い糸へと姿を変えていった。この糸ができるのを見て、蚕から糸の締(かけ)ができるのを見た女帝自身が発見した、というのである。

話はさらに続く。生糸が偶然にも発見されたことで、のちに巨額の収入源となっていく養蚕の技術が発展し、この生糸の起源はけっして知られてはならない国家の秘密となった。秘密を暴こうとする者がいれば、過酷な処罰を受けるに値するまでになった。この伝説はロマン的な色合いを帯び、何世紀も前から続く話として語られていき、生糸の原料の起源をめぐる伝説話を作り上げるうえでのあらゆる題材をもたらしていく。こうした伝説話はわりなく進展していくと同時に、輸出されるべき測り知れない学識へと変貌を遂げていくのである。

極東地域で生産された本物の絹が、はるか昔から西洋の地域

すでに取引されていたという証拠が存在する。質が良く、色を何色か染みこませることができ、耐久性にも優れていることから、紀元前から多くのヨーロッパ人が欲しがるものとなっていましたという。

次のような話が伝えられている。西ローマ帝国が崩壊したのちのことだが、ユスティニアヌス1世はコンスタンティノープルで東洋から来た二人の僧の訪問を受け、この二人の僧は、携えていた杖のなかに生糸の起源を示すものを隠し持っていた。それは蚕の卵、繭、そして蚕の餌として使用できるクワの木の葉であった。こうして、その時に中国で盛んであった養蚕業の秘密は、コンスタンティノープルからヴェネツィアへ、さらにヴェネツィアから現代のヨーロッパ大陸をなす地域の主要な都市へと渡っていました、というのである。

私にとって、シルクロードの意味は、それがバレンシアにとてどのようなものであったかに等しい。バレンシアは、近年ユネスコがシルクロード最西端の都市として認定し、中国の都市である西安市から9,090kmの地点にある町である。ヨーロッパで養蚕の技術を実際に取り入れてから、バレンシアにおいて蚕の飼育と、生糸からできる丈夫な絹織物の生産が発展したのは明らかである。

実を言えば、養蚕業は711年からムスリムが支配した領土であるアルアンダルスを経由してイベリア半島に行き、1912年のマサチューセッツで、同じく多くの女性労働者たちが先陣を切って運動を起こした。このマサチューセッツの労働運動で、女性労働者たちは「パンとバラを」というスローガンを掲げた。このスローガンには、産業化が進展する時代において女性が正当な賃金を得ること、さらに女性の地位が尊重される労働環境を作り上げることを暗示していた。

これらの事実を揚げたのは、絹の文化における真の主役は、何世紀にもわたって生産され、増産していた生糸や絹織物で生計をたててきた労働者や商人たちである、ということを示したものである。つまり、シルクロードとは、歴史の上では通常のルートとして知られているが、実際にはそれ以上の価値を持っているものなのであり、人の交流や物の交換を通じて、バレンシアなどの都市における人々の伝統文化を現在にいたるまで映し出しているのである。

シルクロードは公式には32の国を通っているとされているが、バレンシアはその一部を成し、最西端の町となっている。したがってバレンシアは、近東やユーラシア、北ヨーロッパ、バレンシアに接している大洋や海、湾などと関係が築かれている都市なのである。このように言うことができるは、アメリカ大陸の発見と同時に、カスティーリャ王国が支配する商業地域がシルクロードと合わさったことで、文化が地中海領域から他の世界の地域にまで広まっていたという、忘れてはならないことがあるからである。

数世紀のあいだ、養蚕の技術とつながりを持つ一家はみな織物業で生計を立てていた。その中でも女性は、養蚕業の上では基盤の役割を果たしていた。というのは、蚕の飼育はスペインの農業地帯においては女性らしさと密接なつながりがあったからである。例を挙げると、生糸をねじる作業は50人以上の女性の労力を必要とするものであった。さらに、女性にとってもっと骨の折れる仕事のひとつに「湯通し」と呼ばれるものがあり、これは繭を熱湯に入れることで、なぎを殺し、繭から糸を取り出しやすくする作業で、寒い冬の寒い時期に行われた。

それまで蚕の飼育は、蚕棚のよしよしのある作業場で行われていた。

18世紀末になると、おもにフランスを中心に広まっていた設計技術が、スペイン全域に導入されていった。この設計技術は評判を呼び、産業化がいくつかの革命を遂げて絶頂を迎えていたこともあり、19世紀にはバレンシアの製糸業は衰退を見せはじめていた。

19世紀ではこの養蚕業の危機がおもな原因となって、農民たちはクワの木に代えて、より利益の出るオレンジの木を植えはじめた。工場では技術の進歩とともに失業者も増えています

た。20世紀前半で生き残った工場の数はごくわずかであった。世紀末になっても、すでに数が少なくなっていたバレンシアの養蚕工場の経営は傾き続け、こうして当時ヨーロッパでさかんに行われた労働運動がバレンシアでもみられるようになった。

1856年1月、バレンシアで最初に行われた労働者復権運動のひとつとして知られる「ビロードの反乱」が起った。労働者階級のおもな要求の内容は、日当を上げること、労働者の地位を高めることであった。この反乱を例にして、およそ50年後の1902年に女性の紡績労働者たちがストライキを起こした。バレンシアの工場に勤めていた女性たちは、過酷な労働環境のなか、同じ内容の仕事であるのに男性労働者よりもずっと安い賃金で働いていることを公に示すために立ち上がったのである。何百人の女性たちが集まって反乱を起こしたこと、そのニュースは近辺の工場にも広まっています。女性労働者たちの主張は支持を受けることとなった。

この労働者復権運動は歴史的に有名なストライキをさらに呼び起こすことになる。1908年のニューヨークでは、織織業に勤めていた女性労働者がその嘆かわしい労働実態を訴えるために立ち上がり、1912年のマサチューセッツでは、同じく多くの女性労働者たちが先陣を切って運動を起こした。このマサチューセッツの労働運動で、女性労働者たちは「パンとバラを」というスローガンを掲げた。このスローガンには、産業化が進展する時代において女性が正当な賃金を得ること、さらに女性の地位が尊重される労働環境を作り上げることを暗示していた。

これらの事実を揚げたのは、絹の文化における真の主役は、何世紀にもわたって生産され、増産していた生糸や絹織物で生計をたててきた労働者や商人たちである、ということを示したものである。つまり、シルクロードとは、歴史の上では通常のルートとして知られているが、実際にはそれ以上の価値を持っているものなのであり、人の交流や物の交換を通じて、バレンシアなどの都市における人々の伝統文化を現在にいたるまで映し出しているのである。

シルクロードは公式には32の国を通っているとされているが、バレンシアはその一部を成し、最西端の町となっている。したがってバレンシアは、近東やユーラシア、北ヨーロッパ、バレンシアに接している大洋や海、湾などと関係が築かれている都市なのである。このように言うができるのは、アメリカ大陸の発見と同時に、カスティーリャ王国が支配する商業地域がシルクロードと合わさったことで、文化が地中海領域から他の世界の地域にまで広まっていたという、忘れてはならないことがあるからである。

したがって、シルクロードとは何かと聞かれて答えるとしたら、それは「つながり」だといふことができる。なぜなら、シルクロードが通っている国々は、地理的に結びついているだけではなく、文化的なつながりをも持っているからである。シルクロードは兄弟の間柄を示すスローガンだともいえよう。現在、アイデンティティや境界の問題が問われるなど、世界がこのような危機に絶え間なく陥っていることを考えると、かつて商業用のルートとしてつくられたシルクロードは、いま結びつきを強めるに役立つのではなかろうか。養蚕業の女性労働者たちが数世紀にわたってその過酷な労働状況を訴え、「パンとバラを」というスローガンのもとで地位の向上を求めて戦ってきたように、ここでは「絹とバラを」という言葉を掲げたい。「バラ」には、シルクロードは現在において生き続いている一つの大なる文化の起源である、という意味が込められているのである。

Essay Special selection

“La nostra danza di seta”
Pio Antonio Romano⁴

비단과 장미들

실크로드라고 알려져 있는 길은 사실 상업 루트 그 이상의 의미였다. 현대에 들어서면서부터 18세기 말까지 오늘날 동서양의 강국들은 이 통로에서 비롯된 해상, 지상 루트를 통해 연결되어 있었다. 필연적으로 물건, 향신료, 사치품, 약, 이국적이고 화려한 것들, 도자기, 직물, 사람 그리고 특히 지식과 학문의 교류가 이뤄졌고 지구 반대편의 세계를 하나로 이어줘 오늘날 여전히 우리가 꿈꾸는 문화 융합이 이뤄졌다. 이 모험은 상당 부분 중국의 탁월한 양잠술 때문이었는데, 이 산업은 조금씩 아시아를 중심으로 세계 나머지 국가들에서 중요한 상업 거래의 원천이 됐다.

전설에 의하면 누조 황후가 뽕나무 아래에서 김이 모락모락 나는 뜨거운 차를 마시던 중 갑자기 뭉개가 찻잔으로 떨어졌다. 그것은 이미 죽어버린 누에 한마리였는데 뜨거운 차에 달아마자 아주 질기고 가는 실로 분해되기 시작했다. 황후는 그 실을 모아 실타래를 만들었다.

이야기를 이어가자면, 이 우연한 비단실의 발견이 조금씩 강력한 수입원으로 자리매김할 기술을 낳았고, 비단실의 원천은 국가의 비밀이 돼 이를 누설하는 자는 잔인한 형벌에 처해졌다. 이 낭만적 아우라로 가득한 신화는 우리 시대보다 몇 세기 이전부터 전해져 오는 이야기이며 한계도 없는 광대한 지식의 발전에 기여할 원료의 기원과 관련된 전설 같은 이야기를 만들 수 있는 모든 재료들을 제공한다.

아주 오래 전부터 극동에서 생산한 질 좋은 비단 거래가 동양에서 이뤄졌다는 기록이 있다. 다양한 염료로 색을 입힐 수 있고 내구성이 강한 특징 때문에 비단은 기원전부터 유럽에서 상당한 수요가 있었다.

로마제국의 해체 이후, 유스티니아누스 황제는 콘스탄티노폴리스에서 지팡이에 비단실의 원료인 누에암, 누에고치 그리고 벌레들을 먹일 뽕잎을 숨긴 채 동양에서 온 승려 두 명을 맞이했다고 전해진다. 그리하여 중국에서만 비밀스럽게 전승되던 양잠술이 콘스탄티노폴리스에서 베네치아로, 그리고 오늘날 유럽을 구성하는 요지에 위치한 다른 도시들까지 전파됐다.

최근 유네스코에 의해 중국 서안에서 출발해 9,090km 지점인 실크로드의 극서쪽 가장자리로 지정된 만큼, 실크로드는 발렌시아에게 각별한 의미가 있다. 발렌시아에서 누에 양식과 튼튼한 직물이 생산되기 시작한 것이 사실상 양잠술이 유럽에 전해졌던 무렵이라는 것엔 논쟁의 여지가 없다.

사실 양잠술은 711년 무슬림 치하 시절 알안달루스를 통해 이베리아 반도에 전해졌다. 코르도바 에미레이트에서 최초의 뽕나무를 심은 뒤부터 그 지역과 지중해 지역 비단 수공업자들의 권력은 강해졌다.

그러나 발렌시아가 지중해 유역의 경제적 문화적 중심지였던, 황금세기라고 알려진 15세기에 들어서야 양잠술을 완벽하게 다루던 제노바 인들이 도착한 것을 계기로 Gremi de Velluters(비단 수공업자 길드)가 만들어지고 발렌시아의 견직물 산업이 태동했다.

펠리페 5세가 왕립 비단 공장을 뱉낸 시아로 이전하면서 비단의 위상은 18세기까지 이어졌다. 오늘날 오렌지 나무로 가득한 들판들에 누에나방 애벌레의 주식인 뽕잎이 나는 뽕나무로 가득 차있던 당시 발렌시아의 풍경은 15세기에서 18세기 사이 견직물 산업의 위엄을 보여준다.

수세기 동안, 사실상 양잠술과 관련된 도시들의 모든 가정들이 직물 생산업에 종사했다. 이 산업에서 여성은 절대적인 역할을 수행했는데, 스페인 농경 지대에서 누에 양식은 여성적인 것과 관련이 깊었기 때문이다. 가령 실을 끄기 위해 50여명의 여성 인력이 필요했다고 생각해보자. 여자들이 해야 했던 가장 힘든 노동 중 하나는 escaldat(데치기)였다. 이것은 겨울 동안에 진행되던 작업으로, 번데기를 죽이고 쉽게 실을 뽑기 위해 아주 뜨거운 물에 누에고치를 담그는 일이었다. 이 작업 전에, 누에들은 가정집 선반에 설치된 밭에서 기르던 것들이었다.

18세기 말부터, 주로 프랑스에서 건너온 고급 디자인들이 스페인 전역에 소개됐다. 프랑스산 직물의 명성과 절정에 달한 산업력을 비롯한 다른 혁명들로 인해 발렌시아의 비단 산업은 점차 쇠락하게 됐다.

19세기 비단 산업이 위기를 겪자 농업인들은 뽕나무보다 높은 수익성을 보장해주는 오렌지 재배로 업종을 바꿨다. 공장들에서는 기술의 발전을 목격할 수 있었고 이는 실업으로 이어졌다. 몇몇 공장만이 20세기 초중반 동안 살아남았다. 20세기 말 발렌시아는 활동이 뜨겁게 비단 생산과 관련된 공장들을 계속해서 인수했으며 당시 유럽에 한창 진행 중이던 노동 운동이 일어나기 시작했다.

1856년 1월 도시에서 발생한 첫 번째 노동자 권리 요구는 훗날 Motí de Velluters(비단 수공업자들의 반란)이라 불리게 됐다. 노동자들의 목적은 무엇보다 일급 인상과 인간다운 업무 조건이었다. 이 봉기는 수백 개의 방적 공장의 본보기가 돼서 수십 년 후 1902년에 발렌시아의 한 공장에서 굴욕적인 업무 조건과 같은 직업에 종사하는 다른 남성 노동자들에게 비해 턱없이 낮은 임금을 고발하기 위해 파업을 선언했다. 이렇게 많은 여성들이 함께 들고 일어났다는 소식은 주변 지역의 다른 공장들에 퍼졌고 많은 이들이 그녀들의 파업을 지지했다.

이 권리 요구는 1908년 뉴욕에서 일어난 직물 산업의 여성 노동자들이 한탄스러운 업무 조건을 고발하기 위해 선언한 파업이나, 1912년 메사추세츠에서 동일하게 여성들이 주도한 파업 등 대표적 봉기들을 떠올리게 한다. 후자의 경우 노동자들은 ‘빵과 장미들’이라는 표어로 자신들이 요구하는 공정한 임금 지급과 업무 조건들을 산업화의 시대에 표현했다.

이 모든 것을 통해 결국 하고 싶은 말은 견직물 산업의 주역들은 수 세기 동안 비단실에서 생산되고 전파된 상품들로 먹고 살았던 노동자들과 상인들이었다는 것이다. 실크로드는 사실 한 상업 루트에 불은 역사적 꼬리표보다 훨씬 많은 의의를 지니고 있다. 그것은 교류의 장이었고 그 결과가 발렌시아와 같은, 과거의 흔적이 전통으로 남아있는 오늘날의 도시들에도 전해진다.

공식적으로 32개국으로 구성된 이 교류의 장에서 발렌시아는 실크로드의 극서쪽 가장자리에 있어 중동, 유라시아, 북유럽 그리고 대양, 바다, 만과 닿아있다. 아메리카 대륙의 발전과 함께 문화적 지평을 지중해 유역에서 지구 반대편까지 확장시킬 카스티야가 주도하는 또 다른 상업 중심지가 실크로드에 추가됐다는 것을 기억해야 한다.

실크로드를 구성하는 국가들은 지리적으로 연결될 뿐 아니라 문화적 층위에서도 이어지게 되기 때문에 이 루트를 정의할 한 단어를 고르자면 그것은 “유대”일 것이다. 스페인 입장에서 실크로드는 형제애의 정신을

상정한다. 계속되는 정치성의 혼란과 불안한 국경 상황으로 신음하고 있는 현대에, 과거에 탄생한 이 상업 루트는 현재의 연대를 강화하는데 도움이 될 것이다. 견직물 산업의 여성 노동자들이 ‘빵과 장미들’이라는 표어 아래 부당한 업무 환경을 고발하고 존엄성을 회복하기 위해 투쟁해온 것처럼, 우리는 이제 비단과 장미들, 실크로드가 사실 오늘날 현존하는 모든 문화의 근원임을 상정하는 은유적 표현으로서의 장미를 외쳐야 한다.

dass du, wenn du dunkler (oder heller) bist als ich, keine gleiche Behandlung verdienst. Aber ist es wirklich so? Nein, es ist nicht so. Ich weiß, dass es nicht so ist. Ich weigere mich, das zu glauben, und ich will nicht zusammenleben mit jenen, die so denken.

Ich dagegen will in einer Welt leben, die aus Seidenstraßen besteht, wo es Spaß macht zu entdecken, warum indische Frauen gern im weißen Saris heiraten, und zu verstehen, was es mit dem Jahr der Schlange auf sich hat und warum es so wichtig ist; ich will wissen, warum mein Freund Aasim in jenem Monat fastet und warum die Zöpfchen meiner Mutter wohnerin immer besser aussehen als die von meiner Mutter geflochtenen! (Nein, Zöpfchen gefallen mir eigentlich gar nicht, aber die solltet ihr echt mal sehen!)

Auf Anhieb mag all das nutzlos wirken, unwichtig, gar wie lauter Gemeinplätze. Aber für mich gibt es keine Klassifizierung, die falscher wäre. Für mich gibt es gar keine Klassifizierung. Denn „all das“ ist das genaue Gegenteil des Klassifizierens nach den eigenen, starren Maßstäben. Wollt ihr wissen, was Silk Road für mich ist? Genau, es verkörpert „all das“. Es heißt lehren und lernen, sich bereichern und dabei andere bereichern ... etwas Wunderbares. Es ist wunderbar zu erfahren, dass du so ganz anders bist als ich und doch genauso. Es ist wunderbar zu sehen, wie bunt und innovativ und unbekannt und manchmal sogar beängstigend die uns umgebende Welt sein kann. Ich bin es leid, von Instabilität und Teilung zu hören. Ich möchte nichts mehr hören von finsternen Zeiten, von irrationalen Ängsten, von Klassifikationen ... das einzige Wichtige, mein grösster Wunsch, ist es, auf einer offenen und unzerstörbaren Seidenstraße weiter zu tanzen, wo seit jeher Erfahrungen und Kulturen offen in Austausch treten, in unser Leben eingreifen, uns verändern und verbessern.

Liegt euch so viel daran zu sagen, wir befanden uns im Krieg? Dann gestattet mir die passende Antwort: Als damals die Welt im Krieg lag, haben wir weiter getanzt. Und wir werden es auch dieses Mal tun, mit noch mehr Rhythmus.

“私たちの絹のダンス”

世界が戦争をしていたときも、私たちは踊りつづけていた。単なる言葉の上の表現—より厳密には、音과 호흡からなる一節に過ぎない—なのに、私の好きなこの歌は、きっとあなたのなかにあって、もう二度と離れないだろう。ニュース欄や雑誌が、過去に属するものはないでも、起こりうる未来に期待できるものより議論の余地なく良いものだと言わんばかりの、偽物の、ほとんど病んでさえいる儀式にしたがって、こぞって最悪のやり方で私たちが生きているこの世界の信用を失わせようとしている今、このフレーズのことを思わずにはいられない。くりかえし語られるある言葉がある—不安定という言葉。どうやら今私たちは、多すぎる変化のただ中にいる。何

かもが議論의의になり、結局私たちは「不安定」である。この「不安定」という言葉があまりにも乱用されているので、私はほどんど笑ってしまう。つかの間宙に浮かぶリングは不安定。高校生のときの化学の成績は不安定。青春期の私の気分はもっと。でも社会が、世界が、私たちを取り巻き、私たちを蝕むかけらの集積が、どうやって不安定になるのだろう?世界というの、たくさんの問題を抱えたたくさんの人間にすぎなくて、すべての問題は解決されなければならないことになっているのかと、ときどき思ってしまう。

たぶん今ごろみなさんは、それがシルクロードとなんの関係があるのかと思っているだろう。テーマから外れているんじゃないかな、と。ところが、関係はあり。「不安定」という言葉の隣には、ほどんどいつも、「分断」という言葉がついてくるから。どうやら、突然、ある人々の一群が大声をあげ、もう一つにはなりたくないがなりたてている。彼らはもうアジア人は隣人になりたがらない。お前は同国人じゃないんだから。俺と同じ権利はもてないさ、俺みたいに歩いて、(だいたい)俺みたいに話して、同じように笑ってもな、というわけ。彼らはもう、あの宗教には扉を開けたくない。だって、あの宗教は絶対に悪なんだから。「もし」も「でも」もない。もしもあなたがそうじゃないと示そうとするなら、それはあんたの頭が病気に感染している証拠だよ、と。彼らはもう、友だちのジョンとベンといっしょに笑いたがらない。ジョンとベンは結婚していて、それは彼らにとって、普通じゃないから。お前が俺より浅黒い(あるいは白い)なら、お前は俺と同じ扱いを受けるに値しないというメッセージが普通になります。でも、ほんとうにそうだろうか?そうじゃない。

そうじゃないと私は知っている。私はそれを信じないし、そんな風に考える人といっしょに生きたくはない。私は、絹の道がつくった世界に生きたい。なぜ、インドの女性たちが白いサリーを着て結婚することを望むのかを発見する喜び、「蛇年」とは何か、なぜとても重要なのか、理解する喜びのある世界に。どうして友人のアーシムは一年のある月に断食するのだろう、なぜ私のルームメイトの細い編み込みは母のする三つ編みよりも上手なんだろう?(私は編み込みは好きではないけれど、一見の価値はありますよ!)

ぱっと見には、こういうことすべてが、無駄、無関係、ステレオタイプにさえ見えるかもしれないことはわかっている。でも私には、これらの定義以上に誤った定義も存在しない。単純に、定義なんて存在しない。「こういうことすべて」は、厳格な規則のなかで定義することの正反対だから。私にとってシルクロードが何を表しているか知りたい?それが表しているのは、「こういうことすべて」。教え、学び、相手を豊かにしながら、自分を豊かにすること……眞実すばらしいこと。あなたが私とこんなに違っていて、にもかかわらず同じであることを知ることはすばらしい。私たちを取り巻くものが、色彩豊かで、革新的で、新しくて、未知で、ときに恐ろしきさえあるのを見るのはすばらしい。不安定と分断について話されるのを聞くのはうんざりだ。暗い時代、不合理な恐怖、格付けなどもう聞きたくない……ただ一つの真に重要なこと、私が本当に求めているものは、開かれた、不滅の絹の道で踊りつづけること。知識と文化が目の前で交換され、私たちの生に入り込み、互いを変え、互いをより良くする絹の道で。

あなたたちは、私たちは戦争状態にあると言いたくて仕方がないかもしれない。なら私に、こう返事をさせてもらいたい。かつて世界が戦争をしていたときも、私たちは踊ることをやめなかった。今回もそうするだろう、もっと早いリズムで。

“우리의 실크로드 춤”

세상이 전쟁 중일 때, 우리는 춤추기를 계속했습니다. 그저 소리와 호흡으로 이루어진 언어적인 조립을 논하는 것 같지만, 정확히 하면 내가 가장 좋아하는 노래 중 하나를, 마음속으로 들어와 결코 떠나지 않는 그것을 낭송하는 것입니다. 자나가는 시간 속에 이 문장을 고려하지 않을 수 없습니다. 뉴스와 저널들은 전망되는 미래의 가능성에 말할 필요도 없이 더 나은, 과거의 불필요한, 거의 병든 관습을 지속하며 우리가 살고 있는 세계가 더 죄악이 되도록 불신을 위한 경쟁을 하는 것처럼 보입니다.

하나의 단어가 특별히 떠오릅니다. 불안정. 오늘날, 분명히 우리는 너무 많은 변화의 한가운데 있고, 그 안에서 모든 것은 의문스러워 보이고, 그 결과 우리는 ‘불안정’입니다. 폐나 남용되는, 이 ‘불안정’이라는 단어가 나를 웃음 짓게 합니다. 불안정 한 것은 공기 중에 떨어지는 사과에 놓여 있는 경사입니다. 불안정한 것은 나의 고등학교 시절 학업성적이나 사춘기부터 여전한 나의 기분입니다. 그러면 우리를 둘러싸고 삼키는 사회, 세계, 우주, 입장에 따라 다르게 불안정 해 질수 있을까요? 가끔 나는 우리는 모두 아름다운 문제를 가진 아름다운 사람들뿐이고, 모든 문제는 해결되어야 한다고 생각합니다.

아마도, 이제 당신들은 이 이야기가 실크로드와 무슨 상관이 있는지 의문을 가질 것이며 주제에서 벗어났다고 생각할지도 모르겠습니다. 음, 아니요, 상관 있습니다. “불안정”이라는 단어는 항상 “분열”과 가깝기 때문입니다. 분명, 갑작스럽게 소수집단이 목소리를 높이고 더 이상 단합하고 싶지 않다고 소리치고 있습니다. 더 이상 그 아시아인 이웃과 공존하려 하지 않습니다. 나처럼 걷고, 나처럼 말하고, 같은 미소를 짓는 데도 불구하고, 그들은 동반자가 아니고 나와 같은 권리를 가질 수 없기 때문입니다. 그 종교에 더 이상 문을 열고 싶어 하지 않습니다. 이 종교는 의심의 여지없이 절대 악이기 때문이고, 만약 당신이 이 반대를 증명하려고 한다면, 어떤 타락이 당신의 정신을 감염시킨 것이 분명합니다. 그리고 존과 벤은 둘이 결혼하였고, 이것은 일반적인 것이 아니기 때문에, 친구인 존, 벤과 함께 웃지 않기를 바랍니다. 그렇지 않으면 당신이 나보다 겸다면 (혹은 희다면), 당신이 나와 같은 대우를 받을 가치가 없다는 메시지가 평범하게 되기 때문입니다. 정말 그럴까요? 아니요, 그렇지 않습니다. 저는 그렇지 않다는 것을 알고 있습니다. 저는 그것을 믿기를 거부하고 그런 방식으로 생각하는 사람들과 함께 살고 싶지 않습니다.

대신, 왜 인도 여성들이 사리 옷으로 결혼하는 길 바라는지 알고, 베의 해가 무엇인지 왜 그리 중요한 것인지 이해하는 실크로드의 세계에 살고 싶습니다. 왜 나의 친구 아심이 그 달에 금식하는지 알고 싶고, 내 룸메이트의 땅은 머리가 우리엄마가 해주시는 것보다 더 예쁜 이유를 (아니, 나는 땅은 머리를 좋아하지 않지만, 당신들은 꼭 그 머리를 보셔야 합니다!). 언뜻 보기에도 이 모든 것이 끌데없고 사소하며 심지어 고정관념으로 보여 질 수 있다는 것을 알고 있습니다. 그러나 제 생각에 이것은 명백한 오류입니다. 그저 규정/정의가 없는 것입니다. 왜냐하면 “이 모든 것”은 엄격한 것에서 정의하는 것들의 정확한 반대이

기 때문입니다. 나에게 실크로드가 무엇을 상징하는지 알고 싶은가요? 네. “이 모든 것”을 상정합니다. 풍부하게 가르치고 배우고 풍요로워지는 것을 상정합니다. 그것은 정말로 위대한 것입니다. 당신이 나와 다르다는 것을 알게 되는 것은 위대한 암입니다. 우리를 둘러싸고 있는 것이 얼마나 다채롭고 혁신적이고 새롭고 미지스럽고 때로는 놀라울 수 있는지 보는 것은 위대한 것입니다. 나는 불안정과 분열에 대해 말하는 것을 듣기 지쳤습니다. 나는 더 이상 어둠, 비합리적인 두려움, 분류의 시대를 느끼고 싶지 않습니다. 유일하게, 진정 중요한 것은, 내가 정말 원하는 것은, 우리의 눈(目)에서 언제나 지식과 문화의 교류가 일어나며 우리의 삶에 개입하고, 우리를 변화시키고, 항상시키는 개방되고 불멸한 실크로드위에서 계속해서 춤추는 것입니다.

여러분들이 우리가 전쟁 중이라는 말을 하자 하면, 그때 나는 한마디로 대답 할 수 있겠습니다. 세상이 과거에 전쟁 중일 때, 우리는 단지 계속 춤을 추었습니다. 그리고 이번에도 우리는 더 많은 리듬과 그렇게 할 것입니다.

“Наш шёлковый танец”

Когда весь мир был в состоянии войны, мы продолжали танцевать.

Это всего лишь лингвистическая конструкция, состоящая из звуков и печальных нот. А, точнее, это то, о чём поётся в одной из моих самых любимых музыкальных композиций: из тех, что, однажды услышав, прочно застrevают у тебя в голове. Сложно не думать об этой фразе в настоящее время: создаётся впечатление, что газеты и журналы, следя фальшивому и несколько нездоровому ритуалу, соревнуются между собой в наихудшем способе дискредитации нашего мира, где всё то, что относится к прошлому, безусловно лучше всего того, что ожидается в предполагаемом будущем. Особенно часто повторяется одно слово: нестабильность.

Выходит, что в настоящее время мы находимся в центре бурного круговорота перемен, где, как кажется, любая вещь ставится под сомнение, вследствие чего мы становимся «нестабильными». Это слово «нестабильность» употребляется не к месту так часто, что порой вызывает у меня улыбку. Нестабилен наклон на падающем в воздухе яблоке. Нестабильной была моя успеваемость в лицее, или мое настроение в подростковом возрасте. Но общество, мир, вселенная, агломерат окружающих и поглощающих нас частиц как могут вдруг стать нестабильными?

Иногда я думаю, что мы всего лишь замечательные люди с нашими замечательными проблемами, и, как все другие проблемы, эти тоже должны быть решены.

Возможно, сейчас вы спрашиваете себя какое отношение имеет всё это к Шёлковому пути. Вероятно, вы думаете, что я полностью отклонился от темы. Но нет, как раз наоборот, – это имеет прямое отношение к теме, поскольку рядом со словом «нестабильность» почти всегда стоит слово «разобщённость». По всей видимости, какая-то горстка людей неожиданно подала голос и начала кричать о том, что больше не хочет быть сплочённой. Эти люди больше не хотят жить по соседству с азиатами: эй, ты нам не земляк, и не можешь иметь такие же права как мы, даже если ты передвигаешься как мы, говоришь (почти) как мы и улыбаешься таким же образом. Они больше не хотят держать открытыми двери для той религии, потому что та религия – это абсолютное

зло, без никаких «если» или «но». И как только ты пытаешься доказать обратное, становится сразу ясным, что «зараза» добралась и до твоего ума. Эти люди больше не хотят шутить вместе с друзьями Джоном и Беном, потому что Джон и Бен женаты, и для них это ненормально. В таком случае становится нормальной мысль о том, что если ты темнее (или светлее) меня, ты не достоин равного со мной обращения. Это на самом деле так? Нет, это не так. Я знаю, что это не так. Я отказываюсь верить в это и не хочу жить с теми, кто так думает.

Напротив, я хочу жить в мире из шёлковых дорог, в котором интересно однажды узнать, почему индийские женщины предпочитают надевать на свадьбу белое сари, понять, что такое год Змеи, и почему от так важен. Я хочу знать, почему мой друг Аазим соблюдает пост именно в тот, а не иной месяц, почему у моей соседки косички получаются всегда лучше, чем у моей мамы! (Нет, мне косички не нравятся, но вы действительно должны их увидеть!). Я знаю, что на первый взгляд всё это может показаться бесполезным, несущественным или даже стереотипным. Но для меня не существует более ошибочных определений, чем эти. Попросту не существует определений. Потому что «всё это» является прямой противоположностью определения

себя в своих собственных жёстких схемах. Хотите знать, что такое для меня Шёлковый путь? Хорошо: он для меня – «всё это». Он означает

Я знаю, что на первый взгляд всё это может показаться бесполезным, несущественным или даже стереотипным. Но для меня не существует более ошибочных определений, чем эти. Попросту не существует определений. Потому что «всё это» является прямой противоположностью определения себя в своих собственных жёстких схемах. Хотите знать, что такое для меня Шёлковый путь? Хорошо: он для меня – «всё это». Он означает обучать и учиться, обогащаться знаниями, делясь ими... это действительно потрясающе. Потрясающе знать о том, что ты так сильно отличаешься от меня, но, несмотря на это, ты такой же как я. Потрясающе видеть как всё то, что нас окружает, может быть ярким, инновационным и новым, и неизвестным, и даже иногда пугающим. Я устал слушать разговоры о нестабильности и разобщённости. Я больше не хочу слышать о тяжёлых временах, иррациональных страхах, разделениях на классы... единственное, что действительно важно, чего я на самом деле хочу, – это продолжать танцевать на шёлковом пути, открытом и прочном, где издревле на виду у всех нас происходил обмен знаниями и культурами, входившими в наши жизни, менявшими нас и делавшими нас лучше.

Для вас так важно повторять, что мы находимся в состоянии войны. Разрешите тогда мне ответить вам в тон: когда мир был в состоянии войны раньше, мы просто продолжали танцевать. Мы будем делать это и сейчас, но увеличив ритм.

“Bailaremos como la seda”

Mientras el mundo estaba en guerra, nosotros bailábamos. No es más que un enunciado lingüístico, hecho de sonidos y afanes –en concreto, es lo que dice una de mis canciones favoritas, una de esas que se te meten dentro y ya no te abandonan. Resulta difícil no pensar en esta frase en los tiempos que corren: parece como si las noticias y los periódicos compitieran por menospreciar el mundo en que vivimos, según un ritual postizo y enfermo donde todo lo

pasado se considera, infaliblemente, mejor de lo que se vaticina para un posible futuro. Una palabra, en especial, se repite con frecuencia: inestabilidad. Por lo visto, hoy en día estamos en un momento de demasiados cambios, un momento en el que parece dudarse de todo y, por eso, somos “inestables”. De lo mucho que se usa y se abusa de esta palabra, “inestabilidad”, me entran casi ganas de reír. Inestable lo sería una pendiente apoyada sobre una manzana madura suspendida en el aire. Mis notas académicas en el instituto eran inestables, o también mi ánimo adolescente. Pero la sociedad, el mundo, el universo, el aglomerado de partículas que nos rodea y nos devora: ¿cómo puede ser inestable? Muchas veces, creo que no somos más que buenas personas con grandes problemas, que, como todos los problemas, deben encontrar una solución.

Llegados a este punto, a lo mejor os estáis preguntando qué tiene que ver todo esto con Silk Road, seguramente opináis que me he salido del tema por completo. Pues, no, tiene que ver, y mucho. Tiene que ver porque a “inestabilidad” sigue casi siempre la palabra “división”. Es como si, de repente, un grupito de gente hubiera levantado la voz y estuviera rabiando para no seguir unidos. No quieren seguir siendo vecinos del oriental, porque (¡mira tú!) no eres de mi país y no puedes tener los mismos derechos que tengo yo, aunque camines como yo, hables (casi) como yo o sonrías igual que yo. No quieren abrir la puerta a tal religión, porque tal religión, sin peros que valgan, es el mal absoluto, y por mucho que trates de demostrar lo contrario, es evidente que tu mente también ha sido contagiada. No quieren volver a pasar un rato divertido con los amigos John y Ben, porque John y Ben están casados y según ellos esto no es normal. Lo que sí que es normal, y cada vez más, es el mensaje de que si eres más oscuro que yo (o más claro) no mereces que te traten igual que a mí. Pero, ¿de verdad es así? No, no lo es. Yo sé que no lo es. Me niego a creerlo y no quiero vivir con quien piensa de ese modo.

Prefiero vivir en un mundo con calles hechas de seda, donde uno se divierta descubriendo los motivos por los que a las mujeres hindúes les gusta casarse con el sari de color blanco, comprendiendo qué es eso del año de la Serpiente y por qué es tan importante; quiero saber por qué mi amigo Aasim ayuna en tal mes y no en otro, cómo es que las trenzas que hace mi compañera de piso ¡siempre salen mejor que las que hace mi madre! (En realidad, a mí no me gustan las trenzas, pero es que... ¡tendrás que verlas!)

Así, de buenas a primeras, sé que todo esto parecerá inútil, irrelevante, incluso un tópico. Para mí, sin embargo, no hay definiciones más equivocadas que estas. Es más, no hay definiciones. Es precisamente “todo esto”, de hecho, lo contrario de tratar de definirse según nuestros propios esquemas cuadruplicados. ¿Queréis saber lo que Silk Road representa para mí? Pues bien, representa “todo esto”. Representa enseñar y aprender, enriquecerse enriqueciendo... Es maravilloso. De verdad. Es maravilloso saber qué tú eres tan diferente de mí y, a pesar de todo, tan igual. Es maravilloso observar lo colorido y lo innovador y lo novedoso y lo desconocido y hasta lo terrible, a veces, que puede ser todo lo que nos rodea. Me he cansado de oír hablar de inestabilidad y división. No quiero volver a oír hablar de tiempos oscuros, de miedos iracionales, de clasificaciones... Lo único que importa de verdad, lo que deseo sinceramente es seguir bailando por calles de seda, abiertas e indestructibles, donde el intercambio de saberes y culturas sucede, como siempre ha sido, ante nuestros ojos, se introduce en nuestras vidas, nos cambia y nos hace mejores. Si os empeñáis tanto en decir que estamos en guerra, entonces dejadme que os responda como se merece: mientras el mundo estaba en guerra, nosotros, sencillamente, bailábamos. También esta vez haremos lo mismo. Y con más ritmo.

Men uchun Buyuk Ipak Yo'li nimani anglatadi?

Mukhammadusuf Saibniyazov⁵

Olis o'tmishga nazar solsak, biz yashab turgan zamin juda ko'p voqea-hodisalarga guvoh bo'lgan. Insoniyat ibtidosidan to hozirgi kunga qadar har bir soha ma'lum bir bosqichlardan o'tib, mukammallahish kelgan. Shular jumlasidan , savdo-sotiq, ilm-fan, madaniyat va boshqa jabhalarda asrlar mobaynida rivojlanish kuzatilmoqda. Mana shunday yuksak rivojlanishlar negizida ham qadimgi Buyuk Ipak Yo'lining o'z tutgan o'rni beqiyos hisoblanadi. Buyuk Ipak Yo'li qadimda sharq bilan g'arbni bog'lab turgan savdo yo'lidir. Ushbu ulkan karvon yo'lining ustuvor vazifalaridan biri savdo-sotiq aloqalarini o'rnatish hamda moddiy boyliklarni aqboshlash hisoblangan. Bundan tashqari, qadimgi davrda, Buyuk Ipak Yo'li axborot almashinuvi manbasi bo'lib ham xizmat qilgan. Barchamizga ma'lumki, axborot almashinuvisiz biz hayotimizni tasavvur qilishimiz juda mushkul, va shu kabi muammolar bizning zamonomizda o'z yechimini topgan. Amмо, qadimgi davrlarda, axborot almashinish, dunyodagi yangiliklardan boxbar bo'lish juda mushkul vazifa edi. Harakatlanish — bu hayotdir, sayohat qilish, jahongashtalik doimo taraqqiyotning harakatlantiruvchi kuchi bo'lgan edi. Shu asnoda, ushbu axborot almashinuvi ham mamlakatlar rivojiga ulkan turtki bo'lib xizmat qilgan. Bundan tashqari, axborot almashinuvi bilan bir qatorda, mamlakatlararo iqtisodiy va ijtimoiy aloqalar ham mustahkamashib brogan. Ulkan karvon yo'lida, tuyalar transport vositasi hisoblanib, ularda o'sha davrda qimmatli hisoblangan ipak matolar, qog'oz, Sharqda niyoyatda qadrlangan lazurit, nefrit, aqiq, feruzalar va shu kabi mahsulotlar aniqroq qilib aytganda, Qadimgi Xitoydan to G'argbaga yetkazilgan. Ushbu ulkan karvon yo'li Markaziy Osiyoni kesib o'tib, hozirgi Yevropaga borib tutashgan.

Men zamonaviy O'zbekistonning qadimiy shaharlaridan biri hisoblanmish Samarcand go'shasida tug'ilib voyaga yetdim. Qadimgi So'g'diyonaning poytaxti hisoblanmish Samarcand shahri jahon madaniyatining chorrahasida ikki yarim ming yildan ziyod vaqt mobaynida bo'lib kelgan va Markaziy Osiyoni kezib yuradigan Buyuk Ipak Yo'lining muhim joyalaridan biri hisoblangan. Buyuk Ipak Yo'lining boshqa mamlakatlar bilan bir qatorda ona shahrimning har jabbada rivojlanishida tutgan o'rni beqiyos deb hisoblayman. Mening fikrimcha, ona shahrim Samarcandning Buyuk Ipak Yo'li chorrahasida joylashganligi bu o'sha davrda xalqimiz va mamlakatimizning ulkan yutug'i deb hisoblayman va hozirgi yuksalishlarga Buyuk Ipak Yo'lining ham ulkan

hissasi mavjud.

Xulosa qilib aytadigan bo'ssam, Buyuk Ipak Yo'li men uchun xalqlar do'stligi, iqtisodiy va ijtimoiy rivojlanish hamda millat va elatlarning bir-biriga madaniy va ma'naviy ozuqa ulashish karvonini anglatadi.

What does the Great Silk Road mean to me?

If we look back on far history, the place in which we are living has experienced a lot of events. Every sphere has developed passing through certain stages from the beginning of human development till present days. For instance, for centuries the development has been made in the sphere of entrepreneurship, education, culture and etc. The role of the ancient Great Silk Road in such great development is considered to be tremendous. In ancient times, the Great Silk Road was a trading road that connected the East and West. One of the important tasks of this huge road was considered to set up business relationship and exchange material wealth. Besides that, the Great Silk Road served as a source of exchanging information. It is known that it is impossible to imagine our life without an exchange of information, and all problems related to this issue have been solved in our modern world. However, it was rather challenging to exchange information and become aware of the world news in ancient times. Movement is life, and travelling was always a power that fosters development. Meanwhile, this exchange of information served to be a reason for the development of countries. Moreover, economic and social relations between countries developed alongside with exchanging information. In this great caravan road camels were regarded as a means of transport, and they carried silk cloth that was precious at that time, paper, lazurit greatly appreciated in the East, nephrite and others from ancient China to the West. This great road crossed Central Asia and reached the current Europe.

I was born and grew up in Samarkand regarded one of the most ancient cities of Uzbekistan. Samarkand, the capital of ancient Sogdiana, has been at the crossroads of world culture for more than 2,5 million years. It was considered to be one of the most important places of the Great Silk Road which crossed Central Asia. I think that the Great Silk Road played an essential role in the development of my native town as well as the improvement of other countries. To my mind, the fact that Sa-

markand is situated in the junction of the Great Silk Road was a huge benefit of our people and country at that time. The Great Silk Road made a huge contribution to the current development of the country.

To sum up, the Great Silk Road for me is a caravan providing friendship between nations, fostering economical and social development, and encouraging cultural and spiritual relations among people.

丝绸之路对我来说意味着什么？

如果回顾历史长河，我们会发现，我们生长的这片土地已历经许多。从人类起源到当下的发展，每个领域都经历了不同的发展阶段。例如，几个世纪以来，商业、教育、文化等等范畴都有长足发展。而古丝绸之路对于这一发展来说，其作用是巨大的。古时候，丝绸之路是连接东西方的贸易要道，其重要任务之一就是建立商贸关系，促进物质财富交换。除此以外，丝绸之路还担负着信息互换的使命。众所周知，若无信息交换，我们的生活将至无法想象。当然，与此相关的所有问题在现代社会已经得到解决。然而在古代，信息交换和睁眼看世界这两件事却颇具挑战性。生命在于运动，旅行永远是促进发展的动力。同时，这样的信息交换也是各国得以发展的原因，国与国之间的经济和社会关系更会随之进益。在这条商队络绎不绝的大道上，骆驼是主要交通工具。它们把当时极为珍贵的丝绸、纸张、东方国家珍视的矽钉矿、软玉和其他来自中国的货物运至西方世界。这条要道横穿中亚，直达现在的欧洲。

我生长在撒马尔罕，它是乌兹别克斯坦历史最悠久的古城之一。作为索格底亚那（古波斯帝国地名）的都城，撒马尔罕已经在世界文化交汇点屹立了超过二百五十万年。撒马尔罕被认为是穿越中亚的丝绸之路上最重要的城池之一。我认为，丝绸之路在我故乡的发展历程中发挥了极为重要的作用，对于其他国家来说亦是如此。在我的认知里，撒马尔罕地处丝绸之路要塞，这对于那时的乌兹别克斯坦和当地人民来说都大有裨益。丝绸之路也为我国现下的发展做出了重要贡献。

总而言之，于我而言，丝绸之路是各国友谊生根开花的要道，是经济社会发展的动力，也是文化和人与人之间精神互联的支柱。

私にとってシルクロードとは何か？

遠い昔に目を向けてみると、私たちが生きている大地は多くの出来事を目撃してきました。人類の誕生から今日に至るまで、どんな分野のものも、それぞれの段階を経て発展してきたのです。たとえば、通商、科学、文化やその他の分野では、何世紀もの間にわたって発展が続いています。このような高度な発展の基礎として、古代のシルクロードが占めた地位は比類のないものと考えられています。

かつてシルクロードは東西を結ぶ交易の道でした。この壮大な隊商路が果たした重要な役割の一つに、交易関係の構築、および物品の交換があります。さらには、かつてシルクロードは情報交換の手段としての役割も担っていたのです

す。周知のとおり、情報交換のない生活を想像することは我々にとって非常に難しいことであり、現代においてはこのような問題はすでに解決を見ています。しかし、古代においては、情報交換、つまり世界の情勢を知るということはとても困難なことでした。移動すること、それは生きることであり、旅をすること、世界を巡ることはつねに発展の推進力となっていました。それと同時に、このような情報交換は人々の発展にも大きな刺激として貢献してきたのです。

さらに、情報交換と並んで、国家間の経済的・社会的関係もまた強化されてきました。壮大な隊商路においてはラクダが交通手段であり、当時非常に高価とされた絹織物や紙、また東洋で極めて高く評価されていたラピスラズリ、軟玉、メノウ、トルコ石やその他の品々がラクダの背に載せられて古代中国から西洋へと運ばれていきました。この広大なキャラバンの道は中央アジアを横切り、現在のヨーロッパへと繋がっていました。

私は、今日のウズベキスタンにおける古都の一つであるサマルカンドの一角で生まれ育ちました。古代ソグディアナの首都とされるサマルカンドの町は、世界の文化の十字路で2500年以上にわたりて存続しており、中央アジアを通るシルクロードの要衝の一つとされています。シルクロード上の他の国々と並んで、私の故郷の町が様々な分野における発展で担った役割は無限であると思います。私の考えでは、故郷のサマルカンドがシルクロードの交差点に位置していたことが、当時の我々の民族および国家にとって大きな利点であったと思います。今日の発展にとっても、シルクロードによる貢献は多大なものがあります。

結論としては、私にとってのシルクロードとは、諸民族友好と経済的・社会的発展のキャラバン、および民族と国家が相互に文化的・精神的な糧を分け合うキャラバンを意味するのです。

내가 있어 실크로드란?

먼 과거를 살펴보면 우리가 살고 있는 이 땅은 무수히 많은 사건, 사고로 가득차 있다는 것을 알 수 있다. 인류의 태초부터 오늘에 이르기까지 모든 영역은 특정한 여러 단계를 거쳐 완성의 수준에 이르게 되었다. 다시 말해 교역, 학문, 문명 그리고 다른 영역들은 수백 년의 시간을 거쳐 발전을 거듭해 온 것임을 알 수 있다. 이처럼 높은 수준의 발전을 이루어온 것들은 과거 찬란한 영광을 누렸던 실크로드도 매우 중대한 역할을 한 것으로 알려져 있다.

실크로드는 과거 동과 서를 연결하는 교역의 통로이다. 이 길은 대상(大商)의 길로 교역을 연결하는 역할을 했을 뿐만 아니라 물질적 부를 여러 지역으로 분산시켰다.

이 뿐만 아니라 고대 실크로드는 정보 교환의 원천으로 역할했다. 우리 모두가 잘 알고 있듯이 정보의 교환 없는 인간의 삶이란 상상하기도 어렵다. 그리고 이와 같은 문제들은 우리 세대에서 해답을 찾았다. 그러나 그 면 옛날 정보 교환이라는 것은, 세상의 소식들을 접하는 것은 그야말로 난제 중 하나였다. 움직이는 것 - 이것은 삶으로, 여행하고 많은 경험을 쌓는 것은 끊임없는 발전의 힘이 되었다. 여기서 중요한 것은 이러한 정보 교환이 국가의 발전에도 크나큰 기여를 했다는 것이다. 또한 정보 교환으로 국가 간 경제, 사회 관계 역시 발전해 왔다.

대상(大商)의 길에서 낙타는 훌륭한 이동 수단이었고,

그 당시 그 길에서 귀중하게 여겨진 비단작물, 종이, 동양에서 유리, 연육, 마노, 터기식들과 기타 상품들이 고대 중국에서 시작되어 서쪽에 이르게 되었다. 대상(大商)의 길은 중앙 아시아를 가로질러 오늘날 유럽으로 이어졌다.

나는 우즈베키스탄이 품고 있는 여러 고대 도시들 중 하나인 사마르칸트에서 태어났다. 사마르칸트는 고대 소그드인의 수도로 세계 문명의 교차로에 위치한 2,500년 이상의 역사를 간직한 곳이다. 또한 중앙아시아를 통과하는 실크로드 상 도시 중에서도 가장 중요한 도시로 여겨졌다.

실크로드 상에 위치한 다른 지역들처럼 내가 태어난 사마르칸트 역시 인류 역사의 모든 발전에 중대한 역할을 했다. 내 생각에, 나의 고장 사마르칸트가 실크로드 교차점에 위치한 것은 그동안 우리 민족과 우리나라에게 있었던 가장 큰 행운이라고 생각한다. 오늘날 우즈베키스탄이 큰 발전을 이루는데 실크로드가 기여한 부분이 반드시 있다.

내게 있어 실크로드는 민족 간 우호, 경제-사회적 발전, 세계의 여러 민족과 국민을 서로 연결했던 문명-정신의 양식을 전달해 준 대상(大商)을 떠올리게 한다.

Che cosa significa per me la Grande Via della Seta.

Se rivolgiamo uno sguardo al passato, vediamo che il territorio in cui viviamo è stato testimone di tante vicende. A partire dalle origini dell'umanità, per arrivare al presente, ogni area e ogni campo hanno attraversato determinate fasi lungo il cammino di un perfezionamento. Tra tutte quelle fasi, sui vari fronti e nei diversi aspetti, nel volgere dei secoli, si osservano e distinguono scienza, tecnica, civiltà. Tali vicende vanno considerate e collocate secondo il posto che vengono a occupare sull'antica Grande Via della Seta.

Anticamente, la Grande Via della Seta era la via che teneva uniti l'Oriente e l'Occidente. Uno dei ruoli di questa via carovaniera era quello di mantenere i contatti e gli scambi materiali. Inoltre, anticamente, la Grande Via della Seta serviva da fonte e ricezione delle informazioni, delle comunicazioni. È noto a noi tutti che risulta assai difficile immaginare la nostra esistenza priva di scambi di notizie, e che tali problemi comunicativi hanno trovato una soluzione al nostro tempo. Tuttavia, un tempo, l'acquisizione di notizie sulle novità che correvano al mondo era molto ardua. Il movimento - la vita, il viaggio, il "turismo" - hanno sempre svolto il compito di rimettere in moto e mantenere vivo il progresso. In questo senso, ecco che tale scambio di informazioni rende un servizio utile a tutti i paesi. Per di più, attraverso lo scambio di informazioni si rafforzano le relazioni economiche e sociali.

실크로드는 과거 동과 서를 연결하는 교역의 통로이다. 이 길은 대상(大商)의 길로 교역을 연결하는 역할을 했을 뿐만 아니라 물질적 부를 여러 지역으로 분산시켰다. 이 뿐만 아니라 고대 실크로드는 정보 교환의 원천으로 역할했다. 우리 모두가 잘 알고 있듯이 정보의 교환 없는 인간의 삶이란 상상하기도 어렵다. 그리고 이와 같은 문제들은 우리 세대에서 해답을 찾았다. 그러나 그 면 옛날 정보 교환이라는 것은, 세상의 소식들을 접하는 것은 그야말로 난제 중 하나였다. 움직이는 것 - 이것은 삶으로, 여행하고 많은 경험을 쌓는 것은 끊임없는 발전의 힘이 되었다. 여기서 중요한 것은 이러한 정보 교환이 국가의 발전에도 크나큰 기여를 했다는 것이다. 또한 정보 교환으로 국가 간 경제, 사회 관계 역시 발전해 왔다.

대상(大商)의 길에서 낙타는 훌륭한 이동 수단이었고,

la carta, le pietre preziose dell'Oriente, dall'antica Cina fino all'Occidente. Quella Via attraversava l'Asia Centrale per arrivare all'Europa attuale.

Io sono nato in una città tra le più antiche dell'Uzbekistan.

La città di Samarcanda, considerata la capitale dell'antica Sogdiana, nell'ambito della civiltà mondiale, esiste da più di due millenni e mezzo, e va ritenuta una delle località più importanti della Grande Via della Seta che attraversa l'Asia Centrale. Essa occupa un posto senza pari, unico, nell'insieme degli altri paesi percorsi dalla Grande Via.

Secondo la mia opinione, il sito della mia città, Samarcanda, sulla Grande Via della Seta ha contribuito al suo progresso, con l'odierno raggiungimento di una posizione importante anche da parte del mio Paese.

Insomma, la Grande Via della Seta, secondo me, sta a rappresentare l'amicizia fra i popoli, l'evoluzione economica e sociale, ed è in sintesi la carovana che permette ai paesi e alle province di raggiungere mete essenziali, materiali e morali, mettendo in comunicazione appunto paesi e province.

Что для меня означает Великий Шелковый путь?

Если взглянуть в далёкое прошлое, то понимаем что земля, на которой мы живем, была свидетелем многих событий. От начала человечества до настоящего времени каждая сфера была усовершенствована на определенных этапах. Из этих, в торговли, образование, культура и в других гранях на протяжении веков наблюдается развитие. В основе такого великого развития роль древнего

Шелкового Пути несравнима. В прошлом Великий Шёлковый Путь был торговым маршрутом связывающим восток с западом. Одним из приоритетов этого большого каравана было создание торговых связей и обмен материальных богатств. Кроме того, в древности, великий шёлковый путь был источником информационного обмена. Нам всем известно, что без информационного обмена нам трудно представить нашу жизнь и в наше время такие проблемы нашли своё решение. Но, в древности, обмен информациейми, быть в курсе мировых новостей была трудной обязанностью.

Движение-это сила, путешествие, странствование было движущей силой прогрес-

Essay Special Selection

WHAT DOES ‘SILK ROAD’ MEAN TO ME?

Nguyen Hoang Viet Anh⁶

сивного развития. В том числе, и этот обмен информацией служил большим стимулом для развития стран. Кроме этого, вместе с обменом информацией, укреплялись международные экономико-социальные отношения. На пути большого каравана, верблюды считались транспортным средством, если быть точнее начиная с древнего Китая до Запада в них перевозились самые драгоценные ювелирные изделия, бумага, восточные менестрели, нефрит, орхидеи, ферузы и т. д. Этот большой маршрут каравана пересекался через Центральную Азию с современной Европе.

Я родился и вырос в Самарканде, в одном из древних городов современного Узбекистана. Самарканда - столица древней Согдианы, находится на перекрестке мировой цивилизации более двух с половиной тысяч лет и является одним из самых важных мест Великого Шелкового Пути, путешествуя по Средней Азии. Я считаю, что роль Великого шёлкового пути во всех отраслях играла важную роль в развитии моего города наряду с другими странами. На мой взгляд, мой город расположен на перекрестке Самарканда на Великом Шелковом Пути, о котором я думаю, что в то время о великом достижении нашего народа и нашей страны, и есть большой вклад Великого Шелкового Пути в нынешних достижениях.

Хочу завершить словами, Великий Шелковый Путь представляет собой караван дружбы народов, экономического и социального развития и обмена культурной и духовной пищей между народами.

Foto: N. H. V. A.

Foto:

Foto:

Foto:

Foto:

Foto:

Foto:

“Con đường tơ lụa”, cụm từ nghe thân quen mà cũng xa lạ. Dù đã nghe qua nhiều lần nhưng tôi không hiểu được tâm vĩ đại của nó cho đến khi tôi nghiên cứu trong thời gian gần đây.

Lịch sử “con đường tơ lụa” bắt nguồn từ những tuyến đường mà Trương Khiên, một sứ giả nhà Hán, đã đi qua trong hành trình di về phía Tây liên minh với các dân tộc Tây Vực vào thế kỉ 2 TCN. Tuy hành trình của ông không đạt được kết quả như mong đợi, nhưng những ghi chép về các cung đường ông đi qua trở thành nền tảng để các thương nhân Trung Quốc tìm đường sang phía Tây để buôn bán. Và từ đó, con đường tơ lụa chính thức bắt đầu. Đó chính là quá trình giao thương, trao đổi về kinh tế, văn hóa, kĩ thuật theo một cách phóng khoáng và thuận lợi giữa nhiều nước trên cung đường, mở đầu cho sự thông thương toàn thế giới sau này. Lịch sử huy hoàng trên con đường tơ lụa là nền tảng cho một quá trình trao đổi và hội nhập to lớn xảy ra trên thế giới trong tương lai.

Con đường tơ lụa là chỉ một loạt các cung đường thương mại nối liền châu Á và châu Âu. Nó bắt đầu từ thành phố Tây An ở Trung Quốc đi qua Trung Á tới phía Đông của vùng Địa Trung Hải. Một vài nhánh thì thông đến Nam Á, trong khi một số kết thúc ở cảng biển Đen hay Caspian; nó đi qua các nước như Ấn Độ, Mông Cổ, Pakistan,... đến tận Hy Lạp, La Mã, Thổ Nhĩ Kỳ. Ngoài việc trao đổi hàng hóa giữa Tây và Đông; nhiều thứ khác cũng được trao đổi trên cung đường này. Mặt hàng đầu tiên được các thương nhân Trung Hoa đem ra bán là tơ lụa, vốn được tạo ra từ thế kỉ 3 TCN. Tơ lụa rất được yêu thích bởi tầng lớp thượng lưu bên La Mã. Năm bắt cơ hội đó, các thương nhân đã mở rộng thị trường của mình, và cuộc giao thương đã được mở rộng với nhiều mặt hàng và thị trường hơn. Từ tơ lụa và vàng, rồi đến các loại động, thực vật, khoáng sản, hàng thủ công và thậm chí là nô lệ được trao đổi trên con đường ấy. Ngoài ra, thông qua con đường này, văn hóa các dân tộc và tôn giáo cũng được truyền bá và giao thoa khắp nơi. Phật giáo cũng được truyền đến Trung Hoa và trở thành nền tảng quan trọng trong văn hóa sau này. Cũng nhờ những chuyến phiêu lưu trên cung đường này mà những tri thức về toán, thiên văn, kiến trúc, địa lí, y học, các phát minh của Trung Hoa được truyền bá rộng rãi từ Tây sang Đông và ngược lại. Chính quan điểm khai mở bởi các thương nhân đi qua con đường này đã tạo tiền đề cho các nền văn minh được tiếp nhận cái mới và phát triển.

Tìm hiểu về lịch sử con đường tơ lụa, tôi lại rút ra những điều mới mẻ cho mình. Mãi đến cuối thế kỉ 20, cụm từ “tòan cầu hóa” mới được phổ biến rộng rãi trên thế giới. Tôi không hiểu rõ làm sao mà con người có thể thông thương

như vậy. Nhưng, thực tế đã chứng minh, con người đã tiếp nhận thành quả của người đi trước để có được phát triển như ngày hôm nay. Con đường tơ lụa chính là hình mẫu đầu tiên cho việc toàn cầu hóa hiện nay trên thế giới.

Đó là khởi đầu cho sự kết nối quốc tế, sự giao thương và trao đổi của nhân loại trên địa cầu. Nhờ những thành tựu đạt được mà văn hóa nhân loại đã có sự trao đổi, học hỏi đáng kể và phát triển rực rỡ, và tư tưởng khai phá, sự liều lĩnh phiêu lưu đã tạo cảm hứng cho những cuộc thám hiểm lớn hơn trong tương lai. Chẳng phải vì con đường tơ lụa ban đầu bị đóng cửa nên các thương gia phải tìm đường mới trên biển; chẳng phải cũng chính nhờ đó mà những vùng đất mới được tìm thấy hay sao? Thế giới xích lại gần nhau hơn qua những chuyến thám hiểm và giao thương như thế. Hơn nữa, tôi còn học được rằng tư tưởng cởi mở là một yếu tố quan trọng để bản thân hội nhập và phát triển. Khi bản thân có một tư tưởng phóng khoáng và can đảm thì mới có thể tiếp nhận những điều hay, điều mới thì mới có thể thay đổi và phát triển được.

Lịch sử con đường tơ lụa Trung Hoa đã để lại nhiều bài học sâu sắc cho lớp người trẻ như tôi. Đặc biệt tôi học hỏi được nhiều từ Trương Khiên. Văn hóa Trung Hoa chịu ảnh hưởng của Phật, Đạo và Khổng giáo. Trong đó, làm người thì phải có nhân, lễ, nghĩa, trí, tín. Trương Khiên qua hành trình gian khổ của mình đã thể hiện chữ tín với triều đình, thực hiện cái “nhẫn” làm bể tôi đối với vua, dùng trí tuệ của bắc quân tử để vượt qua bao thử thách; ông cũng rất dũng cảm khi đối mặt với bất kì nguy hiểm gì, và quan trọng là chữ “nhẫn”, dù cho mất bao nhiêu năm, rồi vào hoàn cảnh nguy hiểm thì ông vẫn cố gắng hoàn thành nhiệm vụ được giao, không bao giờ bỏ cuộc. Có thể thấy nhiều tấm gương như thế trong lịch sử Trung Quốc. Đó là các đức tính, phẩm chất quý giá mà những sinh viên trẻ chúng tôi phải rèn luyện. Việt Nam có câu nói mà học sinh nào cũng thuộc: “Tiên học lễ, hậu học văn”. Đó là bạn phải học các lễ nghi trước khi học kiến thức, tức là lễ nghi quan trọng hơn kiến thức. Nói rộng ra, phẩm chất, hành vi của một người quan trọng hơn kiến thức của người đó. Anh có thể tiếp thu kiến thức và quên đi chối lái, nhưng phẩm chất thì phải qua quá trình rèn luyện và sẽ gắn bó lâu dài với bản thân. Con người muốn có lễ nghi thì phải học, học hỏi là để đúc kết và để rèn luyện cho mình những phẩm chất tốt đẹp. Người Nhật được quý trọng vì những đức tính tốt và lễ nghi hơn là những thành tựu mà họ đạt được. Những phẩm chất tốt như nhân, lễ, nghĩa, trí, tín hay những đạo lý truyền thống được phổ cập sẽ khiến một dân tộc phát triển mạnh. Người Việt Nam được công nhận là thông minh và

châm chỉ, nhưng đất nước chúng tôi còn tồn tại nhiều vấn đề lớn trên con đường phát triển của mình. Tôi thấy rằng từ bản thân mình và những người bạn xung quanh tôi, chúng tôi đều thiếu những phẩm chất tốt như Trương Khiên để có thể đóng góp cho đất nước. Chúng tôi còn chặng đường dài để rèn luyện những đức tính ấy và chúng tôi tin mình có thể làm được.

Thêm vào đó, hành trình tơ lụa của Trương Khiên bắt nguồn từ khát khao tìm hiểu tri thức của vua Hán, hay ước muốn cơ bản của con người. Chẳng phải vua Hán muốn tìm hiểu thêm kiến thức về các dân tộc, những nền văn hóa mới và những vùng đất mới hay sao? Nó bắt nguồn từ ý thức tự làm mạnh và bảo vệ bản thân trước những thử thách của cuộc sống; để trường tồn và phát triển, tự thân phải trang bị tri thức về thế giới. Điều này cũng giống với sinh viên trẻ như tôi, người luôn khát khao tri thức mới để có thể hoàn thiện bản thân và đóng góp một phần cho xã hội. Muốn phát triển và trường tồn, bạn phải có tâm cầu kiến thức và rèn luyện bản thân. Đó cũng là con đường mới trên biển; chẳng phải cũng chính nhờ đó mà những vùng đất mới được tìm thấy hay sao? Thế giới xích lại gần nhau hơn qua những chuyến thám hiểm và giao thương như thế. Hơn nữa, tôi còn học được rằng tư tưởng cởi mở là một yếu tố quan trọng để bản thân hội nhập và phát triển. Khi bản thân có một tư tưởng phóng khoáng và can đảm thì mới có thể tiếp nhận những điều hay, điều mới thì mới có thể thay đổi và phát triển được.

Tôi là người tin Thần nên tôi tin rằng mọi việc luôn có sự an bài từ trước. Vũ trụ luôn là điều bí ẩn của con người. Chẳng phải con người càng trang bị nhiều tri thức thì cũng để hiểu sâu hơn về vũ trụ mà chúng ta đang tồn tại hay sao? Con người là một phần của tự nhiên. Càng biết nhiều thì bạn càng nên sống hòa hợp với tự nhiên mới phải. Trong các tôn giáo cũng giảng về tu hành (cultivation), về việc phản bội quy chân và hòa vào bản chất của vũ trụ. Khi đó chúng ta mới có thể đạt được những tri thức và phẩm chất tốt đẹp nhất và trở về tự ngã chân chính của mình. Tự nhiên vận hành theo quy luật, và tôi tin rằng lịch sử nhân loại cũng vận hành theo quy luật đó và đã có an bài từ trước. Biết được quy luật đó thì bạn có thể lý giải được nhiều sự kiện diễn ra trong lịch sử là đều có nguyên nhân. Sau cùng, những gì diễn ra trên con đường tơ lụa sẽ mãi là dấu son trong lịch sử phát triển của nhân loại. Những tuyến đường giao thương được khai thông sẽ luôn được những người đi sau ghi nhận và tán dương. Tôi nghe nói có một phong trào tâm linh bắt nguồn ở Trung Quốc đã được truyền đến 114 quốc gia. Đó chẳng phải là một ví dụ điển hình về sự toàn cầu hóa và tinh thần học hỏi không ngừng nghỉ hay sao? Những thành tựu về giao thương, văn hóa và những bài học sẽ được khắc ghi trong quá trình học hỏi và rèn luyện của tôi. Cảm ơn những người đi trước đã cho tôi cơ hội được hiểu thêm về lịch sử thế giới và những bài học hay từ con đường tơ lụa này. Nó sẽ giúp ích rất nhiều cho tôi trên con đường đời tương lai.

“丝绸之路” 对我来说意味着什么？

“丝绸之路”一词既耳熟又生疏。虽然已经听了很多回，但直到我近期开始研究，才了解它的伟大。

“丝绸之路”的历史发源于公元前二世纪，汉朝的使者张骞出使西域联合西部各民族时途经的线路。虽然他的行程没有达到预期的效果，但是关于他途经线路的记载成为了中国商人们向西寻路进行贸易活动的基础。同时，自此丝绸之路正式开始。那正是丝路上各个国家经济、文化、科技交流和商贸的顺利壮举，开启了此后全球通商的篇章。丝绸之路上的辉煌历史是将来世界上发生的大融合和广交流过程的基石。

丝绸之路是指连接亚洲和欧洲的一系列贸易路线。它始于中国的西安，至地中海区域的东部。一些支线通至南亚，其中一些截止于黑海或里海；它们途径印度、蒙古、巴基斯坦等国抵达希腊、罗马、土耳其。除了东西方之间进行商品交易；其他的许多物品也在丝路上进行交换。首先被中国商人用于销售的物品是始创于公元前3世纪的丝绸。丝绸受到罗马上流社会的广泛喜爱。抓住这一机会，商人们开拓自己的市场，以更多的货物和更广的市场扩大了贸易活动。从丝绸和黄金到各种铜、食物、矿产、手工艺品甚至是奴隶，在这一商路上都可以进行交换。此外，通过这一道路，各民族的宗教和文化都得以交融传播到各个地方。佛教也得以传入中国并成为日后文化中的重要基石。也是因为丝路上的一次次冒险，中国的各项发明、医学、地理、建筑、天文、计算等知识得以传播至西方，同时相互交流。正是这条线路上的商人们开放的观点为各种文明互相接收新的发展事物创造了前提。

了解丝绸之路的历史，我自己总结了几点新的认识。直至20世纪末，“丝绸之路”一词才在世上得以广泛传播。我并不太清楚为什么人们这样通商。但是事实已经证明，人类接受了先人的成果才得以有今天的发展。丝绸之路正是现今世界全球化的首个模型。依托于人类文化已有的交流学习和发展以及思想的创新所取得的一些成就，冒险的精神已感染着日后的更大的一些探险。何尝不是因为丝绸之路第一次关闭所以商家们必须去寻找海上的新道路；何尝不也正是由于这样而发现了一些新的大陆？世界通过这样的探险和通商而更加紧密了。

中国丝绸之路的历史给我这样的年轻一代留下了深刻的认识，特别是张骞的事迹；中国文化受佛、道、儒教的影响，其中做人要讲仁、智、礼、义、信。张骞通过艰苦的行程体现了对朝廷的信，通过做臣子体现了对皇帝的义，用君子的智慧战胜了重重困难。张骞面对任何问题的勇敢，重要的是一个忍字。不管多少年过去了，在危险的环境中，他都努力完成被交与的任务，从不曾放弃。在中国历史上有很多像张骞一样的人物。那是像我们这样的青年学子应该不断磨砺的宝贵品质。越南有一句大家都十分熟悉的句子“先学礼，后学文。”需要先学习各种礼仪再学习各种见闻，即礼仪较之文化见闻更为重要。广义上来说，人的品质，行为比其见闻更为重要。一个人可以接受见闻，再忘记，再了解。但品质在磨砺的过程中与人的本体紧密的联系在一起。人们想要具备礼仪需要学习，学习是为了总结和磨砺自身优良的一些品质。日本人之所以受到尊重，归根于他们一些优良的礼仪和德行，这一因素大于他们所取得的成就。优良的品质如仁、义、礼、智、信以及一些得到普及的传统道理可使一个民族发展壮大。越南，被认为是一个聪明和

刻苦的民族，但是我们的国家在自身发展的道路上还存在许多问题。我自己以及身边的朋友都缺少如张骞一般为祖国奉献的品质。我们还有很长的道路去磨砺这些品质，我们也要相信自己能够做到。

此外，张骞的丝路之行起源于汉朝皇帝对外界知识了解的渴望，这是人类基本的意愿。丝路之行何尝不是起源于汉朝皇帝想要了解新的区域、外部的民族、外界的文化？丝路之行起源于在面对众多生活挑战时想要保护自身、变得强大的意识；为了发展和成长，自身应对世界有更多的了解。这与像我们这样的青年学子一样：渴望新的知识来完善自己、为社会做贡献。要想发展和成长，需要有心求学和磨砺自身。这也是人类自身发展过程中始终要经历的。

我是一个相信神明的人并相信万事皆有其安排。宇宙对人类来说是神秘的。人们何尝不是需要用更多的知识来装备自己从而加深对我们所赖以生存的宇宙的了解。人类是自然的一部分，知道和了解的越多，我们越应该与自然和谐共存。在各个宗教中还讲到修行(cultivation)，关于返璞归真和融入宇宙的本质。只有这样我们才可以具备优良的品行和真正的知识，成为纯粹的自己。自然依据规律运转，我相信人类历史的运转也是依照这一规律运转且早有相应的安排。了解了这一规律，你就可以理解历史上发生一些事情的都有其原因。之后也是一样，发生在丝绸之路上的事情将永远成为人类发展史上的烙印。这些得以开通的贸易通商之路将始终被后人铭记和赞扬。我听说一个从中国发源的心灵运动已经传至114个国家。这不正是一个全球化和不断学习的精神的例证么？这些文化、通商的成就和教训将成为我磨砺自身和学习过程的借鉴。感谢前人让我有机会了解世界的历史以及丝绸之路的意义，这对我未来的发展有很大的帮助。

What does ‘Silk Road’ mean to me?

「シルクロード」という語彙はよく聞くが、縁の遠い存在でもある。幾度も耳にしたもの、ここ最近研究を始めるまで、私にはその偉大さを理解することができなかつた。

「シルクロード」の歴史は、紀元前二世紀に漢の使者張騫が、西域の民族との同盟を図るため、西方に向かった旅の道程を起源としている。彼の旅は、思うような結果には至らなかつたが、彼が通り過ぎた経路の記録が、中国の商人が商売のために西方に渡る道を探るベースとなつた。この時より、シルクロードは公式的にスタートした。これはまさに、ルート上に位置する多くの国と國との自由で有益な交易、経済・文化・技術の交換の経路であり、後の世界通商の始まりとなつた。シルクロード上の輝かしい歴史は、将来世界で展開される大々的な取引と参画の過程の基盤となつている。

シルクロードとは、アジアとヨーロッパを繋ぐ商業活動の経路を指し示す。それは中国の西安市からスタートし、中央アジアを通って、地中海東側へと到達する。いくつかの支路は、南アジアを通り、黒海或是カスピ海が終点となっている。それは、インド、モンゴル、パキスタン……といった各国を通って、ギリシア、ローマ、トルコに行き着く。東西間の商品交換以外

にも、このルート上では、ほかのたくさんの物が交換された。中国の商人が持ちこんで売った最初の商品は、紀元前三世紀から作られていたシルクである。シルクは、ローマの上流階層に非常に好まれ、この好機を掴もうと、商人たちは自らのマーケットを拡大し、交易はより多くの商品、より多くのマーケットへと拡大した。シルクとゴールド、各種銅製品、植物、鉱物、手芸品、さらには奴隸までもがこのルート上で交換された。そのほか、このルートを経て、各民族の文化と宗教が至るところに伝播し流入していった。仏教も中国に伝わり、その後の文化における重要な基盤となつた。このルート上での数々の放浪の旅によって、数学、天文学、建築、地理、医学の知識や、中国の発明が、西から東、東から西へと広く伝わっていった。まさしくこの経路を行き来した商人たちの開拓思想が、それぞれの文明が新しきものを取り入れ発展していく前提条件をつくりあげた。

私はシルクロードの歴史を探ったことで、私自身にとって新しい事柄を引き出すことができた。20世紀末になってようやく「グローバル化」という術語が世界に広く普及された。私にはどうしたらこののような人間の通商が可能になるのかがよく理解できなかつた。しかし、人間が先人の成果を受け継いだからこそ、今日のような発展に至つたことが、現に証明されている。シルクロードとは、まさしく現世界におけるグローバル化の最初のモデルである。それは国際的連携、地球上の人類の交易と交換の始まりである。これは、文化と人類の交流、優れた学修と輝かしい発展、開拓思想、未来のより大きな探検へと興味を誘う大胆不敵な放浪の成果によるものである。シルクロードが当初閉鎖されたがために、商人たちは海上の新ルートを探さなければならなかつた、まさにこのために、新しい土地を発見するに至つたのであらうか？ 世界は、このような探検と交易を経て、徐々に互いに接近していった。さらに私は、自分自身の参画と発展のためには、開かれた思想が重要な要素であることを学んだ。自分が自由奔放で大胆な思想を持ってはじめて、興味深いこと、新しいことを取り入れることができ、そうしてはじめて変化と発展を遂げることができた。

中国のシルクロードの歴史は、私のような若い世代に多くの奥深い教えを遺していった。私は特に張騫から多くを学んだ。中華文化は、仏教・道教・儒教の影響を受けている。人間は、仁、礼、義、智、信を持たなければならぬという。張騫は、自らの困難な道程を通して朝廷への「信」を実現し、皇帝に対して下僕となることで「義」を実践し、君子の智慧でもって幾つの試練を乗り越えた。彼もいかなる危険に直面しても非常に勇敢であった。そして重要なのは「忍」である。何十年かかったとしても、危険な境遇に陥つたとしても、彼は授かった任務の完遂に努力し、決して諦めることがなかった。このような鑑となる人物は中国の歴史に多く見られる。それは私たち若い学生が鍛錬しなければならない徳性、貴き品性である。ベトナムには、どの学生も覚え込んでいる文句がある。「先に礼を学び、後に文を学ぶ」。これは、見識を学ぶ前に礼儀を学ばなければならないということであり、つ

まり、礼儀は見識より重要であるということである。簡潔に言えば、人間の品性と行為は、その人の見識より重要であるということである。ひとは見識を取り入れてもすぐに忘れてしまうことがある。しかし品性は、鍛錬の過程を経なければ得られず、自身に長く付いて回るものである。ひとが礼儀を身につけたいのであれば、学ばなければならぬ。学修とは良き品性を自らのために鍛錬し総括するためのものである。日本人は彼らが達した成果よりも、良き徳性と礼儀によって、高く評価されている。仁、礼、義、智、信や広く伝わる伝統的道德のような良き品性は、その民族に大きな発展をもたらす。ベトナム人は聰明で勤勉と言われるが、私たちの国には自国の発展の道程に、依然として大きな問題が多く横たわっている。私は、私自身や私の周囲の友だちを見て、私たちはみな、国のために貢献できる張騫のような良き品性が足りないことを感じ取っている。私たちはその品性を鍛錬していくまだ長い道程が横たわっており、私たちはそれを実現することができる可能であることを信じている。

また、張騫のシルクロードの行程は、漢皇帝の知識を求める渴望、或は人間の基本的本望をその起源としている。漢皇帝は、各民族、新しい文化、新しい土地への理解をさらに深めたかったのであらうか？ それは、人生におこる数々の試練を前に、自らが自身を鍛え、自身を守る意識からしている。長命と発展に向け、世界に関する知識を自ら備えなければならない。このことも、私のような若い学生と同じで、ひとは自分を完成させ、社会に貢献ができるよう、常に新しい知識を渴望する。発展と長命のために、見識を求める心と、自身の鍛錬が必要である。これもまた、自身の発展過程で人類が必ず通り過ぎねばならぬ道である。

私は神信仰者であるので、すべての物事は常に事前に運命を定められていると信じている。宇宙は人間に於て常に謎めいた存在である。人間がより多くの知識を身につければ、私たちが存在する宇宙をより深く理解することができるようになるのだろうか？ 人間は自然の一部である。多くのを知ることでひとは自然とより調和して生きていけることになるだろう。各宗教では、修行(cultivation)、返本帰真、宇宙の本質との調和についての教えがある。そこから、私たちははじめて最良の知識と品性に到達することができ、自身の真なる自我へと還ることができる。自然は法則に従つて動いていく。私は人類の歴史もその法則によつて動き、事前にその運命が定められていることを信じている。その法則を知ることができれば、歴史上に起きた数々の事件にはすべて原因があることを理解することができる。最後に、シルクロード上で繰り広げられたことは、永続的に、人類発展の歴史における重要事項となるであろう。開かれた交易の道は、後世の人びとに常に念頭に置かれ称賛されるであろう。私は、中国を起源とする心靈ブームが114カ国に伝播したと聞いたことがある。これは、グローバル化と連絡と続く学修精神の、典型的な事例であろうか？ 交易と文化の成果および数々の教えは、私の学修と鍛錬の道程に刻まれることでしょう。世界史およびシルクロードからの教えへの理解を深める機会を与えて

くださった先人たちに感謝いたします。これらは、将来私の人生の道程において、大いに役立ってくれることでしょう。

What does ‘Silk Road’ mean to me?

“シルクロード”，此 단어는 익숙하기도 하지만 또한 생소하다. 참 많이 들어봤지만 최근에 내가 조사를 하기 전까지는 이 위대함을 전혀 모르고 있었다.

“シルクロード의 역사는 한나라의 “장건”이라는 사자(使者)가 기원전 2세기에 서역민족 사람과 함께 서쪽으로 가던 행로가 시초가 되었다. 비록 그의 행보는 기대만큼 결과가 없었지만 그가 지나왔던 길들을 그린 것이 기초가 되어 중국의 상인들이 그 길을 따라 서쪽으로 무역을 하러 떠났다. 그리고 그 때부터, 실크로드가 정식으로 시작되었다. 그것은 바로 같은 길에 있는 여러 지역간의 편리하고 개방된 무역의 과정이자 경제, 문화, 기술이 교류하는 곳이었으며, 지금의 전세계가 통상하는데 길을 열어 준 곳이다. 실크로드 위 찰란한 역사는 오늘날 전 세계가 화합하고 교류하는데 초석이 되었다.

실크로드는 아시아와 유럽을 연결하는 무역 통로를 지칭하는 말이다. 그것은 중국의 서안에서 시작하여 중앙아시아를 지나 지중해 동쪽까지 이어진다. 몇 개의 지류는 남아시아로 이어지고, 몇몇은 흑해와 카스피해-인도, 몽골, 파키스탄을 통과하는-를 지나 그리스, 로마, 터키로 이어졌다. 서양과 동양의 상품 거래 이외에도; 다른 많은 것들이 이 길을 따라 거래되었다. 중국 상인들이 가장 먼저 팔았던 것은 기원전 3세기부터 만들었던 실크이다. 실크는 로마의 상류층에게 매우 인기가 많았다. 그 기회로 인해 상인들은 자신만의 장터를 열기 시작했고, 점차 다양한 상품의 판매로 확산되었다. 실크와 금에서부터 각종 동식물, 광물, 수공예품까지 심지어 노예 또한 이 길에서 거래되었다. 이 밖에도 이 길을 통해 각 민족의 문화와 종교 또한 전 지역으로 전파되었다. 또한 이 길에서의 이동으로 인해 중국의 수학, 천문, 건축, 지리, 의학 그리고 발명품이 서쪽에서 동쪽으로 또 그 반대로 전해졌다. 이 길을 지나가는 상인들의 개방적인 의식으로 인해서 문명이 새롭게 받아들여지고 발전되었다.

실크로드의 역사를 이해하면서, 나는 새롭게 깨달음 점이 많다. 20세기 말에 접두사면서 “세계화”라는 말이 전세계에 보편적으로 사용되었는데 나는 어떻게 사람들이 이렇게 무역을 할 수 있는지 정확하게 이해할 수 없었다. 그러나 선구자들의 성과를 받아들여 오늘날과 같이 전파될 수 있었구나 깨달았다. 실크로드야 말로 오늘날 말하는 세계화의 기초 모델이었다. 그것은 세계를 잊고, 전 지구의 인류와 교류하고 무역하는 시발점이 되었다. 그러한 성과로 인해 인류의 문화는 이동하고 서로 배우면서 눈부실 발전을 이루었고 개척 정신과 탐험 정신은 보다 큰 세상으로의 탐험을 가능하게 했다. 초기의 실크로드가 폐쇄되어 상인들이 바닷길을 찾아야 했던 것이 아니었다면; 그 이유로 새로운 영토가 발견된 것이 아니었다면; 세계는 그와 같은 교역과 탐험으로 더 가까워 진 것이다.

더불어 나는 자신을 편입시키고 발전시키기 위해 개방적인 사상이 중요한 요소라고 생각한다. 자신이 드넓은 사고와 용기를 가질 때 비로소 새로운 것, 재미있는 것을 받아들일 수 있고 이로 인해 비로소 변화되고 발전되기 때문이다.

중국의 실크로드 역사에는 나와 같은 젊은이들에게 깊은 가르침을 준다. 특히 내게는 장건이라는 사람에 대해 알 수 있는 기회였다. 중국의 문화는 불, 도, 유교의 영향을 받았다. 그 중에는 사람은 반드시 인, 예, 의, 지, 신이 있어야 했다. 장건은 자신의 힘든 여정 속에서 장애물을 넘기 위해 조정에 신(信)을 보여 주었고 왕에게 의를 실천하였으며 군사에 지혜를 주었다; 그는 어떠한 위험에 처할 때도 용감하였고 이를 중시하였다. 비록 많은 세월동안 위험한 환경에 처했어도 그는 임무의 완수를 위해 노력하였고, 포기할 줄 몰랐다. 중국 역사속 그는 본보기가 되었다. 그것은 우리 대학생들이 노력해야 할 귀중한 덕망이며 품위이다. 베트남 학생이라면 누구나 아는 문장이 있다: “예를 먼저 배우고 문을 후에 익힌다”. 그것은 당신이 지식을 배우기 전에 예부터 배워야 한다는 것이다. 다시 말해 예절이 지식보다 중요하다는 뜻이다. 좀더 넓은 뜻으로는, 한 사람의 행동과 성품은 그 사람의 견식보다 중요하는 것이다. 지식은 빠른 시간내에 받아들이고 잊혀지지만 성품은 오랜시간의 훈련을 통해서 만들어 진다. 예를 가지고 싶은 사람은 자신이 좋은 자질을 가질 수 있도록 훈련하고 집약시키기 위해 배워야 한다. 일본 사람들은 그들이 달성한 성과보다 그들의 훌륭한 덕성과 예의 덕분에 존중 받는다. 인, 예, 의, 지, 신 혹은 전통 도리와 같은 훌륭한 품성은 한 민족을 강하게 만든다. 베트남 사람들은 총명하고 부지런하고 평가 받는다. 그러나 우리나라에는 여전히 발전 과정 속에서 큰 문제들이 존재하고 있다. 나는 나 자신과 내 주변의 사람들, 우리 모두가 국가를 위해 헌신하는 장건과 같은 품성이 부족하다고 생각한다. 우리에게는 여전히 그러한 덕성을 훈련하기 위한 긴 여정이 남아있고 우리는 그것을 할 수 있다고 믿는다.

더불어, 장건의 실크로드 여정은 한나라 왕의 지식에 대한 갈증과 인간의 기본적인 열망에 의해 시작되었다. 한나라 왕이 다른 민족들, 새로운 문화들, 새로운 영토에 대한 궁금증이 없었다면? 그것은 삶의 고난 앞에서 스스로를 보호하고 자신을 강하게 만드는 의식에서 출발한다; 생존하고 발전하기 위해서는 자신이 세계에 대한 지식을 갖추어야 하므로. 이 점은 나와 같은 어린 학생들에게도 비슷하게 적용된다. 자신을 완성하기 위해 항상 새로운 지식을 열망하는 사람은 사회에 적개나마 기여한다. 발전하고 생존하고 싶다면, 당신은 지식을 쌓고 자신을 단련시켜야 한다. 그것은 인류가 발전과정 속에서 지나왔던 길이기도 하다.

나는 신을 믿고 그래서 모든 일에는 정해진 운명이 있다고 믿는다. 우주는 인간에게 항상 신비로운 것 이었다. 인간이 현존하고 있는 우주에 대해 깊이 연구하고 지식을 갖추지 않는다면? 인간은 자연의 일부이다. 많이 알수록 자연과 조화롭게 살 수 있을 것이다. 종교들은 모두 수행 -우주 근원에 화합하는-에 관해 말한다. 그 때 우리는 비로소 가장 훌륭한 품성과 식견을 가질 수 있을 것이다. 그리고 자신의 실제 자아

 Essay
Special Selection

GIAO LƯU VĂN HÓA
DÒNG CHẢY BẤT TẬN DỌC
CON ĐƯỜNG TƠ LỤA
Tran Tho Hue⁷

로 돌아갈 수 있을 것이다. 자연은 법칙대로 흘러가고, 나는 인류의 역사 또한 예정된 운명의 법칙대로 흘러 간다고 믿는다. 그 법칙을 알면 당신은 역사 속 일어난 많은 사건이 각각의 이유가 있었음을 이해할 수 있다. 실크로드에서 일어났던 모든 것들이 인류 발전 역사에 표적이 될 것이다. 그 때 교역의 길은 다음 사람에 의해 기록 되고 찬양되었다. 중국에서 발원된 사상이 114개 국가에 전해졌다고 들었다. 그것은 세계화의 한 예시이며 멈추지 않은 학습 정신의 한 예가 아니겠는가? 무역, 문화의 성취 그리고 여러 교훈들은 나의 훈련과 학습 과정 속에 깊이 새겨졌다. 세계 역사에 대해 깊이 알 수 있고 실크로드를 통해 교훈을 얻을 수 있게 기회를 준 선조들에게 감사한다. 그들은 내 미래에 아주 큰 도움을 줄 것이다.

Trong cuốn sách *The Silk Road: A New History*, nhà sử học Valerie Hansen của Đại học Yale từng viết: “Nếu chỉ xét về trọng lượng hàng hóa và số lượng người thì Con đường tơ lụa là một trong những tuyến đường có lưu lượng giao thông khá ít trong lịch sử nhân loại. Tầm quan trọng về thương mại của nó ít hơn nhiều so với giá trị về văn hóa mà những vị khách lữ hành và nhất là những người tị nạn di trên tuyến đường này mang lại.”

Mặc dù được hình thành từ sớm và mở rộng đáng kể vào khoảng năm 114 TCN với mục đích quân sự và thương mại, không thể phủ nhận Con đường tơ lụa lại tìm thấy vị trí của nó trong lịch sử là cái nôi nhiều nền văn minh cổ xưa, là huyết mạch nối liền tinh hoa văn hóa giữa Đông và Tây với các dòng chảy đa tôn giáo, đa ngôn ngữ hòa trộn. Phần lớn bởi vì những người di dọc theo một phần hay toàn bộ con đường tơ lụa đã trồng những nền văn hóa của họ như những hạt giống ngoại lai được vận chuyển đến những xứ sở xa xôi. Những hạt giống này ươm mầm trong những vùng đất mới, và người mới nhập cư trộn lẫn với cư dân địa phương thừa hưởng hoa quả của tinh hoa nhân loại.

Vào giữa thế kỷ XIX, nhà địa chất Đức, Ferdinand von Richthofen, đã đặt tên cho mạng lưới thương mại và truyền thông này là Die Seidenstrasse (con đường tơ lụa), dần dần thuật ngữ mang sức hấp dẫn đầy màu nhiệm này được sử dụng phổ biến.

Con đường tơ lụa bao gồm nhiều tuyến, những tuyến đường phát triển theo thời gian và theo bối cảnh chính trị thay đổi trong suốt hàng ngàn năm nay, đi qua nhiều đế chế, vương quốc, triều đại và xã hội khác nhau trong lịch sử. Tuyến đường liên lục địa dài bốn nghìn dặm bắt đầu từ thành Trường An (nay là Tây An), Cam Túc, Tân Cương, qua Mông Cổ, Án Độ đến Trung Á, Tây Á, xung quanh vùng Địa Trung Hải và đến tận châu Âu. Nó cũng dẫn đến cả Triều Tiên và Nhật Bản. Những mối giao thiệp diễn ra trên tuyến đường đã trở thành một yếu tố quan trọng trong việc phát triển các nền văn minh Trung Hoa, Án Độ, Ba Tư, châu Âu và Ả-rập. Con đường tơ lụa làm phong phú thêm bốn mươi quốc gia mà nó đi qua, truyền bá các tôn giáo, trao đổi ngôn ngữ, nghệ thuật, công nghệ và vận chuyển hàng hóa vật chất sang các xã hội ở Châu Âu, Châu Á và Châu Phi, nó tác động trong văn hóa, truyền thống và phong tục của họ, có ảnh hưởng sâu sắc đến lịch sử và văn minh của các dân tộc Á-Âu và kết hợp tất cả chúng với một chủ đề chung về di sản văn hóa và đa bần sắc.

Mạnh mẽ nhất trước năm 1000, những trao đổi này thường liên quan đến Phật giáo. Ngay

từ cuối thời kỳ Tây Hán (206 TCN–220) các nhà sư đi từ Ấn Độ đến Trung Á và Trung Quốc, thuyết giảng tôn giáo mới. Các di tích Phật giáo được phát hiện ở nhiều thành phố dọc theo con đường tơ lụa: hang Mạc Cao ở Đôn Hoàng, hang đá Long Môn ở Lạc Dương, hang đá Vân Cương ở Sơn Tây; hiện nay đều là những di sản văn hóa thế giới và là ba địa điểm diệu khắc Phật giáo cổ đại nổi tiếng nhất ở Trung Quốc. Và đó là lý do tại sao các thành phố ở Tân Cương, tây bắc Trung Quốc, lại nổi tiếng với các chợ chủ nhật, chợ đêm, nơi du khách có thể thấy những chủ dê được chào bán, mua đồ thủ công địa phương, và thịt cừu nướng trên xiên, những miếng dưa hấu, dưa vàng to ngon,... Có thể tin rằng, đây là những con cháu của những người định cư ở Con đường tơ lụa sớm nhất.

Ngoài Phật giáo, Đạo thờ lửa, Ma-Ni giáo, Ki-tô giáo và Hồi giáo sớm cùng với con đường tơ lụa sang Trung Quốc, dọc theo các nhánh của con đường tơ lụa, lan sang bán đảo Triều Tiên, Nhật Bản và các nước châu Á khác.

Bên cạnh sự truyền bá sâu rộng về tôn giáo, Con đường tơ lụa không chỉ là nguồn hàng mà còn là thông tin về việc tạo ra công nghệ. Tơ lụa, kính màu, giấy, sách, thuốc súng và súng đều là những minh chứng rõ nhất cho sự chuyển giao và ứng dụng công nghệ vào buổi đầu văn minh thế giới.

Nghề trồng hoa và tơ tằm, vốn đã được Trung Quốc độc quyền từ lâu, lần đầu tiên đến Vu Diền (Tân Cương, Trung Quốc) và sau đó đến Trung Á, Iran và Byzantium (một thành phố Hy Lạp cổ đại) trong thế kỷ 5-6. Ngược lại, nghệ thuật chế tạo thủy tinh từ các nước Địa Trung Hải đến Iran và Trung Á, và vào thế kỷ thứ 5 nó đã đến Trung Quốc. Quy trình sản xuất lần đầu tiên được giới thiệu bởi các thợ thủ công Trung Quốc ở Samarkand (Uzbekistan) vào thế kỷ 8.

Việc in ấn của Trung Quốc cổ đại dọc theo con đường Tơ lụa cũng là một trong những công nghệ. Những bức khắc vào nhà Đường “Kim Cương kinh” (được biết đến là tác phẩm in cổ nhất) vẫn được lưu giữ ở Anh. Điều này cho thấy rằng in ấn trong thế kỷ 8 ít nhất đã lan rộng đến Trung Á. Vào thế kỷ 13, nhiều nhà truyền giáo và sứ giả châu Âu đã đến dọc con đường tơ lụa để gặp hoàng đế Mông Cổ triều nhà Nguyên và đưa công nghệ này trở lại châu Âu.

Nhiều tài liệu được viết bởi những người từ mọi

tầng lớp xã hội, được tình cờ tìm thấy, cung cấp một cái nhìn thoáng qua về quá khứ, thường là cá nhân, thực tế và giao thoại ngẫu nhiên.

Cùng với việc quảng bá hàng hóa, các mẫu

kịch, các diễn viên trong mặt nạ, các nhóm nhạc cưỡi lạc đà,...

Các ngôn ngữ và văn chương đa dạng được tìm thấy dọc theo Con đường Tơ lụa góp phần nâng cao vẻ đẹp của khu vực này. Nhiều người du lịch dọc theo con đường tơ lụa đã bị thu hút không chỉ bởi thương mại mà còn bởi sự trao đổi trí tuệ và văn hóa đang diễn ra ở các thành phố dọc theo con đường tơ lụa, nhiều trong số đó đã phát triển thành các trung tâm văn hóa và học tập. Tất cả đều hội nhập với phong cách nghệ thuật giữa Á và Âu, đó là sự giao thoa văn hóa giữa phương Đông với phương Tây trên Con đường tơ lụa.

Hiện tại với sự phát triển của mạng lưới giao thông quốc tế, Con đường tơ lụa xuyên địa cầu như không còn là tuyến đường thông thương mà chỉ phục vụ do ngành công nghiệp không khói ở một số nơi. Song nó vẫn còn tồn tại, trở thành đường giao lưu văn hóa giữa các dân tộc châu Á, châu Âu, là động mạch văn hóa nổi tiếng nhất của hành tinh để trao đổi giữa Đông và Tây.

Qua hàng thế kỉ, Con đường tơ lụa vẫn là cầu nối, hành lang quan trọng giữa Đông và Tây, lấy “con đường tơ lụa” là “con đường thoại” và hệ thống mạng lưới các quốc gia và tổ chức nhằm xúc tiến đối thoại và giao lưu giữa Phương Đông và Phương Tây. Hiện nay, nó được công nhận là Di sản Thế giới của UNESCO và Tổ chức Du lịch Thế giới của Liên hợp quốc đã phát triển tuyến đường như là một cách để “cố vũ hòa bình và hiểu biết”. Với vai trò quan trọng này và ý nghĩa to lớn về kinh tế lẫn văn hóa, điều cần thiết ở mỗi công dân thuộc các quốc gia là sự nhận thức và biết hành động khôi phục toàn vẹn giá trị lịch sử vốn có của Con đường tơ lụa trên cơ sở bình đẳng với các quốc gia, khu vực.

Mọi sự vật trong thế giới của chúng ta luôn luôn thay đổi, vận động, phát triển không ngừng, vì vậy mà nhà triết học Heraclitus đưa ra luận điểm nổi tiếng: “Không ai có thể tắm hai lần trên cùng một dòng sông”. Cũng như dòng chảy văn hóa liên tục vận động không ngừng, tại đó, sự đa văn hóa, đa tôn giáo, đa ngôn ngữ cùng làm nên màu sắc của mỗi cá thể. Nói cách khác, đó là sự khác biệt. Trong một thế giới toàn cầu hóa, nơi sự kết nối và tính đa dạng phải là cơ hội để xây dựng hòa bình thì tôn trọng sự khác biệt, tôn trọng đa dạng văn hóa và ngôn ngữ là sức mạnh cho con người, là sự tồn tại và động lực tiến bộ của mỗi cá nhân, mỗi tập thể và mỗi quốc gia trong tiến trình hội nhập quốc tế và cống hòa bình thế giới. Tất cả chúng ta cùng phát triển và sống trong một môi trường văn hóa giàu tính đa dạng và hợp tác đối thoại, nơi di sản là cầu nối giữa các thế hệ và các dân

tộc, theo tinh thần Silkroadia (tinh thần của Con đường tơ lụa cổ xưa).

文化交流 丝绸之路不尽的源头

在《The Silk Road: A New History》(《丝绸之路：一部新历史》)一书中，耶鲁大学的历史学家Valerie Hansen曾写道：“如果只考虑货物的重量和来往的人数，丝绸之路只是人类历史上一条往来流量较小的线路。丝绸之路的贸易重要性远远小于由这条道路上旅行者和避难者所带来的文化价值。”

尽管很早便得以形成，并于大约公元前114年完成相当规模的军事和商业目的扩张，不可否认的是，丝绸之路再次在历史中找到了自己的位置，即古老文明的摇篮、多宗教多语言融合的东西文化精华连接的血脉。大部分因为一些人途经丝绸之路的其中一段或者全程，带去了他们原有的文化，如同外来种子一般被播撒到了遥远的地方。这些种子在新的地方得以培育，新移民与当地人民一同混居，享受这些人类精华的果实。

19世纪中期，德国地质学家Ferdinand von Richthofen为这一商贸和交流网络起名为Die Seidenstrasse (丝绸之路)，渐渐地这一充满神秘色彩、具有吸引力的术语得以广泛使用。

丝绸之路包括多条线路，这些线路在上千年的历史中根据时间和政治背景变化而不断的发展，这些路线在历史上经历了许多不同的帝制、王国、朝代和社会。这一陆地连接长达四千里的路线自长安（今天的西安）、甘肃、新疆，经过蒙古、印度抵达中亚、西亚、地中海周围的区域，一直延伸至欧洲。它还影响到了朝鲜和日本。丝绸之路上的一些交汇处成为了中华、印度、波斯、欧洲和埃及等各大文明发展过程中的重要因素。丝绸之路使其途经的四十多个国家的文化更为丰富多彩；它传播各种宗教，交流语言、艺术、科技并运送商品至欧洲和非洲社会并对这些地区的风俗、传统和文化产生了影响；对亚欧各民族的历史文化产生了深刻的影响，形成多合一的多本色文化遗存。

公元1000年以前最激烈的交流要属与佛教相关的一些交流。早在西汉时期末（公元前206-公元220）僧侣们从印度来到中亚和中国，传讲新宗教。丝绸之路沿线的许多城市都发现了佛教的各种遗址遗迹，如敦煌莫高窟、洛阳龙门石窟、山西的云冈石窟；现在它们都是世界文化遗产，也是中国最为著名的三大古代佛教雕刻地点。同时这也是新疆和中国西北的一些城市以各种周日市集、夜市出名的原因，在这些集市上游客可以看到许多羔羊买卖，购买地方手工艺品、羊肉串和又大又甜的西瓜、哈密瓜等。可以确认，这是最早在丝绸之路上定居的人们的子孙后代。

除了佛教以外，拜火教、嘛呢教、基督教和伊斯兰教最早也是通过丝绸之路传入中国，沿着丝绸之路的各条支线再传到朝鲜半岛、日本和其他的亚洲国家。

除了宗教的广泛传播以外，丝绸之路不仅是提供商品的源头，还为技术创造提供信息。丝绸、彩色玻璃、纸张、书籍、火药和枪械等都是工艺技术应用和转移于最初的世界文明的最清晰的证明。

种花和养蚕的技术最早由中国垄断，在5-6世纪时第一次传到于田（中国新疆）之后到中亚、伊朗和拜占庭（古希腊的一座城市）。反之，玻璃制造工艺从地中海各国传到伊朗和中亚，到了5世纪传至中国。8世纪时，中国的工匠第一次在乌兹别克

的撒马尔罕（Samarkand）介绍玻璃的生产工序。

中国古代印刷术是沿着丝绸之路传播的各种技术工艺之一。在一些唐代的雕刻中，《金刚经》（被认为是最早的古代印刷作品）仍被保存在英国。这点可以说明印刷术至少在8世纪便传至中亚。到了13世纪，许多欧洲的传教士和使者沿着丝绸之路来觐见元朝的蒙古皇帝并把这一技术带回欧洲。

许多由来自社会不同阶层的人们撰写的材料，被偶然地发现，这可以回顾历史，通常是个体、实际情况和偶然阶段的历史提供一定的视角。

与商品一起传播的还有应用艺术、建筑、墙漆等中各式各样的文化，东西方各国进行音乐、舞蹈、舞台剧等方面的交流，带着脸谱的演员们、骑着骆驼的乐队等……

丝绸之路沿线上被发现的多样化的语言和文章有助于提升该地区的美好形象。沿着丝绸之路旅行的人们不仅是被其贸易所吸引，还因为丝绸之路上的各个城市正在进行着的智慧和文化交流，其中不少城市已经发展成为学习和文化的中心。所用的这些都融入了亚洲和欧洲的艺术风格，这正是丝绸之路上东西方文化的交融。

现今随着国际交通网络的发展，这条穿越陆地的丝绸之路已经不再是一条只服务于一些地方无烟工业的贸易路线，而是仍就存在，成为了欧洲、亚洲各民族之间的文化交流路线，是东西方之间最为著名的文化交流动脉。

最能荣光的是1000年以前，这些地区的交换是通

常佛教所关注的。西汉时代的末（纪元前206-220年）以后，印度从中国的僧侣们开始，中央アジアと中国にやって来て、新しい宗教を唱えた。各仏教遺跡が、シルクロードの数々の街で発見されている。敦煌の莫高窟、洛陽の龍門石窟、山西の雲崗石窟。現在、これらすべてが世界遺産であり、中国で最も有名な古代仏教彫刻を有する三都市となっている。そしてこれが、中国北西部に位置する新疆市が、旅行客にとって、山羊が売られるのを見ることができ、地元工芸品や羊の串焼き、大きくて美味しいスイカやカンタロープ……を買うことができる日曜市、夜市で有名な理由である。彼らが最も早い時期のシルクロードの住民たちの子孫であると信じることができる。

佛教以外にも、ゾロアスター教、マニ教、キリスト教、イスラム教が、シルクロードとともに中国に入ってきた、シルクロードの支路に沿って、朝鮮半島、日本、他のアジア各国へと広がっていった。

宗教の広く深い伝播の傍らで、シルクロードは、商品の出所だけではなく、工芸を作り出す情報でもあった。シルク、色ガラス、紙、木、彫像、鉄砲はすべて、世界文明初期における工芸の伝承・応用の最も明確な証拠である。」

花卉栽培や蚕糸業は、元来中国が長い間独占していたが、最初にホータン王国（新疆、中国）、その後5~6世紀に、中央アジア、イラン、ビュザンティン（古代ギリシアの一都市）に伝えられた。逆に、ガラス製造芸術が、地中海各国からイランと中央アジアに伝えられ、5世紀には中国に伝えられた。8世紀に、サマルカンド（ウズベキスタン）において、製造工程が中国の手工芸職人たちによって初めて紹介された。

シルクロードにおける古代中国の印刷も、工芸のうちのひとつである。唐王朝時代の印刷書『金剛經』（世界最古の印刷書として知られる）は、現在イギリスで所蔵されている。このことから、8世紀に、印刷は少なくとも中央アジアにまで及んでいたことが分かる。13世紀になると、ヨーロッパの伝道者や使者がシルクロードを通じて、元朝のモンゴル皇帝に会いにいき、この工芸をヨーロッパに持ち帰った。

多くの資料が、様々な社会階層の人びとによって書かれ、偶然に発見され、過去を回顧する視点を提供した。それらは大抵、実際にそして偶然に起きた個人の逸話である。

商品の普及とともに、芸術文化の各様式が建築・塗壁に応用され、東西の国々が、音楽・踊り・劇・仮面俳優・ラクダに乗った音楽隊……の交流を行った。

シルクロードで発見された多様な言語と文学は、この地域の美を引立たせるのに貢献している。シルクロードを旅する人びとは、交易だけではなく、シルクロードの街々で展開する知恵と文化の交流に魅了され、そのうちの多くの街は文化と学修の中心へと発展していった。すべてがアジアとヨーロッパ間の芸術様式に参画し、それはシルクロードにおける東西文化の流入である。

現在の国際交通網の発展により、大陸を横断するシルクロードは、もはや通商ルートではなく、あるいはいくつかの地域では、ただ旅行のためだけのものとなった。しかし、それは依然として存在し、アジアとヨーロッパの各民族間の文化交流の道となり、東西間の交流を行う地球で最も有名な文化の動脈である。

何世紀も経た後、シルクロードはなお、東西間の重要な架け橋・回廊である。「シルクロード」は「対話の道」であり、東西間の対話と交流の促進を狙う各國および各組織のネットワークシステムである。現在、それはユネスコの世界遺産に認定され、国際連合の世界観光機関は、この道を「平和と理解の促進」のためのルートとして発展させた。この重要な役割および経済・文化における大きな意義において、各国民一人一人に必要なことは、各國・各地域の公平性をベースとした、シルクロードが本来有する歴史的価値の完全な回復を認識し行動することである。

私たちの世界のすべての物事は、常に変化し、動き、絶え間なく発展する。そのため、哲学者ヘラクレitusは、次の有名な論点を提示した。「同じ川に二度と入ることはできない」。同様に、文化の流れも絶え間なく連続と流れ続ける。そこには、多文化・多宗教・多言語がともに、個人一人一人の色をつくりあげる。換言すれば、それは差異である。グローバル化の世界において、連携と多様性は、平和構築へのチャンスである。差異を尊重し、文化と言語の多様性を尊重することは、国際社会参画および世界平和と強固の過程における、人間のパワーであり、それは個人・集団・国家それぞれの存在、進歩へのエネルギーである。私たちみながともに発展し、多様で豊かな文化的環境に共存し、協力し対話をを行う。Silkroadia（古代シルクロード精神）に則れば、遺産は各世代と各民族との間ににおける架け橋である。

실크로드를 따라 멈추지 않는 흐름—문화교류

그의 책 <실크로드 : 새로운 역사>에서 예일 대학의 역사가인 Valerie Hansen은 다음과 같이 얘기했다: “실크로드는 상품의 종량과 인원 수로만 본다면 인류 역사에서 비교적 적은 교류를 한 길 중 하나다. 상업적 중요성만을 따지면 이동자들 특히 난민들이 이 길에서 갖고 있는 문화적 가치보다 월등 적다.”

BC114년경에 일찍 형성되었음에도 불구하고 이 길은 군사과 교역을 위해 팔목할 만큼 확장되었다. 부인할 수 없는 점은

실크로드는 많은 동서양의 다양한 종교와 언어를 아우르는 동맥이라고 할 수 있는 고대 문명의 중요한 위치를 점하였다는 것이다.

실크로드의 일부 또는 전부를 따라 걷는 사람들이 외래종자가 먼 다른 나라로 이동되거나 그들의 문화를 이식했기 때문에 씨앗이 새로운 땅에서 싹을 틔우듯, 새롭게 들어온 사람들이 원주민들과 섞여서 인류의 정수를 계승하였다.

19세기 중반, 독일의 지질학자인 Ferdinand von Richthofen은 이 미디어와 상업네트워크(실크로드)의 이름을 Die Seidenstrasse라고 지었으며 신비한 매력이 있는 이 단어는 점차 보편적으로 사용되었다.

실크로드는 이는 수천년의 시간과 정치적 환경에(역사 속 많은 국가, 왕국, 왕조 및 사회를 거치며) 의해 변화한 다양한 루트를 가지고 있다. 4천마일의 대륙 횡단 노선은 장안(지금의 서안)에서 시작해 간쑤, 신강, 몽골을 거쳐 중앙 아시아, 서아시아, 지중해 주변을 통과해 유럽에 까지 이르렀다. 또한 한국과 일본으로도 이어졌다. 길 위에서 일어나는 교섭은 중국, 인도, 페르시아, 유럽 및 아랍 문명 발전에 중요한 요소가 되었다. 실크로드는 유럽, 아시아, 아프리카에 상품을 운송하였고, 종교 전파, 언어와 예술, 기술의 교류로 40개국 이상을 풍요롭게 하였다. 그것은 유라시아 민족의 역사와 문명에 깊은 영향을 끼쳤고 다양하고 특색 있는 문화유산을 남기게 하였다.

1000년도 이전에 가장 강력했던 것은 불교의 이동이라 할 수 있다. 서한시대 말 인도에서 온 승려들은 중앙아시아와 중국에 도착하여 새로운 종교를 전파 했다. 불교 유물들은 실크로드를 따라 여러 도시들에서 발견된다: 둔황의 마카오 동굴, 낙양의 용문 동굴, 서산의 반강 동굴: 현재 세계 문화 유산이며 중국에서 가장 유명한 고대 불교 유적이 3곳. 그리고 선강의 도시들, 중국의 서북지역이 사람들이 염소를 매매하고 지역 수공품 및 구운 양꼬치, 크고 맛있는 수박과 멜론 조각을 살 수 있는 일요일 시장, 야시장으로 왜 유명했는지… 이것은 가장 일찍 실크로드에 정착한 사람들의 후손들이라고 할 수 있을 것이다.

불교 이외에 조로아스터교, 마니교, 기독교와 초기 이슬람교 또한 실크로드를 통해 중국으로 건너 갔고 실크로드의 지류를 따라 여러 도시들에서 발견된다: 둔황의 마카오 동굴, 낙양의 용문 동굴, 서산의 반강 동굴: 현재 세계 문화 유산이며 중국에서 가장 유명한 고대 불교 유적이 3곳. 그리고 선강의 도시들, 중국의 서북지역이 사람들이 염소를 매매하고 지역 수공품 및 구운 양꼬치, 크고 맛있는 수박과 멜론 조각을 살 수 있는 일요일 시장, 야시장으로 왜 유명했는지… 이것은 가장 일찍 실크로드에 정착한 사람들의 후손들이라고 할 수 있을 것이다.

불교 이외에 조로아스터교, 마니교, 기독교와 초기 이슬람교 또한 실크로드를 통해 중국으로 건너 갔고 실크로드의 지류를 따라 여러 도시들에서 발견된다: 둔황의 마카오 동굴, 낙양의 용문 동굴, 서산의 반강 동굴: 현재 세계 문화 유산이며 중국에서 가장 유명한 고대 불교 유적이 3곳. 그리고 선강의 도시들, 중국의 서북지역이 사람들이 염소를 매매하고 지역 수공품 및 구운 양꼬치, 크고 맛있는 수박과 멜론 조각을 살 수 있는 일요일 시장, 야시장으로 왜 유명했는지… 이것은 가장 일찍 실크로드에 정착한 사람들의 후손들이라고 할 수 있을 것이다.

실크로드를 따라간 중국의 고대 인쇄 기술 또한 여러 기술들 중 하나이다. 당나라의 조각인 “금강경”(가장 오래된 작품이라고 알려진)은 여전히 영국에 보관되어 있다. 8세기의 인쇄 기술이 적어도 중앙아시아까지는 보편적이었을 것이라고 보여진다. 13세기 유럽의 많은 선교자들과 사절단이 실크로드를 따라 몽고의 황제를 만나러 갔을 때 이 기술이 전해져 유럽으로 가지고 왔다.

사회 각층의 사람들로 부터 쓰여진 많은 자료들은 우연히 발견되는 경우가 많았고 이를 통해 과거 사설들을 파악할 수 있는 계기가 되었다.

상품, 페인팅, 건축, 음악, 예술의 문화들의 전파와 동시에 서양과 동양은 음악, 무용, 무대극, 가면극 배우, 낙타 음악단을

Creating a community of shared future for mankind

Adam Huang Tung Kai⁸

China, being one of the oldest living civilization, had been a mastermind of many great plans. Ranging from the much celebrated Great Wall to the less famous but equally important wonders such as the Grand Canal and Du Jiang Yan, ancient Chinese has portrayed themselves to be pragmatic, skilful and goal-driven. However, what is less obvious is that through these monuments, it also reflects the mentality of the people of this nation as being closed, preserved and self-isolated. There are many reasons that bring about this phenomena and the geographic reason is definitely one of them. Impenetrable terrains such as deserts, mountains, plateau and ocean that surround the mainland prevent the society from engaging with other civilizations.

Yet, paradoxically, this nation-state is also one of the few civilizations that initiated regional trade relationships with neighbouring countries. In 139 BC, Han Dynasty established wide contacts with kingdoms outside its domain through the Silk Road. This effort is pioneered by Zhang Qian. The objective is to foster the relationships between Han and kingdoms of the Western region in order to form an alliance against the Huns at the North. However, this mission ended up as a failure as Zhang Qian was captured by the Huns just as he left the Han territory. Fortunately, Zhang Qian managed to escape after years of imprisonment. In 119 BC, the Emperor of Han ordered a second expedition to the West. Zhang Qian yet another time spearheaded this diplomatic delegation. This time, he was equipped with local language and got to know well the geography of the Western region. With these skills, the mission turned up to be a huge diplomatic victory. Kingdoms from the Western region and Han Dynasty formed a strong diplomatic tie. Both parties had frequent contacts with each other and envoys were sent to strengthen the bond.

Zhang Qian's journeys result in the discovery of Silk Road and it proves to be vital for the Chinese civilization and its neighbour countries.

Since then, regional trading flourished and China is able to import foreign products such as grapes and carrots in bulk for the first time in history. In exchange, a large amount of silk fabrics were exported to countries such

as Persia, Greece and Rome to satisfy the high demand. Perhaps it is due to this great demand for silk, people decided to name after this trade route as the Silk Road.

Besides the trade route on the land, let us not forget about the other trade route on the sea. Departing from today's Guangdong province, the sailors would go on a voyage which lasted for months. Venturing through the maritime version of Silk Road, merchants traded in today's Thailand and India for sapphires with silk. During the Han Dynasty, fleets could reach as far as Africa and it enables them to trade with the Romans who had control over the place at the time. In the Ming Dynasty, this maritime route had caught the eyes of the world once again. In 1405 AD, Zheng He led an armada of ships which carried over 20,000 men to embark on a journey for diplomatic purposes. A huge amount of precious stones, silk and porcelain were carried amongst the sailor for trade and as gifts to the local kingdoms as a sign of friendship. Throughout these voyages, the Ming Court had amassed plenty of wealth through trading and allies were formed between smaller South East Asia kingdoms such as Siam, Malacca and Brunei, not to mention Indian coastal cities like Calcutta. The voyage is so successful that until today there are still many buildings in Southeast Asia dedicated to this memory. Clearly, the maritime silk road had left a lasting impact on Southeast Asia and India. However, unlike its impact, Zheng He's voyage did not last long. In 1433 AD, after seven voyages, the border was closed down once again and it marks the last official visitation of the dynasty of China to Southeast Asia and beyond.

While it is often said that history repeats itself, looking into the present world, we can find a living example in China's initiative of 'One belt, One Road' (OBOR) which was unveiled in 2013. The two main corridors, land-based Silk Road Economic Belt (SREB) and oceangoing Maritime Silk Road (MSR) mirrors the ancient Silk Road and it is easy to understand the reason behind this plan- China desires to play a bigger role in international arena and to be the leading player in the process of globalization whom they were the beneficiary since Deng Xiao Ping's reform and opening-up policy.

On the economic aspect, both ancient and modern routes are similar but this time, a total of 65 countries are involved and it means a bigger market. As the second largest economy in the world, China's initiative would bring about an ever larger market for their thriv-

ing manufactured industry. For example, the participation of ASEAN countries would mean the addition of 689 million people in labour pool, manpower and increase in spending power. China would have an abundance of the population to explore and Chinese companies would look to gain a share in this developing economy bloc. On the other hand, ASEAN countries would benefit from funds from the Asian Infrastructure Investment Bank (AIIB) and technologies exchange in engineering and science to ensure sustainable developments.

As OBOR is more focused on improving and building infrastructures, it is often dubbed as the 'Marshall Plan' of Asia, but I beg to differ. The purpose of Marshall Plan was to speed up the infrastructure developments and to revitalize economy so countries in Western Europe were capable of warding off the Communist influence from the Soviet Union. On the contrary, OBOR does not discriminate countries based on their political beliefs, it is the initiative to bring countries closer through economic prosperity. A clear example of OBOR being non-discriminatory is the participation of Iran (an Islamic Republic), United Kingdom (a constitutional monarchy country) and Saudi Arabia (an absolute monarchy country) in the AIIB. It proves again that OBOR is welcoming, inclusive and aims to foster economic connectivity through a new wave of industrialization in Asia regardless of the countries' political systems.

As a Malaysian Chinese, there is nothing better than seeing Malaysia joining the OBOR initiative and being a prospective founding member of AIIB in 2014. To see Malaysia and China joining hands makes me proud of being a Malaysian and Chinese at the same time. In fact, Malaysia had enjoyed some fruitful benefits through China's foreign direct investment. In the state of Johor, Chinese companies are keys to the success of Iskandar Malaysia of which the Malaysian Government aims to transform the region into Malaysia's Shenzhen.

In November 2016, Malaysian Government again joined hands with state-owned China Communications Construction Company Ltd (CCCC) to pen a deal on constructing MRL East Coast Rail Link. Upon the completion of this railway plan, while the Chinese companies can gain a profit in this mega project, more job opportunities will be created for Malaysians and it saves time and cost of Malaysians for logistics and transportation. Not to mention the opportunity of Malaysian to learn about high-speed railway technologies from the Chinese first hand. In short, this is a win-win situation

for both parties.

Not only does Silk Road bring benefits to Malaysia economically, there are also mutual benefits for the people in respective country. Through the Silk Road, increasing number of Chinese has got to know more about Malaysia. In 2016, statistics have shown Malaysia as the top 10 most popular country to travel by Chinese tourists. Meanwhile, from 2015 to 2016, Malaysia had experienced a booming 26.7 percent growth in Chinese tourist arrival. Besides, the Chinese Government had also set up Silk Road Program Scholarship to enrol outstanding international students for graduate studies in China. This opportunity enables youth from neighbouring countries to learn about the Chinese culture which will be beneficial for them in future collaboration under Silk Road.

All in all, I am optimistic about the future of the OBOR initiative. I am confident of a plan that calls for collaboration will succeed. I firmly believe that human race should thrive together regardless of their skin colour, religions and beliefs. As a globalist, I firmly believe in the spirit of free trade and multilateralism, OBOR is the initiative that upholds and carry through the spirit. Just like the ancient Silk Road, a bridge of friendship, connectivity and prosperity has been set up, it is definitely a wise move to embrace it because I believe that Silk Road is a road that connects you and me and no one should be left behind.

The New Silk Road

Chin Joo Tan⁹

During the ancient time, Silk Road was a route in Eurasia, connecting the eastern and western civilisations. At that period, the trading of silk products was a very lucrative business for China. Many traders were willing to travel far from their home just to earn this profitable living. However, the trading was not the only interaction occurred between the civilisations through this Silk Road. Cultural, knowledge, science and technology were also exchanged at that time, mutually benefiting the development of the Easts and the Wests.

With the advancement in science and technology, trading becomes easier. Nowadays, we can even shop online without even stepping out of our house and silk is no longer a precious commodity as in the ancient time. Silk Road is no longer a relevant pathway for

trading. Thus, we may be wondering about the idea of China revitalising the Silk Road through the One Belt One Road (OBOR) policy.

If we observe from the aspect of economy, the Easts and the Wests are developing individually in their own pace. The western counterpart is developing more rapid than the eastern counterpart. One successful example is the formation of European Union, where the mutual development between all members in the European Union is fruitful. They work closely together toward common goals that beneficial to one another, and thus forming a strong global economy alliance.

As for the eastern counterpart, the economic development is relatively slow as compared to the western counterpart. However, there are also developed countries with strong economic foundation, such as China, Japan and Korea. Other countries, such as the South East Asia countries are still in the developing stage. Nevertheless, Association of Southeast Asian Nations (ASEAN) was founded as an effort to enhance the collaboration between the members of South East Asia countries, similar to the EU. Later on, ASEAN + 3 was founded with the participation of the three developed countries mentioned, China, Japan and Korea. This collaboration is undeniably a good effort to foster stronger union in the eastern countries from the aspect of politic, economy to social development.

Nonetheless, both the eastern and western countries suffer great financial losses during the global economy crises which occur periodically. This has showed that both the eastern and western countries cannot withstand the impact of global recession by standing alone on their own.

The OBOR policy may be the solution to the global recession. OBOR or the New Silk Road is not about actually revitalising the Silk Road as the pathway for trading but it is to revitalise the spirit of the ancient Silk Road, where the interactions between the easts and the wests can be reconnected with stronger bonding.

Through OBOR, infrastructures are being developed and built in the countries along the Silk Road to help in the development of these countries. A chain of strong economy route will be forged along the Silk Road connecting all these countries, creating a global village. Resources, science and technology can be transferred effectively between countries. In this way, every country will benefit from each other instead of competing with each other. Hence, we should put away our differences

and embrace the spirit of mutualism. In the end, we are all the stakeholders of this global economy.

La Via della seta, filo conduttore del mondo.

Benedetta De Fenzo¹⁰

Il nome "Via della seta" apparve per la prima volta nel 1877, nell'introduzione del libro "Diari dalla Cina" del geografo tedesco Ferdinand von Richthofen. Se volessimo descrivere la Via della seta, dovremmo parlare di una serie di itinerari terrestri, marittimi e fluviali lunghi più di ottomila chilometri, che hanno favorito scambi commerciali tra Oriente e Occidente per centinaia di anni. Questo straordinario reticolto di strade affonda le sue radici nella dinastia cinese degli Han, per durare poi fino al quindicesimo secolo. Il momento più importante si raggiunse quando, grazie ad essa, due dei più grandi imperi della storia riuscirono ad entrare in contatto. I Romani infatti divennero i principali consumatori di seta, tessuto così costoso da costringere il senato ad emanare editti per vietarne l'utilizzo. La Cina e l'Impero Romano si avvicinarono innanzitutto grazie all'ambasciata di Zhang Quian e al tentativo di Ban Chao di inviare una delegazione a Roma. Anche gli storici cinesi registrarono alcune ambasciate romane in Cina, la prima, risalente all'imperatore romano Marco Aurelio, raggiunse l'orientale nel 166. Una delle testimonianze più importanti di questa collaborazione commerciale è osservabile in un passo della "Naturalis Historia" di Plinio il Vecchio, in cui leggiamo la falsa credenza che i cinesi creassero la seta dagli alberi, immergendo una parte in acqua e estraendo la sezione bianca delle foglie. Un altro motivo essenziale fu il tempismo, il periodo di massimo splendore militare e culturale dell'Impero Han combaciò infatti con quello dell'Impero romano. Dal 206 a.C. al 220 d.C. la Cina visse un periodo di grande espansione, conquistando alcuni territori strategici occidentali, e di notevoli progressi culturali, agricoli e scientifici. Roma negli stessi anni si espanse ad oriente dopo la vittoria nella seconda guerra punica, e subì profondi cambiamenti economici, politici e commerciali. Come conseguenza della conquista romana della Grecia, la Via della Seta, creatasi in seguito alle conquiste di Alessandro Magno, si rafforzò e il commercio si intensificò. Ciò che impedì che il legame divenisse saldo furono i Parti, che gestivano e tassavano i beni in entrata e in

uscita, facendo da mediatori. Quando Gan Ying nel 97 d. C. arrivò in Partia, deciso a dirigersi a Roma per conto del suo imperatore, i Parti lo dissuasero assicurandosi di rimanere i padroni di una parte della Via della Seta e guadagnare. Probabilmente non comprenderemo mai l'importanza storica che uno stretto rapporto tra questi poli geografici avrebbe potuto avere in tutto il pianeta, le conseguenze di carattere economico, politico, culturale e scientifiche avrebbero fatto fare molti secoli prima un immenso salto in avanti all'occidente e viceversa.

Oltre che sul carattere economico, è bene fermarsi a riflettere anche su quello culturale di questi flussi. Insieme alle varie merci, si muovevano in entrambi i sensi le idee matematiche, astronomiche e religiose (come Manichesimo e Nestorianesimo). Sulla Via della seta hanno viaggiato anche molti influssi artistici che hanno finito per mescolarsi, uno degli esempi più folgoranti è il Ghandhara, stile che deriva da una commistione di elementi stilistici greco-buddhisti nella scultura e nell'architettura. La trasmissione di molti particolari iconografici appare chiara, come per esempio l'ispirarsi a Eracle delle divinità guardiane (Niō) di fronte ai templi buddhisti in Giappone e in Corea, o l'influenza greca in alcune rappresentazioni coreane del Buddha. Anche Borea, dio greco del vento, ha compiuto uno stupefacente viaggio sulla via della seta attraverso Asia Centrale e Cina fino a diventare il dio giapponese shintoista del vento denominato Fujin. Oggi, lungo tutto il percorso si possono ancora trovare tracce dei popoli che l'hanno attraversato e modellato. Pittori e scultori hanno lasciato testimonianze di inestimabile valore artistico, come le 492 grotte affrescate dai monaci buddhisti. Proprio in una di queste furono ritrovati 60.000 rotoli di pergamena, scritti in varie

lingue asiatiche, che trattavano storia, filosofia, medicina, religione, fisica, geografia, agricoltura e meteorologia. Questi scambi furono determinanti per lo sviluppo e per il fiorire delle antiche civiltà della Cina, India, Asia minore e Mediterraneo, ma furono di grande importanza anche nel gettare le basi del mondo moderno.

I viaggi lungo la Via della seta cessarono per alcuni secoli dopo il 600, a causa della crescita dell'Islam che causò diverse battaglie, e ricominciarono solo con l'espansione in Asia dei Mongoli nel 1200, quando tornò ad essere percorsa da innumerevoli viaggiatori come il veneziano Marco Polo. Purtroppo il declino dell'impero Mongolo in Asia centrale, un paio di secoli dopo, portò ad una frammentazione degli stati e rese difficile l'utilizzo del percorso. Nello stesso periodo le spedizioni via mare

cominciarono a prendere il posto di quelle via terra e gli stati europei iniziarono a cercare una via più diretta per raggiungere la ricca Cina.

실크로드, 우리가 기억해야 할 길 soo hyun park¹¹

역사를 공부하다보면 ‘연결점’을 만나게 된다. 어떤 개체라도 고립 속에서 성장할 수는 없기에, 문명 교류의 흔적을 찾게 되는 것이다. 역사 속 나라들은 서로 교류하고 교역하며 함께 성장하고 발전해나간다. 이 과정 속에서 서로 다른 두 문명은 교집합을 가지게 된다. 이는 동아시아의 역사에서 뿐만 아니라 세계사적인 흐름에서도 그렇다. 인간은 사회적인 동물이기에, 문명의 성장은 언제나 교류와 소통을 등에 업고 이어지기 때문일 것이다.

인간의 성장을 논할 때는 항상 '문명'이라는 단어가 나온다. 문명은 인류가 이룩한 물질적, 기술적, 사회 구조적 발전으로 인간을 동물과 대비되게 하는 삶의 총체적 양태를 뜻한다. 문명의 발전은 돌도끼를 쥐고 사냥하던 인간에게 펜을 쥐게 만들었고, 인간에게 지속적인 지식 전승으로 새로운 내일을 일구게 만들었다. 오늘날 우리가 전대의 지식을 참고하여 공부를 하고, 글을 쓸 수 있는 것은 축적되어 온 인간 문명이 주는 혜택일 것이다.

인간 역사의 중추라 할 수 있는 이 문명은 교류를 통해 발전해왔다. 그리고 그 교류의 중심에는 실크로드가 있었다. 메소포타미아 문명을 비롯한 원시문명들의 문화가 이 길을 따라 각지에 전파되었다. 청동기의 동방 전파는 아시아 문명을 새로운 시대로 진입하게 만들었고, 제지법의 서방 전파는 중세 유럽의 암흑기에 있던 유럽 사회를 바꾸어 놓았다. 원시문명의 교류부터 최초의 동서교류까지 문명의 교류는 바로 실크로드를 통해 이뤄진 것이다.

그렇게 생각하고 보면 오늘날 '지구촌'이라 부르며 교통과 통신의 발전으로 인해 생겨난 것으로 여겨지는 세계 각국의 통합과 교류는 훨씬 더 일찍 이뤄졌던 셈이다. 기원전 선사시대부터 우리 조상들은 실크로드를 통해 교류하고 서로의 문명을 발전시켰기 때문이다. 이 길로 인도의 불교가 세계로 퍼져나갔고, 각종 농작물과 기술이 퍼져 나갔으며, 인류의 예술이 훨씬 더 풍성해졌다. 인류는 실크로드를 통해 우리의 생각보다 훨씬 더 일찍부터 서로 소통하고 있었다.

실크로드는 오를날 해상교동과 양공교동의 말날로 전과 같이 큰 역할을 하고 있지는 않다. 그러나 실크로드를 통해 일어난 변화는 켜켜이 쌓여 우리의 생활에 영향을 끼치고 있다. 또한 동서교류의 살아있는 역사로 여전히 실재하고 있다. 사람들은 실크로드의 역사를 배우고 기억하며, 그곳을 직접 찾아 인류의 흔적을 더듬고 소통을 향한 선조들의 정신에 감탄한다. 실크로드는 오늘날에도 우리에게 새로운 상징성을 던져주고 있는 것이다.

오늘날 실크로드는 어디에나 펼쳐져 있다. 유사 아래 세계는 그 어느 때보다도 활발하게 소통하고 있다. 각 나라의 국민들은 국민인 동시에 세계 속의 한 인간으로서의 정체성을 인식하게 되고, '세계시민적 면모'를 갖춰야 한다. 인터넷에서도, 일상 속에서도, 우리의 삶 곳곳에 좀 더 많은 문화의 사람들과 소통하고 교류할 기회들이 펼쳐져 있기 때문이다. 오늘날 우리의 삶 어

에서나 우리는 과거의 실크로드를 만날 수 있다.

그러나 이러한 소통과 교류가 항상 평화롭게 이
지지는 않는다. 다양하게 섞인 문화 속에서 사람들
충돌하고 갈등을 일으키기도 하고, 서로를 적대시
고 혐오하기도 한다. 이러한 사회 속에서 실크로드
우리가 기억해야 할 길, 하나의 상징성이다. 새로운
명과의 소통을 위해 길고 긴 사막을 끝없이 달렸던,
진득한 마음으로 타문화와의 교류를 위해 노력했던
조들처럼 우리도 타 문화를 향해 편견 없고 포용적
진심어린 손길을 내밀어야 할 것이다.

다문화 시대의 시민으로서 삶의 방향성을 고민할
실크로드는 그렇게 우리에게 다시 한 번 새로운 비
을 보여준다. 타문화에 대한 포용과 인류 보편에 대
존중. 우리는 새로운 실크로드 위에 서있다.

و مشی رب ای گن هرف ۵ دا
ی مال سا ن اری اش ق

Kamidreza Abdoli¹²

روطخ انش آه رو نه ده هب هک یزیچ نیلوا دوشیم مژیربها هداج زا نیخ سیت
لصرتم نآ برغ هب ار میدق نیاهج قرش هک تسا نیالوط یاههار هعوموجم دنک
یتیز نازرت شقنق مه ناریا. دیرسیم میگرت هب و دشیم عورش نیچ زا درک
هک میمشیربها. درکیم هبرغ ار شداصتقا ندب و دومنیم افی نایم نیا رد یه
شنسیم اما. دش دادج نیا میان یامسیم دشیم لقتنهم برغ هب قرش زا هداج نی
تسن اوتیم طقف یگدرتسگ نآ هب یاهراش ای آ؛ دنکاهدش راذگورخ فر لصل
دراب نیا رد یرگید هم داعبا هچ دشآب همتشار هداصتقا و یراجت دروات
هچ زا میلس زا دعب ناریا ؟تسا هتشاد هیاگی ایچ هچ ناریا ؟دنکاهدش هفت
هداج یورهار نیاناملسم یگنهرف شقنق ؟تسا هدوب رادرورخ بار یزیامت یگی
برغ و قرش مطسا و ناوونغ هب یکمالسان رایدا رضاح رصع رد ؟تسا هدوب هچ مشی
هک تسا نیا میلس ردق ؟درگیگ هدهع هب دنکاهتیم یشقن هنچ، مشیربها
دن. بتسا رتردگردوز و ریپلاوز؛ یای فارغچ هقطنم کی رد هداصتقا ریث
دیق زا ناسندا یتقو هک تسا نیا روظنم مکلب هشآب هتشادن یادهایف هک
و لیل صرا یاهش رسپ هزات، درک شکورف شایگن سرگ و تفای تغافر شاعرم دند
هفسلف، نید را تقو و نآ. دنکیم و پراکت شنایاج اب و دنرولایم رب رس شاید
نارگید اب ار شدوخ یاهرات فر و اهرواب تقوافت و دسریبیم ... و خیرات؛ گنک
گنهرف، موسرب و بادا، ناباز اب فلتاخ یاهناسندا طابترا. دیوچ
زا بتسا یاهش رسپ نیینچ زایگ هطقن، توافتتم یخیرات هنیشیپ و نیای

ماما هک تشد ایت میم! باز اچ ملع و یگن هرف لادابت «تسا بچ او نام لسم نذ و وروف اب دنچ ره دهی زی خرب ملع و شنناد بطل هب » دهوم فرمی (مالسیل میلخ) (قاداص

لماقتنا زا ناوتنیم یت حجاج هب ندیاریبان بدن دوب تواوتفتم مه اب تاهاج ی رای ای
ت، فگ نخس مشی ریبا هداج قیرط زا ... و شناد، هفس لف، بنید، گن هرف، بن
یم ایپ ده او خیم که دی و گیم نخس یا و گیم نخس یا و گیم نخس یا و گیم نخس یا
رفس ناخامدا ناخونع هب ار اهنآ خساپ و دتس رفب دنه نای طوط دی اس هب یگن ده
ین ایاری طوط مالس دنه نای طوط هب و دسریم دنه هب ناگر زاب، ده او خیم ق
ی راجت رفس دریمیم و دچی بیم دوخ هب؛ دز لیم دنه هی طوط کی و دن اس ری
تبون و دهدیم نامالخ و نازینی که ار شاوارجات یاههه ده ناگر زاب، دوشیم م
تی اکح دوخ هی طوط رب دوب مددی ار جنآن ناگر زاب، دسریم یگن هرف ناخ عمر
نابیریگ ناگر زاب، درم و دات فا بیدن ش ار نای طوط ن آن اتساد نوچ هی طوط
دز رب ملصاف الباری طوط اما، تاخدا نوریب سفق زا ار هی طوط عرضت اب و د
یونع یگدندن سرد، قرش نای طوط یگن هرف سرد دوب نی. تشن شن یت خرد
ی راجت رسیم کی هن و گچ که دهدیم ناشن ی بوج هب انالوم تی اکح نی، دید
که ریسیم دوشیم لی دیت ی فسلیف و ی گن هرف رسیم کی هب نیان گر زاب
هت شاد ار شق نیمه مشی ریبا هداج هدهیم ییاهر نت دنب زا و دزوم آیم یک
لماعت زا خیرات ده یت قو و تشداد رارق مشی ریبا هداج نطب ده هم اهنا دید
ههی دان ار ن آ خیرات ی ای فارغ چ آل معم یهی و گیم نخس برغ و قرش ی گن
ار ناناملس نم ناشی ی نعنی، دش اب هارم اهنج ندات فا رطخ رده و ام برگ ره
و نیچ ینعنی ناهج طاقن نیز هدات فا رود ره دن چ ره، دات سرفیم شناد لابن ده
هک تسا نیا روشنم دش اب هب ولو هار نیا ره اب منوگ ره تخد ادرب اب
ت سی ابیم درک رفس هه دی و حدو دخ آلسا هک ارج؛ دوراون یاهن اهاب و دش آن جنر لجه تم
ره رب ار هار، شناد و حدو دخ آلسا هک ارج؛ دوراون یاهن اهاب و دش آن جنر لجه تم
چ و تسا مشیر بدماج زاغ آرس هک دش اب نیچ ای قرش هچ؛ بدمهات سب یاهن اهاب
دن ک رکف یسک دی اش، دوریم رامش هب نآ می مدق یی ای فارغ یاهن تنا هک برغ
و تسا تایه هلا و نیند مولع ی ریگدی هب طوبرم ربم ایپ یاههه صوت نیا هک
هک یت قو و تفگ ناوتنیم خساپ رد. درادن ی برجت مولع ی ریگدای هب ی طبرن نیا
لاثم روط هب - ینالو بدم ای متصاف زا ملع ی ریگدای هب روم ارم ار نی ملس نم ناشی
تایه هلا و دیحوت نت خومآ ای ارب هب ناناملس هک تسانین رارق، دن گن گم - نیچ
ی حو آلسا و دن ایه هلا و نابیر مولع ندمع، ترضح دوخ هک ارج؛ بدن درب اجن آن
نی د نای او شیب هک میری ذبب دی اب نیارب اب؛ دوشیم ی راج ناشی ناب زا هی
هنا ایم رواخ. دن گم ظاحل ار زور مولع و ی برجت مولع دوخ دک گم یاههه صوت رد
نیچ اب فرط کی زا. تسا ددوب برغ و قرش ی گن هرف هطساو، بناریا مژی و هب و
و تسا هداد دوب ی گن هرف و ی ملع لمعاعت ره برغ و نانوی اب رگید فرط زا و دنه و

شراگن هویش ای خضایور ملعع یاریسم هج زا الثام هک میس رسپبیمن
ناریا هب برغ زا نانوی هفس للف هن و گچ ؟ تفر برغ هب قرش زا
هارهاش مشیر برا هداج ؟ دش لقت ننم بط شناد اج ک زا و هن و گچ ؟ دم
هب یناسننا و یبرجهت مولع دورو یخی رات یوسرب . دوب تالامعت
طوقس زا سپ لاس ۸۰ دوده ک دزاسیم نومنهر تدقیق ح نادب ار
زا یخرب و هیدنکسما هرسدم ناحراش و وطسرات افایلأت مظعا شخبا
هب نزرق هس تدم هب ننان ایلس . دش همچرت بیرع هب ... و نوطال
و قرش گن هرف ود رو ثب تم یاه بمنج اب شایم السا شایم هک هدش ثعبان نیا
ناریا هطساو شقون . دی آدوج و هب رخاف یندمت اب ینیمیزرس و دبا هک برغ
و یناریا ، دری گب قرش زا او ملع و گن هرف وس کی زا . دش اب کیزی تارت سا دن او تیم
قرش هب و دری گب برغ زا رگدی دی یوس زا و ده لیوحت برغ هب و دن ک شایم السا
ناریا زا سعک عرب همچرت تضنهن ایهارود رد هک دش ثعبان اهنیم . ۵۵۶ شلی وحث
نادنمشناد هتفای لم اکت راثا هک ینامز ینعنی : دری گ لکش برغ هب مالسا و
دش ریز ایس برغ هب میمالسا .

ب؛ دنخادرپ بیرع هب فلختخ للم بـدا و ئىفسىلـف؛ يـملـع ئـىـنـاـنـوـيـ مـلـعـ ئـارـوـطـارـبـمـا طـوقـسـ زـاـ دـعـ بـنـانـاـمـلـسـمـ هـجـرـكـاـ

رـاـيـسـ بـرـدـ وـ دـنـدرـكـ هـجـرـتـ يـخـرـعـ هـبـ اـرـ نـانـوـيـ مـلـعـ وـ ئـىـفـسـىـلـفـ رـاـثـ وـ هـدـرـ

نـادـنـمـشـنـادـ هـكـ دـنـزـصـمـ يـخـرـعـ هـبـ اـرـكـ عـولـطـ بـرـغـ رـدـ مـلـعـ هـكـ هـدـشـ اـعـ دـاـمـاتـكـ زـاـ

نـيـاـ زـاـ دـنـدـوبـ هـتـفـرـگـ تـقـبـسـ نـتـوـنـ يـتـحـ وـ هـلـلـاـكـ كـيـنـرـپـكـ رـبـ نـامـلـسـمـ

مـشـيـهـ نـبـاـ وـ 1048ـ تـافـوـ) ئـنـورـيـ بـ (929ـ تـافـوـ) ئـنـاتـبـ رـاـثـآـ هـكـ تـسـوـرـ

زـيـنـ يـرـغـ نـادـنـمـشـنـادـ، تـسـاـ هـدـدىـسـرـ نـاغـرـاـ، بـرـغـ هـبـ قـرـشـ زـاـ (1039ـ تـافـوـ)

مـلـعـ رـدـ مـتـرـىـاـرـگـلـ وـ رـبـجـ وـ 5ـعـلـاطـمـ، ئـىـسـانـشـهـرـاتـسـ وـ تـايـضـاـيـرـ هـكـ دـنـرـادـ نـاعـذاـ

وـ تـفـرـگـرـبـ اـرـ نـآـ وـ دـشـ اـنـشـ آـ يـرـبـرـعـ يـرـاـذـگـهـرـامـشـ اـبـ بـرـغـ نـاهـجـ دـشـ عـادـبـاـ مـالـسـاـ

رـمـعـ دـادـ طـسـبـ اـرـ دـرـ وـ تـاـشـلـثـمـ ئـىـسـدـنـهـ (997ـ تـافـوـ) ئـنـاجـزـوـبـ ئـافـولـاـدـبـعـ

اـرـ مـاـدـ جـهـدـ وـ مـوـسـ هـجـرـدـ تـالـاـدـعـ دـرـدـ رـهـشـ يـرـاعـشـ هـبـ هـكـ (II23ـ تـافـوـ)

تـايـضـاـيـرـ يـرـبـرـعـ دـرـوـأـتـسـ دـنـيـرـتـبـ هـكـ يـزـيـچـ؛ يـرـكـ لـحـ عـاـقـتـمـ ئـاهـيـطـوـرـخـ اـبـ

رـبـ نـيـمـزـ شـخـرـجـ زـاـ ئـنـورـيـ بـ؛ هـلـلـاـكـ زـاـ شـيـپـ لـاسـ دـصـنـاـپـ دـوـشـيـمـ بـوـسـحـ نـرـدـمـ

يـجـوـرـطـ بـهـ دـيـقـعـ هـبـ، تـفـرـگـ هـزـانـاـ اـرـ نـيـمـ طـيـحـ ئـنـاتـبـ وـ دـرـ كـثـجـ بـ شـرـوحـ

مـشـيـهـ نـبـاـ دـنـكـيـمـ شـدـرـگـ دـوـخـ رـوـحـ رـبـ هـكـ تـسـاـ ئـارـكـ اـيـ وـگـ؛ يـرـاـيـسـ رـادـمـ

نـامـلـسـمـ نـادـنـمـشـنـادـ زـاـ يـخـرـبـ لـوـقـ هـبـ وـ تـشـونـ بـاـتـكـ رـوـنـ كـيـزـيـفـ نـوـمـاـرـيـبـ

نـيـرـتـشـيـبـ دـرـوـمـ مـلـعـ خـيـرـاتـ رـدـ هـكـ تـسـاـ ئـنـوـتـمـ زـاـ كـيـيـ وـ «ـرـظـانـمـلـاـ» بـاـتـكـ

(Roger Bacon) ئـكـيـبـ رـجـارـوـنـجـ ئـنـاسـكـ مـرـجـ نـيـفـرـطـ، تـسـاـ هـتـفـرـگـ رـارـقـ يـبـ دـاـ تـقـرـسـ

Bacon) ئـنـوـيـنـيـ تـحـ وـ (Kepler) (da Vinci)، بـارـعـاـ كـتـسـاـ رـاـكـشـ آـدـزـيـخـمـ رـبـ اـهـدـرـاـشـمـ ئـاـ جـهـنـآـ زـاـ دـرـنـ فـرـصـ، دـنـتـسـهـ

رـايـسـ بـ دـنـقـرـمـ وـ (ايـبـسـ) هـلـلـيـبـشـاـيـرـ، بـقـشـمـدـ، خـاـرـمـ ئـاهـدـنـاخـدـصـرـ هـطـسـاـوـ هـبـ

تـسـدـ هـبـ ئـاهـرـايـسـ لـدـمـ نـيـبـ يـتـهـبـاـشـمـ وـ دـنـدـوبـ دـنـمـهـقـالـعـ ئـىـسـانـشـهـرـاتـسـ هـبـ

هـاـيـگـ، يـمـيـشـ مـلـعـ نـانـاـمـلـسـمـ درـادـ جـوـجـ كـيـنـرـپـكـ ئـاهـلـدـمـ اـبـ قـشـدـ وـ دـغـ دـمـدـمـ آـ

زاـ دـنـدـادـ دـادـ فـرـشـيـبـ اـرـ بـطـ وـ يـرـامـعـمـ ئـىـسـانـشـنـاـوـرـ، تـعـنـعـنـ ئـىـسـانـشـرـوـنـاـجـ، ئـىـسـانـشـ

دـنـرـادـ رـاـقـ هـدـاجـ نـيـاـ ئـاتـسـارـ رـدـ هـكـ اـرـ ئـاهـرـوـشـكـ ئـيـمـاـتـ نـاـوـتـيـمـ زـيـنـ زـوـمـاـ وـ نـيـاـ

رـواـخـ كـيـزـتـارتـسـ تـيـعـقـوـمـ وـ دـرـكـ يـفـرـعـ بـرـغـ وـ قـرـشـ ئـيـنـهـرـفـ رـاـوـنـ نـاـوـنـ بـ

كـيـ زـاـ يـهـلـلاـ يـحـ وـ لـوـزـنـ لـحـ وـ نـطـوـمـ هـكـ يـتـيـعـقـوـمـ تـفـرـگـ رـطـنـ رـدـ نـآـ دـرـ اـرـ نـاهـيـمـ

هـذـيـوـ هـبـ وـ هـنـاـيـمـ رـواـخـ، تـسـاـ رـگـيـدـ يـوـسـ زـاـ بـرـغـ وـ قـرـشـ ئـاهـشـيـدـنـاـ رـذـگـ هـلـحـ وـ وـسـ

يـتـسـوـدـ وـ حـلـصـ ئـاسـرـمـاـيـپـ هـهـ وـ ئـيـنـهـرـفـ وـ ئـيـمـلـعـ هـاـگـرـگـ هـهـ دـنـاـوـتـيـمـ زـوـنـهـ، ئـارـيـ

يـوـبـ وـ گـنـرـاـبـ وـ دـشـاـبـ مـشـرـبـاـ ئـيـنـهـرـفـ دـادـ جـيـهـ بـرـغـ وـ قـرـشـ ئـانـاـكـاسـيـارـ

هـبـ بـاـتـوـيـمـ نـيـنـچـمـ، دـيـامـنـ خـالـبـاـ قـرـشـ هـبـ اـرـ بـرـغـ وـ بـرـغـ هـبـ اـرـ قـرـشـ ئـاـيـبـ؛ يـحـ وـ

نـوـجـ هـكـ تـسـاـ ئـاهـدـاجـ، دـدـنـسـيـوـنـ زـادـنـاـمـشـجـ. ئـيـشـيـدـنـاـ دـدـاجـ نـيـاـ نـدـوـمـ رـتـيـنـالـوـطـ

دـرـيـكـيـمـ رـبـ دـرـ اـرـ نـيـمـزـ هـرـكـ لـكـ؛ يـبـسـ ئـدـنـبـرـمـكـ.

ش رو خ ه دا ج ، م شی ر ب ا ه دا ج ی ن ا م ز ا ره ذی م ال س ا دی

ت.س اگن راگن رسی ربا ای اهچ رزاب زی گن ارجس ای دجاج مشی ربا داد
و دی اشگیم نیمز یور هب مشچ دی شروخ ناه اگچ بس هک ای داد
درادگنیم نیلی اب رب رس مخ و چیپ رب رس نی ای اهتن را رد مانگن ابیه
ذا ییاج و هی ودا یوب زونه بت.س اهگن هرف و اه گن زی دجاج مشی ربا داد
نارفاسم مرگ ای اهدن خی ادص هه زونه دسریم ماشم هب دجاج نی رس
تماق دیدنلب و دسریم شوگ دب یمی دقی اهارسین اوراك لد ذا دت.س
یاهتش ذگ رد یراجت تالابام قنور و ثنمطم زای کاح ییاههص اهچ رز
درگ و دوشیم هدینش رود ذا نارت.ش گن زی ادص زونه دراد رود رای رس
دجاج نم دروخیم مشچ هب دجاج مخ و چیپ رد دیدم ای اهان اوراك کاخ
رهش فارطا ای اهدجاج رد هک مانگن آهات خودمآ اهارسین اوراك اب ار مشی ربا
زا ییاهتی اکح من اکایون هک مانگن آ و مبید دیدیش ک کلف هب رس ای اهچ رز
نی دن درکیم ماهن اکدوک یائیند نی شماچ ار نان اگر رزاب ن اوراك و دجاج نی ای

qadimgi davrlarda, axborot almashinish, dunyodagi yangiliklardan boxbar bo'lish juda mushkul vazifa edi. Harakatlanish — bu hayotdir, sayohat qilish, jahongashtalik doimo taraqqiyotning harakatlantiruvchi kuchi bo'lgan edi. Shu asnoda, ushbu axborot almashinuvni ham mamlakatlar rivojiga ulkan turkti bo'lib xizmat qilgan. Bundan tashqari, axborot almashinuvni bilan bir qatorda, mamlakatlararo iqtisodiy va ijtimoiy aloqalar ham mustahkamlashib brogan. Ulkan karvon yo'lida, tuyalar transport vositasi hisoblanib, ularda o'sha davrda qimmatli hisoblangan ipak matolar, qog'oz, Sharqda nihoyatda qadrlangan lazurit, nefrit, aqiq, feruzalar va shu kabi mahsulotlar aniqroq qilib aytganda, Qadimgi Xitoydan to G'arbgacha yetkazilgan. Ushbu ulkan karvon yo'li Markaziy Osiyoni kesib o'tib, hozirgi Yevropaga borib tutashgan.

Men zamonaviy Ozbekistonning qadimgi shaharlaridan biri hisoblanish Samarqand go'shasida tug'ilib voyaga yetdim. Qadimgi So'g'diyonaning poytaxti hisoblanish Samarqand shahri jahon madaniyatining chorrahasida ikki yarim ming yildan ziyod vaqt mobaynida bo'lib kelgan va Markaziy Osiyoni kezib yuradigan Buyuk Ipak Yo'lining muhim joylaridan biri hisoblangan. Buyuk Ipak Yo'lining boshqa mamlakatlar bilan bir qatorda ona shahrimning har jabhada rivojlanishida tutgan o'rni beqiyos deb hisoblayman. Mening fikrimcha, ona shahrim Samarqandning Buyuk Ipak Yo'li chorrahasida joylashganligi bu o'sha davrda xalqimiz va mamlakatimizning ulkan yutug'i deb hisoblayman va hozirgi yuksalishlarga Buyuk Ipak Yo'lining ham ulkan hissasi mavjud.

Xulosa qilib aytadigan bo'lsam, Buyuk Ipak Yo'li men uchun xalqlar do'stligi, iqtisodiy va ijtimoiy rivojlanish hamda millat va elatlarning bir-biriga madaniy va ma'nnaviy ozuqa ularish karvonini anglatadi.

THE SILK ROAD: FROM PAST TO PRESENT

Pham Hong Thien Trang¹⁶

Con đường tơ lụa không chỉ là huyết mạch giao thương giữa hai lục địa Á-Âu, mà còn minh chứng rõ nét cho sự toàn cầu hóa của nhân loại đã hình thành từ thế kỷ II TCN. Con đường ấy chưa bao giờ biến mất, vì những giá trị của nó vẫn tồn tại cho đến hôm nay.

Hãy buôn lụa!

Người Trung Quốc đã nắm giữ kỹ thuật dệt lụa từ thế kỷ thứ III TCN. Các sản phẩm từ lụa được xem là mặt hàng cao cấp và thường dùng làm quà tặng trong giao tiếp đối ngoại. Nhờ vậy, lụa Trung Quốc cũng đã xuất hiện ở một vài quốc gia như Ai Cập, Mông Cổ... Tuy nhiên, phải đến thế kỷ II TCN, viên sứ Trương Khiên kể với vua Hán Vũ Đế về sự phát triển tiên tiến và thương mại thịnh vượng của du mục phương Tây và nhưng có thể duy trì sự tồn tại trong gần 17 thế kỷ là một kỉ tích trong lịch sử loài người.

Hơn cả lụa, là sự gắn kết con người

Lợi nhuận từ việc buôn bán đã thu hút rất nhiều thành phố dọc theo Con đường tơ lụa cùng tham gia. Mạng lưới này trải dài từ Trung Quốc sang vùng Trung Á, đến châu Âu, xuống Ánh độ, tới châu Phi và nhiều quốc gia khác. Với sự đa dạng về văn hóa như thế, con đường không chỉ thúc đẩy kinh tế mà còn tạo ra sự giao lưu giữa các cộng đồng. Có thể xem đây chính là quá trình toàn cầu hóa đầu tiên của nhân loại. Trên bản đồ Con đường tơ lụa, có đến 12 ngôn ngữ, 18 loại hình tôn giáo và đa dạng phong tục từ các cộng đồng dân tộc. Những cá nhân, nhóm người nhỏ sống biệt lập trước đây nhờ vào con đường để tiếp xúc và mở rộng hiểu biết về thế giới xung quanh. Sự phát triển kéo con người thoát khỏi nỗi sợ hãi trong quá khứ.

Các chuyến phiêu lưu khai phá miền đất mới, nguồn lợi nhuận lớn hơn cũng nở rộ. Những thương nhân muốn kiếm nhiều hơn thì phải học ngôn ngữ mới để giao tiếp và đàm phán thành công trong các cuộc giao dịch. Nhiều nhà sư, thầy tu bắt đầu hành trình truyền giáo lẩn tìm kiêm hệ tư tưởng mới ở những vùng đất khác. Phật giáo từ Ấn Độ nhanh chóng thống trị cả Trung Quốc, Nhật Bản và nhiều quốc gia châu Á khác. Hồi giáo từ khu vực Trung Đông cũng tiến vào Nam Á, hòa nhập với tôn giáo sẵn có để hình thành tôn giáo mới. Trên những lĩnh vực khác như kiến trúc, âm nhạc, đồ thủ công,... cũng có sự kết hợp hài hòa giữa văn hóa Á - Âu. Con người biết học hỏi những cái hay, cái đẹp của nền văn minh khác để cải tiến sản phẩm. Điều này cho thấy suy nghĩ bảo thủ trước đây đang dần thay đổi, họ đã mở rộng tư tưởng để chấp nhận những điều mới và lạ. Kết nối con người không đơn thuần là tập hợp tất cả lại cùng ăn chung, làm chung. Đó chỉ là bước cơ bản nhất của quá trình kết nối. Để mọi người thật sự có mối liên hệ với nhau cần tạo ra những điểm chung nỗi bật, sự thấu hiểu và lợi ích ngang bằng. Con đường tơ lụa thực hiện khát khao xác nhiệm vụ này trong gần 17 thế kỷ. Nhìn vào khoảng thời gian tồn tại có thể hiểu phần nào sự gắn kết khá bền vững giữa các cộng đồng mà con đường tạo nên. Đó là

sự nỗ lực của một cộng đồng có nền tảng gắn kết rất chặt chẽ.

Từ quá khứ đến hiện tại

Con người vào điểm đó chưa ý thức được tầm quan trọng của việc giao lưu và hợp tác liên văn hóa, nhưng họ đã tạo ra nền tảng đầu tiên cho việc kết nối thế giới ngày nay. Quyết định hình thành Con đường tơ lụa là một bước ngoặt vĩ đại nhưng có thể duy trì sự tồn tại trong gần 17 thế

kỉ là một kỉ tích trong lịch sử loài người.

Chúng ta đều biết rằng các phương tiện kĩ thuật, giao thông ở thời trước không được thuận tiện như ngày nay. Đứng trước những trở ngại đó,

chính quyền và đặc biệt thương nhân vẫn tiến hành các cuộc hành trình qua sa mạc, rừng núi hiểm nguy. Họ khai mỏ và bảo vệ từng tuyến đường để các cuộc giao thương được thuận lợi.

Hàng hóa được trao đổi nhưng trên hết con

người đã giàn tiếp mang đặc trưng, tinh hoa của

dân tộc mình đến vùng đất mới.

Cách đây vài năm, chính quyền Trung Quốc đã

thông báo về việc phát triển dự án One Belt, One Road, được ví von như Con đường tơ lụa hiện đại.

Tham vọng của Trung Quốc là xâm nhập vào khu

vực Trung Đông, đồng thời nắm quyền kiểm soát

trong giao thương ở lục địa Á - Âu. Tôi nghĩ đây

không hẳn là một dự án quá xa vời. Nó sẽ mở ra

một cuộc cạnh tranh mới giữa các cường quốc, lấn cơ hội phát triển cho khu vực liên quan. Tuy

nhiên, dự án có thành công như Con đường tơ

lụa cách đây hơn 2000 năm hay không lại là một

ẩn số. Theo tôi, lịch sử sẽ không thể nào có được

một Con đường tơ lụa huyền thoại thứ hai như

thế. Bởi lẽ, giá trị của con đường không dừng lại

ở thương mại mà chính là văn hóa và con người.

Những giá trị lần đầu tiên nhân loại khai phá,

chúng giữ cho Con đường tơ lụa là duy nhất.

What does the silk road mean to me

Thuong Thuong Tran Do¹⁷

Khi nhìn lại lịch sử phát triển của nhân loại, ta thấy có vô số kỉ quan dù còn hay đã mất đi thì đều là kho báu, là tài sản vô giá. Nhắc đến những kỉ quan nổi tiếng trong lịch sử, con người chúng ta không thể nào quên con đường huyền thoại mang tên 'Con đường tơ lụa' cùng với ý nghĩa của nó đối với nhân loại. Và đối với riêng tôi, Con đường tơ lụa cũng mang một ý nghĩa hết sức to lớn và kỉ diệu.

Con đường tơ lụa được hình thành vào khoảng thời gian mà người dân Trung Hoa bắt đầu biết ươm tơ dệt lụa và đưa gấm lụa sang các vùng khác, là con đường nối liền vùng đất Trung Hoa

và Tây Á, có chiều dài khoảng 4000 dặm. Tuy ban đầu được hình thành với mục đích quân sự nhưng dần dần Con đường tơ lụa đã trở thành một cầu nối mang hai cực Đông - Tây của thế giới trở nên gần nhau hơn. Chính con đường này đã góp một phần vô cùng to lớn vào quá trình giao lưu văn hóa lẫn thương mại giữa những vùng đất mà khoảng cách giữa chúng được tính bằng con số hàng trăm, hàng ngàn cây số, những vùng đất mà người ta chỉ biết đến tên của nó qua bản đồ. Đối với tôi, Con đường tơ lụa mang nhiều ý nghĩa mà mỗi khi nhắc đến thì tôi lại cảm thấy đây quả là một điều kì diệu mà con người đã tạo ra.

Thứ nhất, Con đường tơ lụa mang ý nghĩa to

lớn về giao lưu kinh tế, thương mại. Con đường tơ lụa là con đường giúp những thương nhân

Trung Hoa mang tơ lụa, vải vóc sang các vùng

khác như La Mã, Ba Tư để trao đổi và đồng thời

cũng giúp cho các thương nhân nước ngoài tìm

đến với vùng đất Trung Hoa để mở rộng giao

thương. Dưới thời Đường, ngoài những mặt

hang đã tạo nên cái tên huyền thoại 'Con đường

tơ lụa', đọc theo con đường này người ta còn

buôn bán cả đá quý, quần áo được may tinh

xảo, thuốc... cho đến cả nô lệ. Tuy nhiên cho

đến thời nhà Minh, dưới sự khống chế của triều

đình nên sự trao đổi thương mại dọc theo Con

đường lơ lụa dần trở nên suy thoái. Trong tình

hình đó, người Ả Rập đã dần phát triển Con

đường tơ lụa trên biển mà Quảng Châu được

xem là nơi khởi nguồn, khiến việc trao đổi hàng

hóa dễ dàng và an toàn hơn so với việc vận

chuyển hàng hóa bằng lạc đà dọc Con đường tơ

lụa trên bộ. Khi đó, ban đầu là các thương nhân

người Ả Rập, rồi sau đó là các thương nhân

người Bồ Đào Nha, Anh, Pháp, Hà Lan lần lượt

đến buôn bán và trao đổi hàng hóa. Ở Việt Nam

lúc đó cũng đã xuất hiện những điểm trao đổi

hang hóa như Hội An, Cù Lao Chàm, Óc Eo, Hà Nội, Vân Đồn, Phố Hiến... trở thành một phần

của Con đường tơ lụa trên biển.

Thứ hai, văn hóa giữa các vùng miền được giao

thoa dọc theo Con đường tơ lụa. Trương Khiên,

người được xem là người tạo ra Con đường tơ

lụa đã có chuyến du hành qua vùng Tây Vực,

Trung Á để tìm kiếm đồng minh cho Trung Hoa, dù không tạo được thêm mối quan hệ nào

nhưng ông đã mang về cho Trung Hoa vô số

tri thức ông góp nhật được trong chuyến hành

trình của mình, từ đó giúp cho người phương

Đông hiểu thêm về phương Tây thời bấy giờ.

Dọc theo con đường này, nhiều nền văn minh

đã được hình thành, tồn tại trong nhiều thời

kỉ của lịch sử. Nhờ Con đường tơ lụa mà nền

văn hóa Đông - Tây có cơ hội gặp gỡ và giao

lưu: đạo Phật ở Ấn Độ được du nhập vào Trung Hoa,

bên đối và lan truyền qua các nước khác, trong

chuỗi những câu chuyện cổ tích trong "Nghìn lẻ một đêm". "Con đường tơ lụa" cứ thế dần, thu hút tôi, khiến tôi có cảm giác thân thuộc đến lạ. Dần dần khi lớn lên, tôi tự tìm tòi để phản hồi hiếu sâu hơn về "người bạn" này, từ lịch sử, địa lý, kinh tế cho đến văn hóa của nó. Và, có lẽ ấn tượng nhất đối với tôi chính là hành trình văn hóa gắn liền với con đường này, trong đó bao gồm cả sự giao lưu văn hóa Đông - Tây.

"Con đường tơ lụa" là một con đường huyền thoại nối liền Trung Hoa rộng lớn với vùng Tây Á kỳ bí và châu Âu hùng, gắn liền với hàng nghìn câu chuyện truyền thuyết xa xưa. Không đơn thuần chỉ là huyết mạch thông thương buôn bán của những "thương nhân lạc đà", "con đường tơ lụa" còn là một hành trình văn hóa, tôn giáo đa dạng được hòa trộn, là cầu nối giữa hai nền văn minh lớn. Nhờ có "con đường tơ lụa", những vùng đất, nền văn hóa mới được tìm ra và là động lực cho sự phát triển của các châu Á và châu Âu trên nhiều lĩnh vực.

"Con đường tơ lụa" bắt đầu từ Trung Quốc, xuyên qua Mông Cổ, Ấn Độ, Afghanistan, Kazakhstan, Iran, Iraq, Thổ Nhĩ Kỳ, Hy Lạp, Xung quanh vùng địa Trung Hải và đến tận châu Âu, đã tạo nên một hành trình văn hóa đa sắc màu.

Khởi nguồn từ đất nước Trung Quốc với nền văn hóa lâu đời và đặc sắc, "con đường tơ lụa" đã diễm tố cho mình những hành trang văn hóa đầy giá trị. Trung Quốc là nền văn hóa tiêu biểu của phương Đông, nơi lưu giữ những nét đẹp truyền thống đầy giá trị, từ phong cách ăn mặc cho đến tiếng nói, cách trang phục... Vào thế kỷ 3 trước

lịch sử, người dân Trung Quốc đã tìm ra cách trồng dâu nuôi tằm, ướm tơ dệt lụa sorm nhất trên thế giới. Kể từ khi có "con đường tơ lụa", các thương nhân Trung Quốc mang vải lụa, gấm vóc đến phương Tây để buôn bán, trao đổi. Những bậc đế vương hay nhà quý tộc của La Mã rất thích lụa Trung Hoa và họ mong muốn sở hữu thứ hàng này đến mức sẵn sàng đổi chốt lụa đó bằng vàng với cân nặng tương đương. Hay chuyện kể rằng, Nữ hoàng Ai Cập Cleopatra lúc đó chi tiền vạn lụa Trung Hoa mà thôi. Vậy đó, ngay từ đầu, "con đường tơ lụa" đã hình thành nên sự giao lưu về văn hóa, mà cụ thể là cách ăn mặc

giữa hai nền văn hóa Đông - Tây. Bên cạnh mặt hàng buôn bán chính và đầu tiên là tơ lụa, các thương nhân Trung Quốc mang vải lụa, gấm vóc đến phương Tây để buôn bán, trao đổi. Những bậc đế vương hay nhà quý tộc của La Mã rất thích lụa Trung Hoa và họ mong muốn sở hữu thứ hàng này đến mức sẵn sàng đổi chốt lụa đó bằng vàng với cân nặng tương đương. Hay

chuyện kể rằng, Nữ hoàng Ai Cập Cleopatra lúc đó chi tiền vạn lụa Trung Hoa mà thôi. Vậy đó, ngay

từ đầu, "con đường tơ lụa" đã hình thành nên sự giao lưu về văn hóa, mà cụ thể là cách ăn mặc giữa hai nền văn hóa Đông - Tây.

CON ĐƯỜNG TƠ LỤA

-HÀNH TRÌNH VĂN

HÓA

Pham Ba Chuc¹⁸

Dẫu chưa một lần đặt chân lên "Con đường tơ lụa", song cái tên mõi mèu ấy đã văng vẳng bên tai tôi từ những ngày đầu. Tôi đã được xem nhiều thước phim qua màn hình Tivi bé nhỏ, được lắng nghe những câu chuyện thú vị, li kì của người thân về con đường này, diễn hình là

gốm sứ. Sau này, người ta tìm ra khoảng 50.000 cổ vật, hiện vật vô giá rải rác trên “con đường tơ lụa”. Ở Trung Quốc, các nhà khảo cổ học đã tìm thấy những hiện vật là sản phẩm đặc trưng của La Mã và khu vực nam Địa Trung Hải, trong đó nổi bật nhất bao gồm một chiếc hộp bạc, ba chiếc bát thủy tinh, chuỗi hạt phract hợp pha lê-mã não-thủy tinh.

“Con đường tơ lụa” còn là hành trình giao thoa ẩm thực giữa “hai phương trời”. Ngày xưa, các thương nhân mang bên mình vài cái bánh hay những gói lương khô để ăn tạm trong hành trình, và có khi giao thương những món ăn độc đáo, “của ngon vật lạ” của đất nước mình. Tương truyền rằng, món mì Ý chính là mì của Trung Hoa được nhà thám hiểm người Ý - Marco Polo đem về quốc gia mình - nước Ý, bằng “con đường tơ lụa”.

Không chỉ vậy, thông qua con đường này, nhiều tôn giáo đã được giao thoa khắp nơi. Ở các thành phố lớn trên “con đường tơ lụa” như Samarkand, tôn giáo là một vấn đề rất đáng tự hào. Rất nhiều nhà thờ, giáo đường Kitô giáo, Do Thái giáo hay chùa chiền đều được dựng lên ở khắp nơi. Chính quan điểm tiến bộ “Mọi tôn giáo đều được chấp nhận và tôn trọng trên con đường tơ lụa” đã tạo tiền đề cho các nền văn minh phát triển.

Riêng về đạo Phật, sự hòa hợp và biến hóa trong đức tin tại các địa phương khác nhau dọc theo “con đường tơ lụa” đã làm滋生 sinh nhiều kiểu đạo Phật khác nhau, và có khi không hề giống với đạo Phật nguyên thủy tại Ấn Độ.

“Con đường tơ lụa” còn là cầu nối của thi ca và âm nhạc. Miền Bắc Ấn Độ đã bao lần gặp gỡ thi ca và âm nhạc Ba Tư. Nhà thơ Amir Khusru, vừa là thi sĩ, vừa là nhạc sĩ, từ thế kỷ 13 đã đem đến miền Bắc của Ấn Độ cây đàn 3 dây của Ba Tư bằng “con đường tơ lụa”. Mỗi vùng đất trên con đường ấy có những bản nhạc, điệu múa riêng biệt, những vũ điệu nhịp nhàng, uyển chuyển của nhiều sắc tộc để欢 hoan chào đón những thương nhân đi ngang qua và dừng chân ghé lại theo đường.

Bên cạnh “con đường tơ lụa trên bộ”, “con đường tơ lụa trên biển” cũng thu hút sự quan tâm của nhiều người mặc dù những hiểu biết về nó vẫn còn nhiều khoảng trống. Theo những ghi chép lịch sử, đến thời nhà Minh ở Trung Quốc, “con đường tơ lụa” bị khống chế và bắt nộp thuế rất cao, do đó các thương gia Ả Rập, Bồ Đào Nha, Anh, Pháp, Hà Lan kéo đến buôn bán theo đường biển. Tôi cảm thấy tự hào biết mấy khi một trong những điểm dừng chân trên hành trình giao thương trên biển này chính là đất nước Việt Nam tươi đẹp của chúng tôi với những cảng lớn như Vũng Tàu, Phố Hiến, Hội An,... Văn hóa đặc sắc của nước tôi đã phần nào hòa quyện,

giao thoa vào hành trình kỳ thú ấy, để lại những nét đẹp “rất Việt Nam”. Nhờ “con đường tơ lụa trên biển”, không chỉ văn hóa Việt Nam có suy tiếp thu, phát triển trong môi trường văn hóa châu Á mà các trung tâm kinh tế đồng thời là trung tâm văn minh lớn mới có thể tích hợp, tỏa sáng trong sự giao lưu, tương tác văn hóa rộng lớn. Chính con đường này đã góp phần nối kết, nuôi dưỡng các nền văn hóa và tạo nên nhịp sống, nhịp đập nhân văn cho các tâm hồn và mạch đập văn hóa của dân tộc Việt Nam và nhiều quốc gia châu Á khác, góp phần hợp luyện nên các giá trị sáng tạo của nhiều nền văn hóa, văn minh khu vực.

Như vậy, mặc dù “con đường tơ lụa” - con đường huyền thoại đã gắn như bùi thời gian và lịch sử xóa nhòa dấu tích, song những dấu ấn và âm vang mà nó để lại là hẳn sẽ không bao giờ biến mất. Hành trình văn hóa trên “con đường tơ lụa” thực sự đã kết nối những nền văn minh lớn của phương Đông và phương Tây, tạo nên một sự giao lưu

văn hóa vô cùng đặc sắc và độc đáo. Với riêng tôi, hình ảnh của những đàn súc vật chất đầy hàng hóa, tơ lụa trên lưng, nhẫn nại hướng tới những miền đất lạ đã ăn sâu vào suy nghĩ và sẽ mãi đóng đày trong tôi những cảm xúc thật khó phai.

Đây là một hành trình mà tôi đã và đang theo đuổi, và tôi hy vọng rằng nó sẽ tiếp tục là động lực để tôi không ngừng khám phá và học hỏi. Tôi hy vọng rằng “con đường tơ lụa” sẽ luôn là một biểu tượng của sự kết nối, hòa bình và phát triển, và sẽ tiếp tục mang lại niềm vui và hạnh phúc cho mọi người trên thế giới.

WRICOS 2017

**Poem
Works**

The Silk Road
A Walk through My Life's Journey

Calyn Tan Jen Ai¹

Tip Tap, Tip Tap
Walking down the road,
I stumble upon a crossroad.
Which road should I take?
My curious heart whispers,
“Go, explore the unknown”

I walked and walked the road,
On smooth pavements, on rocky roads.
Over the mountains, under the seas,
Not knowing what is ahead of me.

Along the way, I see people,
Similar yet different,
They spoke a language I could not understand,
I smiled, they smiled back.
Then I realized that's how easy communication can be.

I stumble upon a fallen tree,
Someone came by to help me,
That day, 2 different cultures met,
I learned a new thing
and gained a new friend.

The Great Silk Road;
A man's journey into the unknown,
Traversing through boundaries,
Bridging different cultures,
Leading to a new world of discoveries.
In many ways, it bears resemblance to my life's journey.

Tip tap, Tip tap,
Walking down the road.
I stumble upon a crossroad.
Which road should I take?
The common road?
The road less travelled?
Or turn back home?

I will take the road that defines me,
even if it means taking the road less travelled.
Who knows someday,
My road will create a chapter in history.

Người dịch: Đỗ Quỳnh Mai – Đại học Ngoại ngữ Hàn Quốc (Seoul, Hàn Quốc)

Tiêu đề: Con đường tơ lụa
-Một cuộc dạo chơi trong hành trình cuộc đời tôi

Tip tap, Tip tap,
Bước xuống đường,
Tôi tình cờ gặp một con đường khác
Tôi nên chọn con đường nào đây?
Trái tim chứa đầy sự hiếu kì của tôi thì thầm,
“Hãy đi, khám phá những điều mới mẻ”

Tôi đã đi và đi trên con đường đó
Trên những vỉa hè bằng phẳng, trên những con đường đầy đá
Lên núi, xuống biển,
Mà không biết điều gì đang đợi mình ở phía trước.

Dọc đường đi, tôi đã gặp nhiều người,
Giống mà lại khác,
Họ nói thứ ngôn ngữ mà tôi không thể hiểu,
Họ mỉm cười lại với tôi khi tôi mỉm cười với họ,
Đó là lúc tôi đã nhận ra rằng giao tiếp có thể dễ dàng đến như vậy.

Tôi tình cờ gặp một cái cây bị đổ,
Một người nào đó đã đến giúp tôi,
Vào ngày hôm đó, hai nền văn hóa đã gặp nhau,
Tôi đã học được một điều mới mẻ và có thêm được một người bạn mới.

Con đường Tơ lụa vĩ đại;
Một chuyến đi đến nơi chưa từng biết,
Vượt qua những biên giới,
Kết nối các nền văn hóa khác nhau,
Đến tới một thế giới mới đầy sự khám phá.
Bằng nhiều cách, nó giống như hành trình cuộc đời tôi.

Tip tap, Tip tap,
Bước xuống đường,
Tôi tình cờ gặp một con đường khác.
Tôi nên chọn con đường nào đây?
Con đường nhiều người đã đi?
Con đường chưa có ai đi?
Hay quay trở về nhà?

Tôi sẽ chọn con đường định rõ tôi,
Cho dù đó có thể là con đường chưa có ai đi.
Ai biết được một ngày nào đó,
Con đường tôi đi sẽ viết nên một chương mới trong lịch sử.

丝绸之路
-走遍我人生的征途

踢踏, 踢踏,
我行走在路上,
忽见十字路口在前方。
何者才是我应前往的方向?
我好奇心低语作响:
“去吧, 到未知的世界探访。”

我继续行进在路上,
走过坦途康庄, 迈过崎岖险障,
翻过山岗, 潜过海洋,
不知前路是何种模样。

一路上, 我同人们相逢。
他们彼此相似, 却又有所不同,
虽然语言不通,
我们以笑容相拥,
我发现, 沟通原来如此简单轻松。

一棵倒下的树, 绊住了我的脚步,
有人前来相助,
那日, 两种迥异的文化就此相遇交互。
我习得了新事物,
也开辟了友情之路。

伟大的丝绸之路,
一人通向未知的征途。
穿越边境国度,
在不同文化间搭桥铺路。
发现崭新的天地万物,
就像我人生的旅途。

踢踏, 踢踏,
我行走在路上,
忽见十字路口在前方。
何者才是我应前往的方向?
众人皆走的康庄?
鲜有问津的羊肠?
或是该启程返乡?

我要走在能定义自我的道路上,
即便是鲜有问津的羊肠。
谁又能料想,
终有一天, 我的路也会开创新的历史篇章。

La Route de la Soie
-Une marche sur le sentier de ma vie

Tip Tap, Tip Tap
En marchant sur la route,
Je tombe sur un carrefour.
Quelle route dois-je prendre ?
Mon cœur curieux chuchote,
“Va, explore l'inconnu”

J'ai marché et marché sur la route,
Sur des chaussées lisses, sur des routes rocheuses
Sur les montagnes, sous les mers,
Sans savoir ce qui m'attend.

En chemin, je vois des gens,
Semblables et pourtant différents,
Ils parlaient une langue que je ne comprenais pas,
J'ai souri, ils ont souri en retour.
Puis j'ai réalisé que c'est à ce point facile de communiquer.

Je me heurte à un arbre tombé,
Quelqu'un est venu m'aider,
Ce jour-là, deux cultures différentes se sont rencontrées,
J'ai appris une nouvelle chose
et gagné un nouvel ami.

La Grande Route de la Soie ;
Le voyage d'un homme dans l'inconnu,
Traversant les frontières,
Faisant le pont entre différentes cultures,
Conduisant à un nouveau monde de découvertes.
À bien des égards, tout cela ressemble au périple de ma vie.

Tip Tap, Tip Tap
Je marche sur la route.
Je tombe sur un carrefour.
Quelle route dois-je prendre ?
La route habituelle ?
La route la moins fréquentée ?
Ou retourner chez moi ?

Je prendrai la route qui me définit,
même si ça signifie prendre la route la moins fréquentée.
Qui sait, un jour,
Ma route créera un chapitre dans l'histoire.

庄佳豪

这两句我有个不成熟的小建议,试试?
虽然语言不通,
但我们可以笑容相拥,

 Poem
Excellent Award

둔황(敦煌)
오택중²

題:シルク・ロード
人生の旅路を行く

てくてく てくてく
歩いて行くと
わかれ道に出くわした
どっちに進めばよいだろう
好奇心いっぱいの心がささやく
「未知なる方へ 行ってみよう」
どんどん どんどん 歩きつづける
なめらかな道路に でこぼこ道
山道を越えて 海の底だって
その先に 何があるかは知らないけれど
そして途中で 誰かと出会う
わたしと似てる でも違う
知らないことばを話す人たち
こちらが笑うと 向こうも笑った
そして気がついた 通じるって簡単なこと
こんどは倒木が 道を塞ぐ
すると誰かが 助けに来てくれた
その日 ふたつの異文化が出会い、
新しいことを学んだ
新しい友達もできた
広大なシルク・ロード

실크로드
-내 삶을 걷는 길

뚜벅, 뚜벅
길을 걷다가
교차로를 맞닥뜨린다.
어떤 길을 택해야 하지?
호기심 많은 내 심장이 속삭인다.
“가 봐, 미지를 탐험해 봐.”

나는 그 길을 걷고, 또 걸었다.
평탄한 포장도로를, 울퉁불퉁한 바위 길을.
산맥 위를, 바다 속을,
내 앞에 무엇이 놓여 있는지 모르는 채로.

그 길을 따라, 나는 사람들을 본다,
비슷하지만, 다른.
사람들은 내가 알아듣지 못하는 언어를 말했고
나는 웃었고, 그들도 웃어주었다.
그러자 나는 소통이 얼마나
쉬울 수 있는지를 깨달았다.

나는 쓰러진 나무를 맞닥뜨린다.
누군가 나를 도와주려 다가왔고
그 날 서로 다른 두 개의 문화가 만났다.
나는 새로운 걸 하나 배웠고
새 친구를 얻었다.

위대한 실크 로드,
한 남자의 미지로의 여정,
경계를 횡단하고,
다른 문화들을 잊고,
새로운 발견의 세계로 이끄는.
많은 점에서 내 삶의 여로와 닮은 길.

뚜벅, 뚜벅,
길을 걷다가,
교차로를 맞닥뜨린다.
어떤 길을 택해야 하지?
많이들 가는 길?
인적이 드문 길?
아님 집으로 돌아갈까?

나는 나를 정의하는 길을 가려 한다.
그게 인적이 드문 길을 택하는 일일 지라도.
누가 알겠는가, 언젠가
나의 길이 역사의 한 장을 써 낼지.

The Silk Road
—A Walk through
My Life's Journey

Tip, Tap, Tip, Tap
Ketayotibyo'limda
Duchkeldimchorrahaga
Savolug'ondishu on
Qaybiryo'linitutmoqqa
Ilmgatashnayurakboshlardimeni
Notanishyo'linitatbiqetmoqqa(g)

Men davometardimyurishiyo'lida
Toshloqyo'llardan-u, tekisyo'lkadan.
Tog'larustidanbordim, dengizostidan
Oldinda ne kutyotganinbilbil-bilmasdan.(f)

Yo'lbo'ylabuchratdimko'podamlarni
O'xshaydilekinfarqlidirular.
Men tushunmagantildaso'zlardililar
Men kuldim,ular ham kuldiketimdan
Keyinangladimkibuqandayoson
Muloqatqilmoqlikbir-biribilan.

Yiqilgandaraxtgauchkelganonda
Notanishbirinsonkeldiko'makka
Yangido'stvatajribaortgandimendaI
Ikkimadaniyat'tqnashganonda.(b)

BuyukIpakYo'li
Noma'lumchegaralarbo'ylab
Insonningsayohati
Kashfetditurli-tuman
Madaniyat-u kashfiyat
Yangiolamgaqadam.
Ko'psohalardaunda
To'plandisayohatda
Men kabio'xshashliklar.(sh)

Tip, Tap
Tip, Tap
Ketayotibyo'limda
Duchkeldimchorrahaga
Savolug'ondishu on
Qaybiryo'linitutmoqqa
Odatiyyo'lyonotanish
Yokiortgaqaytmoqqa.(m+N)

Men uchunatalganyo'litanlayman
Hattoki u yo'lkamyobbo'lsa ham
Kim biladibalgi men tutganyo'lim
Kimningdirtarixidabirbo'limgaaylanadi

산도 강도 마을도 끊기는 곳 너머에
사막으로 난길, 거기에 둔황
물이 고이고 사람도 고이고 피도 고인다

얼굴색 다른 사람들이 마주치는곳
메마른 땅을 건너며 욕심이 사나워져
이곳에서 목숨은 초개보다도 못하다

양을 키우는 사막의 민족들
날고기를 먹는 오랑캐들
깃발처럼 휘날리는 무용담과
운명에 맞서 소리지르는 사람들
굴속으로 피난간 불경들 그 말씀들
황량하고 무심한 대지의 벗속에서 꺼낸
이글거리는 황금을 거래하는 대상(大商)들
제국을 꿈꾸는 사람들

하늘이 불을 펴봄고 이내
스러지는 일족들 가문의 문장들
토굴에 묻혀버린 역사들
모래속에 모든 꿈과 이야기들을 묻고
이름없는 백골로
그저 태양에 쪼이는 영혼들
그리고 새로 이땅을 밟는 인간의 무리들

이곳 둔황에서, 오직 태양만이
지면서도 새로이 태어나
새벽은 투명하게 하고
황혼을 염숙하게 한다

Dunhuang

Beyond the road toward desert,
blocked from mountains, rivers, even villages,
there is Dunhuang, to where
water gathers, people gather, and even blood gather

The place where different colours encounter.
Crossing the dry land, greed gets fiercer,
and life is less than bits of a straw here.

Peoples of deserts breeding sheep
Barbarians eating raw meats
Heroic episodes fluttering like a flag
People shouting against fates
Buddhist scriptures, those words, fled into the cave,
Great merchants trading blazing golds
pulled from the belly of indifferent, deserted earth
People dreaming of an empire
The sky poured flames, shortly after,
families crumbled, family insignias burnt down
histories buried in caves.
Souls, burying all dreams and stories beneath sands
are exposed under the sun
as nameless skeletons
And those human beings newly step on this ground

Here, in Dunhuang, only the Sun
sinks while being born anew
makes dawn transparent
makes dusk solemn.

Dunhwang

Ở phía bên kia, nơi mà sông núi làng mạc bị cắt xẻ,
vượt qua con đường sa mạc khát khăn, nơi đó là Dunhwang
Nơi ấy có nước, có người, có cả máu
Nơi mà những người có màu da khác nhau gặp gỡ
Vượt qua mảnh đất hoang vắng khô cằn ấy thì lòng tham lại trở nên đáng sợ hơn
Nơi này đến một cộng đồng còn không sống được huống chi là đế thỉ
Các dân tộc sống nơi sa mạc nuôi cừu
Những con người sống hoang dã ăn thịt sống
những bài ca về lòng dũng cảm bay phổi như những lá cờ trước ngực gió
Những con người đang đấu tranh chống lại số phận,
những đại thương giao dịch vàng chói lóa
Những con người mơ về một đế quốc.
những lịch sử bị chôn vùi trong hang đất,
tất cả những ước mơ khát vọng
những câu chuyện bị chôn vùi trong cát,
và cả những linh hồn bị dùi đục dưới ánh nắng mặt trời
thành những bộ xương trắng không tên tuổi,
và cả những đám người mới đạp chân lên mảnh đất này
Tại nơi đây, tại Dunhwang, chỉ khi nào mặt trời lặn
thì cái mới mới được sinh ra,
khi đó sẽ làm bình minh sáng rõ,
sẽ làm hoàng hôn nghiêm nghị.

غۇوهنۇد

ئىررق الو رەنن الو اھىف لېچ ئىتلىا ئىئانلىا ضرالا اارو امېيھ
غۇوهنۇد ئىلما يۈزىي قىيەرط
ءامدىلار سانلىلار ھايىملا اھىف ئەججەتت

ناؤلما ئەفلەت خەم ھوجو ھېف عەتچەت ناكم
ھىلى ئەفچىلەملى ھەرۈبۈغ ئانثا ئەشچىلە دەزتىي
رابۇغلىا نەنفەخ نەنفەخ ئەيچىلە مەمىق دىزىت ئال ئانھەف

مۇغۇلما ئىعېرت ئىتلىا اارچىلى بوعاش
تەپىنىلى مۇھۇرىلى لەلائات ئىتلىا قۆبارپىلى
امسىلما يەتايىار اھنەكىو فەرفەرت ئىتلىا ئەپلەلەپلە رەۋامەلما
دەقىلما ھەج و ھەج ئەپلەلەپلە موقۇلما
فۇھەكىلما ئىل تېبرە ئىتلىا ئەيدۇپلى بەتكەللىا مېيپەخت
بەتلىلمىلما بەھەذىلما ئىل ئەنۋاسىنى ئەنۋاسىنى باۋاققا راخەت
ۋەلچاقلىا ئابدەچىلە ضرالا فوج نەنچە جەرخەتسا ئەلما
قۇروطاربەن ئانبىب مەلھى ئەلما موقۇلما

نادىينىلى ئامېرىلى تېڭىس
اهتاراعىنىو لەپاپقىلى تەراھەناف
فۇھەكىلما يەپ خېرەوتلىا تەنەنە
لەملىما يەپ اىياڭ حەلما ئاچالا ئاداوا
گلۇھەچەمچەچەمچەچەمچەچەمچەچەمچە
سەمىشلىما ئەغشىأ تەخت تىزەت و
ضرالا هەذە نۇۋەتى دىدج مەفق ئەتايىف

غۇوهنۇد ئەپ اھىدەج سەمىشلىما
دىدج نەن دەلۋەت بېرغەت
اۋافاش رەچقىلىا رېصىيەف
اروچقۇ قەفسلىلار

敦煌

越过山河村庄的尽头
一条通往沙漠的路，敦煌在那里
水汇在一起，人聚在一起，血液也融在了一起

不同肤色的人们在此相遇
穿过干涸的土地，欲望日益猛烈
在这里生命不及草芥

那些牧羊的沙漠民族
那些吃生肉的胡人
那些如旗帜般四处飘扬的战事
那些对命运呐喊的人们
那些到石窟中避难的佛经和箴言
那些买卖黄金的商贾
那从荒凉淡漠的土地中淘出的闪闪黄金
那些梦想着帝国的人们

天空中的暮霭如被火烧过
那些渐渐消逝的家族和纹章
那些被掩盖在土窟里的历史
把所有的梦想和故事埋在沙中
化为无名白骨
只留下那些被太阳暴晒的灵魂
还有那些重新踏上这片土地的人们

在这里，敦煌，只有太阳
落了后又再升起
照亮了黎明
沉寂了黄昏

Dunhuang

Wo Berge, Flüsse und Dörfer enden,
drüben führt die Straße zur Wüste, da ist Dunhuang
da häufen sich Wasser, Menschen und Blut.

Wo sich Menschen verschiedener Hautfarben begegnen,
hier fahren sie dasdürre Land hinüber und werden immer begieriger
hier ist das Leben wertloser als ein Strohalm.

Schafe haltende Völker der Wüste
rohes Fleisch essende Barbaren
wie eine Flagge flatternde heroische Erzählungen und
dem Schicksal trotzende schreiende Leute
in den Höhlen Schutz suchende Buddhistische Sutra, Buddhas Worte
aus dem Bauch der wilden und sorglosen Erde herausgenommenes Gold
mit dem glänzenden Gold Geschäfte machende Großkaufleute
von einem Reich träumende Leute.

Der Himmel überschüttet sie mit Feuer
gleich fallen die ganze Sippe und die Familienwappen
in Gruben begrabene Geschichten
alle Träume und Erzählungen im Sand vergrabend
namenlose Skelette
bloß von der Sonne gepickte Seelen
und diese Erde erneut betretende Menschenmenge.
Hier in Dunhuang, nur die Sonne
geht unter und, doch neu geboren,
macht die Morgendämmerung transparent und
die Abenddämmerung feierlich.

Dunhuang (敦煌)

Al di là della fine del mountagna, fiume e anche Village
la strada che appare nel deserto, là c'è Dunhuang
Affluisce acqua, gente, sangue.

Lì si trovano i volti diversi
Attraversando la terra secca, il desiderio incrudelisce
poichè la vita qui è insignificante

I popoli del deserto allevano pecore
Barbari che mangiano carne cruda
Una saga che vola come una bandiera
la gente che grida contro il destino
Scritture e parole di buddiste sono rifugiate nella grotta
Carovana che commercia oro abbagliante
che ha preso dalle viscere di una terra desolata e indifferente
La gente sogna un impero

Il cielo versa il fuoco, poi
i clan e gli stemmi gentilizi sono scomparsi
Storia sepolta nelle cripte
Solo le anime si espongono al sole
come scheletri innominati,
dopo aver chiuso tutti i sogni e storie nella sabbia
e una nuova schiera di esseri umani passa sulla terra

Qui Dunhuang, solo il sole
cade e rinasce
affinché traluce l'alba e
sia solenne il tramonto

敦煌

山も、川も、村も、途絶えたところの向こうに
砂漠につながる道、そこに敦煌
水が溜まり、人が溜まり、血も溜まる

顔色の違う人々がすれ違う場所
不毛の地を渡るうちに欲深さが荒々しくなり
ここで命とは、鴻毛よりも軽々しい

羊を飼う砂漠の民族
生肉を食べる野蛮族
旗のように踊る舞踊団と
運命に向き合って声を張り上げる人たち
洞窟へ隠れた経典とその教え
荒れ果てて無情な大地の腹から取り出した
赤々と燃え上がる黄金を売買する商人ら
帝国を夢見る人たち

空が熱を吐き出すと、直ちに
倒れる一族、家柄の紋章
土窟に埋められた歴史
砂の中にあらゆる夢と物語を埋め
名もない白骨となり
ただ太陽に照らされる魂
そして、新たにこの地に足を踏み入れる人間の群れ

ここ敦煌で、唯一太陽だけが
沈んでは新たに生まれ
暁は透明にし
黄昏を厳肅にする

敦煌

山も川も村も途切れたその向こう
砂漠へ向かう道、そこに敦煌
水が溜まり人も溜まり血も溜まる

肌の色異なる人々が出会うところ
乾いた大地を越え欲望が猛り
ここで命は草(そう)芥(かい)にも劣る

羊を育てる砂漠の民族
生肉を食べる夷狄(いてき)
旗のように翻る武勇伝と
運命に立ち向かい叫びをあげる人々
窟(いわや)へ隠した仏經のその教え
荒涼たる無情の大地の腹の中から取り出した
赤々と燃える黄金を取り引く大商たち
帝国を夢見る人々

天は火をまき散らしやがて
消えゆく一族家の紋章
洞窟に埋められた歴史
砂の中にすべての夢と物語を埋め
名もなき白骨となり
ただ太陽に晒される魂
そして新たにこの地に踏み込む人間の群れ

ここ敦煌では、ただ太陽だけが
沈んでは生まれ変わり
夜明けを透明に
黄昏を厳かに変える

Dunhuang

Di seberang tempat terputusnya gunung, sungai, dan desa
Jalanan berat menuju gurun, di sanalah Dunhuang
Membenang air, manusia, dan darah

Tempat orang berbeda warna kulit bertemu
Menyeberangi tanah kering dengan keserakahan mengganas
Di sini nyawa tak lebih daripada secuil jerami

Bangsa-bangsa gurun penggembala kambing
Orang-orang liar yang memakan daging mentah
Babab ksatria bergelebar bagai bendera
Dan orang-orang yang berteriak melawan takdir
Perkataan kitab suci Buddha yang bersembunyi ke dalam gua
Dikeluarkan dari perut bumi yang terlantar dan suram
Pedagang besar yang menawarkan emas marak
Orang-orang yang memimpikan empayar

Begitu langit mencurahkan panas
Gencana keluarga sesuku runtuh
Sejarah-sejarah terkubur dalam gua bawah tanah
Mengubur segala mimpi dan cerita dalam timbunan pasir
Sebagai tulang rangka tanpa nama
Hanya roh-roh tersengat matahari yang tertinggal
Dan gerombolan manusia yang baru menginjak tanah ini

Di Dunhuang ini, hanya matahari
Yang lahir kembali seusai tenggelam
Subuh menjadikannya bening
Senja menjadikannya syahdu

Дунхуан

Там, где скрылись из вида горы, деревни и реки,
на дороге в пустыне стоит Дунхуан.
В нём люди собираются, застывается вода и даже кровь.

Здесь встречаются люди с разным цветом лица,
которые пробрались сюда через бесплодную землю,
с собою принесли неуёмную жадность.
Здесь жизнь подобна трухе.

Скотоводы пустыни, пасущие овечьи стада.
Варвары, жующие сырое мясо.
Сказания на каждом углу, как боевые знамёна
В руках людей, кричащих о своей судьбе.
Будийские сутры, упрятанные в пещеры.
Торговые караваны с горящим золотом,
Добытым из чрева пустынной неприглядной земли.
И люди, грезящие империей.

С неба льется огонь.
Исчезают и семьи, и родовые гербы,
а истории зарываются в пещеры.
Души, безымянными костями закопавшие в песке
свои мечты и сказания,,
просто греются на солнышке.
И другие толпы людей вновь растекаются по этой земле.

И одно только солнце в Дунхуане неизменно -
оно по-прежнему, вставая утром и садясь вечером,
делает рассвет прозрачным,
а сумерки торжественными.

Дунхуань

И гора, и река, и село за местом разрыва
Дорога привратившаяся в пустыню, Дунхуань

Застывшая вода, и человек, и кровь без движений

Место, где встречаются люди с разным цветами лица
Пересекая уставшую землю, становишься жадным
Здесь даже жизнь не светлая

Народ который пасет овец
Барбары употребляющие сырью мясо
На площади танца кружящейся как флаг
Люди кричащие против судьбы
Стабильность зашла в хижину в поисках убежище
Те слова, вытянутые из дикого и беззаботного желудка земли
Руководитель преднамеровая золотые вознаграждения
Люди мечтавшие о правительстве

Небо извергающий огонь
Вести уведомляющие о пропавших родственников
История закопанная под землей
Закопав все свои мечты и слова под песок
Обращаясь к безименням долинам
Сердца собирались в солнце
Также новые группы людей вступившие на эту землю

Здесь Дунхуань, лишь солнце
По новому рождается после заката
И очищая рассвет
Вечер тяжелееет

Dunhuang

Más allá donde las montañas, los ríos los pueblos dejan de existir
camino en el desierto, allí Dunhuang
se empoza el agua, las personas, la sangre

Donde te encuentras con personas de diferente tez
la codicia se ha vuelto salvaje cruzando una tierra árida
aquí la vida vale menos que una cosa.

Pueblos del desierto que crían ovejas
bárbaros que comen carne cruda.
Historias de hazaña que danzan como una bandera
y las personas que se enfrentan a gritos con el destino.
Esas palabras de canones budistas que huyeron a las cuevas
sacadas de las entrañas desoladas e indiferentes de la tierra.
Grandes comerciantes que negocian oro flameante.
Los que sueñan con el imperio.

El cielo echa fuego y
familias que caen, emblemas de las familias.
Historias ocultas en las cavernas.
Enterrados en la arena todos los sueños y las historias
esqueletos sin nombre
tan solo almas que el sol quema
y los nuevos que pisar esta tierra

aquí en Dunhuang, solo el sol
cae y renace
transparentando la madrugada
agradando el crepúsculo.

Dunhuang

(Buyuk Ipak Yo'li boshlangan shahar)

Tog'lar ham daryolar ham tugar makondir bu yer,
Sahrolar ichra Ipak yo'lin boshidir bu yer,
Inson-u obi-hayot toshar olamdir bu yer.

Begonalar ko'rishib, to'plangan onda
Nafs-u balo ustun kelib, oqibat so'narida
Taqdir-u qismat bir zarraga teng bo'lgan bu yer.

Chorva boqqan cho'pon xalqlar ham
Xom go'sht yegan omi xalqlar ham
Taqdirla bir tan-u bir jon bo'lgan bu yer.
Sanamalarga sig'inganlar ham,
Aql mash'alila olamni yoritganlar ham
Savdogar-u, nobakor-u, xiylagarlar ham
Birdek musofirlikka solgan bu yer.

Osmon otashi qaxridan qahshab,
Jafosidan bezigan sarbonlar ham
Buyuk yo'l uzra yurar chog'ida
Tarix-u, o'zligin yo'qtogan bu yer.
Osmon uzra yagona quyosh,
Chiqar chog'i botar chog'i qaru-yu yosh
Orziqbila tongni kutib, shomni kutgan bu yer.

 Poem
Excellent Award

Nuevo rumbo hacia ti
Estela Martí Simó³

Dunxuan

Tog' ham, daryo ham, qishloq ham tugaydigan joy orqasida
Cho'iga aylangan yo'l, Dunxuan
Suvi qotib qolgan, odam ham harakatsiz, qon ham

Yuz rangi boshqa odamlar uchrashadigan joy
Holdan toygan yerni kesib o'tsang hasislashadigan
Bu yerda hayot ham ravshan emas

Qo'y boqadigan cho'l xalqi
Xom go'sht iste'mol qiladigan barbarlar
Bayroq singari aylanadigan raqs maydonchasida
Taqqdirga qarshi qichqiradigan odamlar
Kulbag'a boshpana izlab kirgan turg'unlik, o'sha so'zlar
Yovvoyi hamda beparvo yer qornidan chiqarib olingen
Rahbarlik qiluvchi oltindan mukofotlarni ko'zlagan
Hokimlikni orzu qilan odamlar

Osmoni olovni ichqirishi bilan
Yo'qlib ketgan qarindoshlardan darak beruvchi xabarlar
Sag'analarga ko'mib yuborilgan tarix
Qum tagiga barcha orzu hamda gaplarni ko'mib
Nomi yo'q yuzlagan vodiylarg'a
Quyoshta teriladigan qalblar
Shuningdek bu yerlarga oyoq qo'ygan yangi odamlar guruhlari

Bu yer Dunxanda, faqat quyoshgina
Botsa ham yana yangi tug'ilib
Saharni tozalab
Oqshomni og'ir qiladi

Te encontré con la punta de los dedos
entre promesas y caricias alcanzamos los
huesos.
Y me envolvías en tu suavidad,
en historias lejanas y una voz
que me llamabas.
Me atravesas
y nos deslizamos
entre mares, ríos, océanos
otros tactos y todos los cielos
por estar cerca de ti.
Me dejo llevar entre tus colores
con una lentitud Bombyx mori
como si la seda fuera tu piel
y tú fueras seda.
Más allá de los prejuicios
nos arriesgamos con el rumbo
sin tener por seguro
que valdrá el sacrificio.
Y partimos más allá de lo conocido
por hacerme más tuya y tú más tisú.

New route to you

I sensed you with my fingertips
among promises and caresses we gained our
bones.
And you muffled me in your softness,
in stories from far and a voice
that was calling me.
You pierce me
and we glide over
seas, rivers and oceans
only to be close to you.
I sweep along your colours
with a Bombyx mori slowness
as if silk were your skin
and you were silk.
Beyond prejudices
we risk the course
uncertain as to whether
the sacrifice is worth.
And we depart beyond charted territories
me more within you and you more tissue.

Ein neuer Weg zu dir

Ich begegnete dir mit den Spitzen meiner
Finger durch Versprechen und Schmiegen
berührten wir die Seele.
Du hülltest mich in deine Sanftheit,
in ferne Erzählungen und den Klang deiner
Stimme,
mit der du mich gerufen hast.
Du durchdringst mich
und wir lassen uns treiben
in Meeren, Flüssen, Ozeanen
in weiteren Berührungen und allen Himmeln,
um dir nah zu sein.
Ich lasse mich tragen von deinen Farben,
ganz sachte, Bombyx mori,
als wäre Seide deine Haut
und du die Seide.
Frei von allen Vorurteilen
wagen wir die Reise,
ohne uns sicher zu sein
ob sich die Hingabe lohnen wird.
Und fernalb des Bekannten ziehen wir los
um mich zu der deinen zu machen uns zu
verweben.

一路向你

通过指尖我找到了你
在承诺和抚摸中我们触及彼此。
你用柔情、
遥远的历史和呼唤
将我围绕。
你穿过我，
我们超越
江河湖海、
大地天空
只为到你身边。
我倘佯在你的色彩中，
家蚕般缓慢，
仿若丝绸是你的肌肤，
而你则是丝绸。
超越偏见
我们冒险前行，
毫不确定
是否值得牺牲。
超越已知边界
只为我中有你，而你有更多轻纱。

あなたへの新たな針路

指先にあなたを見つけ、
約束と愛撫の中
私たちは骨まで届いた。
遠い過去や私の呼ぶ声で
あなたは柔らかく
私を包み込んだ。
あなたは私を横切り
そして私たちは
海や川、広く大きな海
他の感覚、すべての空へと滑り込む
あなたの傍にいるために。
あなたの色が導くままになる私
蚕の緩慢さで
絹はまるであなたの肌のよう
あなたはまるで絹のよう。
偏見の向こうへ
私たちは危険を冒して
確かにこの無いこの針路をゆく、
それは犠牲に値するだろう。

既知の向こうへ
私たちは旅発つ、
私がいっそうあなたのものになるように
あなたがいっそう絹布になるように。

그대에게 가는 새로운 길

손가락 끝으로 그대를 찾았네
우리는 약속과 애무로 뼈에 닿았지.
그대는 그대의 부드러움으로 나를 감싸고,
며나면 이야기와 목소리로 나를 불렸네.
나를 관통하고 우리는 미끄러졌네
바다와, 강, 대양 사이로 다른 감각과
모든 하늘들이 단지 그대 옆에 있다는
이유만으로.

그대의 색깔들에 나는 몸을 맡기네
누에와 같은 느릿함으로
비단이 그대의 피부인 것처럼
그리고 그대가 비단인 것처럼.
편견을 넘어 항로를 운에 맡기네
확신 없이 무엇을 희생해야 하는지.

우리가 아는 세상을 넘어 가네
더욱 더 그대의 것이 되기 위해,
그리고 그대는 더욱 비단결이 되네

 Poem
Special Selection

What does the Silk (Sun)
Road mean to me?

Yulia Gaeva⁴

Шелковый путь, путь любви

Если бы лик земли был чист от цвета грусти,
Если бы повторение минут не было осквернено трауром,
Если бы в ярких солнечных лучах мира,
Тень войны высокользнула из мыслей человека.

Убийство людей исчезает с полотна времени,
Если бы боль и грусть были неизвестны людям и Вселенной!

Если бы сердца людей были привязаны друг к другу,
Любви было в изобилии, а ненависти — мало.

История о любви и радости была бы украшением любой компании,
Сказ был бы о возлюбленной и косах ее прядь за прядью.

Если бы тело мира не страдало от лихорадки невежества,
Бутон мысли рос бы на цветущем поле радостного мира.
Если бы мысль человека тянулась к добрым делам,
Роль подлости и хитрости была бы ничтожна.

Обычной монетой рынка были бы великолупши и справедливость,
А итогом любой торговли — добрый нрав человека.

Если бы в центре мировой торговли,
В месте, привычном мечам и стрелам, были и специи, и бальзамы.

Все дороги приводили бы к человеку.

Если бы связь между сердцем и сердцем была твердой.

Китаец, индиец, иранец и итальянец — одним сердцем,
Каждый был бы друг другу попутчиком и товарищем.

Несмотря на цвет [кожи], язык, религию и происхождение,
Человек был всем людям близким.

Все караваны [были бы] караванами любви и надежды,
Все пути были шелковым путем.

It means the Road that certainly leads to unknown end. The End is Home filled with Goals. As in ancient times, the Road is complicated embodied Struggle, Need & Waste of Innocence. As in ancient times, the Road is enchanted enshrined in Sharing,

Nascency & Will to Interact. I know – I want to seethe and want the Sun and vein on my hand to be connected Withby the common tremble V. Khlebnikov

The end Home is not about your country. Home is about thoughts. Is about the place in your head connected with force to evanescence. Evanescence is not about your state.

Evanescence is about feelings. Is about silence in your mind Blended with conscience Not to forget the importance To struggle. Struggle is about your actions. Is about the effect on one's actions the soul-searching and talks beheld the sun where you need to be.

Need is about you. Your soul is one with the West & the dream being melted and fused in your soul

& the waste brought you in your dream & the life falling asleep in your waste & the Home tried to shape in your life & the way you reading this poem believing and wondering where's the end

It is here. Everything is. Your Home is here.

Tâm hồn của bạn nằm ở phía Tây & giấc mơ tan chảy và hòa vào tâm hồn của bạn & sự lãng phí đã mang bạn vào trong giấc mơ & cuộc sống ngủ quên trong sự lãng phí & Nhà giúp hình thành cuộc đời bạn & cách bạn đọc bài thơ này, tin và tự hỏi đâu là tận cùng

Đó là ở đây.
Tất cả mọi thứ.
Nhà của bạn chính là ở đây.
Người dịch: Đỗ Quỳnh Mai – Đại học Ngoại ngữ Hàn Quốc (Seoul, Hàn Quốc)

Con đường Tơ lụa có ý nghĩa gì đối với tôi?

Đó là con đường dẫn tới điểm tận cùng không thể biết trước.

Điểm tận cùng là ngôi nhà tràn đầy mục tiêu.
Ở thời cổ đại, Con đường biểu đạt cho Đầu tranh, Nhu cầu & Sự lãng phí vô tội.
Ở thời cổ đại, Con đường được cất giấu trong sự Chia sẻ, Khoi dậy & Ý chí tương tác.

Tôi biết – Tôi muốn sồi lên và muốn Mặt trời và tĩnh mạch trên tay tôi được kết nối Với sự rung động thân thuộc V. Khlebnikov Tân cùng Nhà không phải là để nói về đất nước của bạn.

Nhà là để nói về những suy nghĩ. Là để nói về nơi mà luôn nằm trong tâm trí bạn được kết nối với sự cưỡng ép để biến mất. Sự biến mất không phải là để nói về trạng thái của bạn. Sự biến mất là để nói về những cảm nhận, về sự im lặng trong tâm trí bạn Hòà cùng với lương tâm Để không quên sự quan trọng

của việc đấu tranh.
Sự đấu tranh là để nói về những hành động, ảnh hưởng đối với hành động của một con người

sự tự vấn lương tâm và những cuộc chuyện trò đã trông thấy mặt trời nơi mà bạn cần phải ở. Sự cần thiết là để nói về bạn.

Tâm hồn của bạn nằm ở phía Tây & giấc mơ tan chảy và hòa vào tâm hồn của bạn & sự lãng phí đã mang bạn vào trong giấc mơ & cuộc sống ngủ quên trong sự lãng phí & Nhà giúp hình thành cuộc đời bạn & cách bạn đọc bài thơ này, tin và tự hỏi đâu là tận cùng

Đó là ở đây.
Tất cả mọi thứ.

Nhà của bạn chính là ở đây.
Người dịch: Đỗ Quỳnh Mai – Đại học Ngoại ngữ

丝绸（太阳）之路之于我

这条终将通向未知的终点，
终点是家，寄托着目标的沉甸。
正如古时，这条路复杂多变，
见证了挣扎、欲求和对天真的挥霍糟践。

正如古时，这条路魔幻灵验，
承载了共享、
新生和对互动的决心意愿。

我知道——我想狂怒释怀，
将太阳
和我手上的血脉

通过共同的律动
连结起来。
V. 赫列布尼克夫
结局

家，无关故园，
家，是意念。
是脑海中的那个地点，
与转瞬不见，
紧紧相连。

转瞬不见不是一种境地，
转瞬不见是情感的经历。
是你心中的沉寂，
与良知结合在一起，
让你不要忘记，
挣扎的意义。

挣扎是你的所作所为。
是影响他人的行为，
自省和忏悔，
看见阳光明媚，
那里是你欲求的方位。

与欲求有关的是你自己。
你的灵魂与西方在一起，
梦境消融，融进你的灵魂里，
挥霍将你带入梦里，
生命沉睡在你的挥霍里，
家试图在你的生命里成型，
你在读这首诗时问自己，
结局究竟在哪里？

在这里。
你的家就在这里。

私にとってシルクロードとは？

それは未知なるところへと導く“ロード”。
その目的地とは皆が目的とする居場所。
古くから複雑で、苦悩、欲求、そして
無邪気さの無駄を表現する“ロード”。

古くから分かち合うこと、生まれること交流することを
秘めた、魅惑の“ロード”。私は知っている。沸き立ち、
望みたい。太陽と手に見える血管が繋がってほしい。
共通の鼓動によって V フレブニコフ

目的地
居場所とは国のことではない。
居場所とは思考。
それは自分の頭の中にある場所。
消失しようとする力と結びついている。
消失とはあなたの状態ではない。

消失とは感情。
それは心の中の沈黙
良心と共生し
大切な事を忘れないようにする
そう苦闘することの大切さを。
苦闘は行動 人の行動に与える影響であり
自己を内省し、話すこと
太陽を仰ぎ見た。

そこはあなたが居る必要のあるところ
欲求はあなたのこと。
あなたの魂は西洋と一緒にとなっており
またあなたの魂に溶け込んでいく夢
またあなたを夢に連れしていく無駄
またあなたが費やした無駄の中で眠り
につこうとしている人生

またあなたの人生で形づくられようと
した居場所またどこで終わりか考え、
不思議に思いながらこの詩を読むその道
それはここ。そうすべてはここに。
あなたの居場所はここだ。

실크(태양)로드는 내게 무엇을 의미하는가?

그건 미지의 끝으로 이끄는 길이지.
그 끝은 목표들로 가득한 집
고대에 그랬듯이, 그 길은 고난과 필요,
그리고 순수의 폐허로 복잡하게 구현되어 있다.

고대에 그랬듯이, 그 길은 나눔과 발생,
그리고 교류에 의지가 마법처럼 감싸고 있다.
나는 알고 있다 – 내가 끓어오르고 싶고 태양을
원한다는 것을.

그리고 내 손의 핏줄들이 공동의 떨림으로
이어지기를 원한다는 것을. V. 헤레니브코브
그 끝.

집이란 당신 국적에 관한 게 아니다.
집이란 사유에 관한 것.
소멸하려는 힘과 연동된
당신 머리 속 공간에 관한 것.
소멸은 당신 상태에 관한 게 아니다.

소멸은 느낌에 관한 것,
싸워야 한다는 생명을 잊지 않으려는
양심과 뒤섞인 당신 정신의 고요에 관한 것.
투쟁은 당신 행동에 관한 것.

누군가의 행동에, 영혼의 탐색에,
대화에, 미칠 영향에 관한 것
당신을 필요로 하는 곳의
태양이 보여지는 것. 필요는 당신에 관한 것.

당신의 영혼은 서쪽과 함께 하는 자
& 당신 영혼에 녹아 들어 뒤섞인 그 꿈
& 당신을 꿈으로 끌어들인 그 폐허
& 당신의 폐허에서 잠든 그 삶
& 당신 삶에서 형성하려는 그 집
& 어디가 끝인지 궁금해하며 또한 믿으며

이 시를 읽는 당신의 방식.
여기에 있다. 모든 것이 있다.
당신의 집은 바로 여기다.

Что для меня значит Шелковый (Солнечный)пут?

Это значит дорога, ведущая к неизвестному концу.
Этот конец -Родина, что полна целью. Как и в древние
времена, этот Путь сложный, воплощенный Борьбой,
Нуждой и Отвращением и Невинности.

Как и в древние времена, Путь зачарован, закрепленный
вразделений, Рождения & желаний для взаимо-
действия. Я знаю –я в смятении, я хочу Солнца и вены
на руках, чтобы быть связанный С трепетом В.
Хлебников Конец

Rodinaэто не Страна. Родина это мысли.
то место в голове связанный с силой
уклоняться. мимолетность - это не ваше состояние.
это ваши чувства.

Это тишина в вашем сознании Смешанный с сознанием
Не забывать о важности Бороться. Борьба значит ваши
поступки. и влияние на свои действия
поиск души и переговоры
созерцания солнца там вам нужно быть.
Потребность в вас.

Ваша душа едина с Западом
и мечта растает и сливается с душой
а неудача приведет вас к мечте
и жизнь, засыпающая в ваших неудачах
и Родина пытается наладить вашу жизнь

и то, как вы читаете эти строки, с верой и
негодованием, где же этот конец Он здесь. Все.
Ваш дом здесь.

Буюк Ипак Йули (Күёш) нимани англатади?

Намаълум манзилга чорлайдиган йул
Манзил эса мақсадларга, орзу- умидларга тўла уй/юрт

Йул қадим замонларда Курал, Мухтожлик ва
Бегуноҳликни(Бокираликни) йуқотиш каби
мураккаб тушунчаларни бирлаштирган.

Қадим замонларда Йул: Алмашин, Вужудга
келиш ва Хамкорликга интилиш каби тушунчалар
билин сехрланган, ўзида мужассам этган.

Мен шуни биламан- Хохлардим шуни, йурагим
жош уриб туришини

Күёш ва қўлимдаги қон томирларим Дунёни
ларзага солишини В.Хлебников

Охириг манзил/мақсадлар
Уй/юрт дегани нафақат ватан
У бизнинг орзу умидларларимиз
У бизнинг тарк этиш ҳаёлларимиз
Ҳаёллар бу бизнинг туйтуларимиз
Тарк этиш ҳаёли онгимизда
Курашга чорлайди Чорлайди виждан
Кураш бу харакат, тасир кўрсатиш
У Рухий изланиш ва сухбатлашиш
У Кўёшнинг англаши айнан

Сизга муҳтожлик жойни
Муҳтожлик бу сизнинг Кунгилингиз
Дилингиз Гарб билин боғлик бўлиб,

У сизнинг дилингиздаги орзу умидларингиз
У сизни мақсад сари чорлаган йуқотиш
Йуқотишда мудраган ҳаётингиз

Уй/юрт ҳаётингизда аксини топди
Упбу сатрларни ўқиб, англайсиз қани ниҳоя
Шу ерда. Барчаси.
Юрт сизники.

Jalan Sutera
Satu laluan perdagangan
Menghubungkan timur dan barat
Dari selatan Eropah hingga ke China

Jalan Sutera,
Tersebarnya tamadun-tamadun besar
Jambatan pertukaran ekonomi
Bahasa dan kebudayaan

Jalan sutera,
Bermula dari Dinasti Han
Bermula dari pertukaran sutera
untuk seekor kuda
Bermula satu revolusi ketamadunan

Jalan sutera,
Menyatukan pelbagai tamadun
Arab, Cina dan India
Medan penyatuhan ilmu
Medan pertukaran ilmu dan teknologi

Jalan sutera,
Berkembang pesat perdagangan
Berkembangnya Selat Melaka
Sebagai tempat persinggahan para pedagang
Bermulanya kemajuan Selat Melaka

Jalan Sutera,
Kerana engkau wujudnya Selat Melaka
Pusat perdangan terbesar Asia Tenggara
81 bahasa telah dituturkan
Namun 'lingua franca'
Adalah Bahasa Melayu

Jalan Sutera,
Wujudnya interaksi antara tamadun
Perkembangan Bahasa dan Kesastaraan
Perkembangan Kesenian dan Kebudayaan
Membentuk pemikiran generasi kini

Jalan Sutera,
Jika tiadanya engkau
Tiada percampuran etnik dan bangsa
Tiada wujud perkembangan pemikiran
Oleh generasi kini

Jalan Sutera,
Kerana engkau wujudnya
Masyarakat berbilang kaum di tanah airku
Kami hidup sebagai satu bangsa
Bangsa Satu Malaysia

Jalan Sutera,
Jasamu tidak akan ku lupakan
Sejarah ini akan kekal di dalam ingatan
Generasi demi generasi.

丝绸之路

丝绸之路
世界商贸之路
连接东西方世界
从南欧延伸到中国

丝绸之路
传播文明之路
经济、语言与文化交流的桥梁

丝绸之路
开辟于汉朝
以丝绸换马匹

丝绸之路
促进了各文明的交流
汇聚人类文明

丝绸之路
阿拉伯、中华与印度文明
既是汇聚知识的平台

丝绸之路
也是科技交流的园地
若你不曾出现

丝绸之路
推动经济发展
马六甲海峡逐渐崛起
成为商贸停泊之地
从此繁荣昌盛、欣欣向荣

丝绸之路
因为有你
我的祖国成为多元种族国家
我们却又是同一个民族
马来西亚民族

丝绸之路
你的贡献永生难忘
历史的遗迹永不磨灭
必将代代相传

シルクロード

シルクロード
ひとつの交易路が
洋の東西をつないできた
欧州の南から中国まで

シルクロード
数々の大文明が広まり
経済や言語や文化が
行き交う橋

シルクロード
漢王朝にはじまり
絹と馬の交換からはじまり

シルクロード
促进了各文明的交流
汇聚人类文明

シルクロード
アラブや中国やインドなど
幾多の文明を融合してきた

シルクロード
既に知識の合流の場
知識と技術の交換の場

シルクロード
交易が急速に発展し
マラッカ海峡も発展した
商人たちの寄港地として
そうしてマラッカ海峡の
繁栄がはじまった

シルクロード
もしおまえがなければ
民族が混じりあうこと
現代思想が発展すること
ありはしなかっただろう

シルクロード
おまえのおかげで
我が国に多民族社会が生まれ
我々はひとつの国民として生きている
ひとつのマレーシアという国民として

シルクロード
おまえの功績を忘れはしない

Poem Special Selection

قشع ی-دادج، مشیربای-دادج
نایرای دیجم⁶

실크로드

실크로드

한 무역의 길
남유럽부터 중국까지
동서를 이어준다

실크로드

거대 문명들이 뻗어나간 길
언어와 문화
그리고 경제 교류의 다리

실크로드

한 왕조 때부터
말 한 필에 비단을 교류하던 때부터
문명의 혁명으로부터 시작되었다

실크로드

아랍, 중국, 그리고 인도
다양한 문명이 만나
지식의 통일 장이 되었고
지식과 기술의 교류 장이 되었

신크리드

글그로—
빠르게 발전된 무역
말라카 해협이 번영된 곳
상인들의 중간 기착지로써
영광과 폐허의 반복이 이어졌다.

한 민족, 말레이시아

실크로드

당신의 공을 잊지 않을 것이다
이 역사는 기억 속에 영원할 것이다
한 세대에서 또 다른 세대까지

دوب مغ گنر ز کا-پ، ن-یم ز راس خر شا-ک
دوب مرت ام زا-ی هفت، ق، ها-ق، د، دار-کت شا-ک

دشـهـیم مـگـ نـامـزـ حـولـ زـاـ یـشـکـ نـاسـنـاـ شـاـکـ

دوب لفحه ره تنجيز، بربط و قشع ۵-۶ صدق
دوب مخ دردنام خيو-سيگ و ربود زان خس

لـ جـ بـتـ زـاـيـهـ دـوـبـ، نـاهـجـ مـادـنـاـ شـاـكـ
دـوـبـ مـُـخـنـاـيـهـ حـازـلـگـ هـبـشـيـ دـنـاـ لـ گـ

نـاـجـ رـازـ بـ رـجـ اـتـ مـیـتـ رـدـ شـاـگـ

لدى ي-م و ي-ن-ي-ا و ي-د-ن-ه و ي-ن-ي-چ

ب-ب و ن-ن آ زا رت-ر-ب، ن-ا-ب-ز و گ-ن-ر زا غ-راف

丝绸之路, 爱情之路

如果地球上没有悲伤之色, 每分钟都脱离痛苦, 那该多好啊!

如果在和平闪耀的阳光下, 战争的影子从每个人的头上消亡, 那该多好啊!

如果杀人从时代上抹掉、世界和人类没有痛苦和悲伤, 那该多好啊!

如果人类都心心相印、热情多烦恼少, 那该多好啊!

如果所有的聚首都讲爱情和喜悦、都谈情人和她的卷发, 那该多好啊!

如果世界本身不受无知之扰、世界的花园开满思想之花, 那该多好啊!

如果人类的愿望都是美好的, 欺骗和恶毒的计划都被消灭, 那该多好啊!

如果市面上的货币是宽容且公道的、买卖能展现“人”的美德, 那该多好啊!

如果世界上的交易市场, 替代剑和武器的都是药和调料, 那该多好啊!

如果人人相通、心心相连, 那该多好啊!

如果中国、印度、伊朗和罗马都一直友好, 那该多好啊!

如果排除掉肤色、语言、宗教和家族的差异, 所有的人都亲密无间, 那该多好啊!

如果所有的商队都是爱情和希望的商队、一切道路都是“丝绸之路”, 那该多好啊!

丝绸之路, 爱之路

愿大地的脸颊没有愁容, 愿时光的流转远离哀伤

愿在和平灿烂的光辉照耀下, 战争的阴霾从人们头顶匿亡

愿人间的屠杀从时间板上消失, 愿世界和人类再无痛苦和悲伤

愿万物的心灵都紧密相连, 多一些慈善, 少一些憎恨

爱与欢乐的故事装点着每一个地方, 和那迷人的话语以及弯曲的长发

愿世界没有愚昧无知, 思想的花朵在世界的花坛里茂密生长

愿人类的贸易都基于益处, 坏人和诡计都被通通赶跑

市场通行的货币, 包容而公正, 是贸易的终结, 是善良的人性

愿在世界商人的店铺里, 药物取代矛与剑

愿道路通向人类的尽头, 愿心与心之间的纽带更加牢固

中国人, 印度人, 伊朗人和罗马人团结一心, 齐步同行

超越肤色和语言, 种族和习俗, 人与人之间亲近友爱

所有的商队都是爱和希望的商队, 所有的大路都是丝绸之路

Le vie della seta, le vie dell'amore

Vorrei veder svanire dal volto della terra tutti i segni del dolore, liberarsi da tutti questi lutti lo scorrere dei giorni.

Vorrei che nei raggi di un sole lucente soltanto di pace dal destino dell'uomo sparissero le ombre della guerra.

Vorrei cancellare l'assassinio dalla pagina del tempo e che pena e sofferenza lasciassero gli uomini ed il mondo.

Vorrei che i cuori di tutte le creature si stringessero fra loro: che sempre crescesse l'affetto gentile, e l'odio s'annientasse.

Vorrei che fossero storie gioiose d'amore ad abbellire i nostri incontri che solo si parlasse delle trecce inanellate di chi amiamo.

Vorrei che l'anima del mondo guarisse da ogni febbre d'ignoranza e che il fiore del pensiero sbocciasse nel roseto che è la terra

Vorrei che l'entusiasmo d'ogni uomo si volgesse verso il bene scardinando così tutti i piani del male e dell'inganno

Vorrei che la vera moneta comune fossero modi umani e generosi, che a siglare i nostri scambi fosse l'essenza di bellezza del Sigillo.

Vorrei che negli empori di tutti i mercanti del mondo al posto di lance e di spade ci fossero invece balsami e spezie.

Vorrei che ogni strada portasse soltanto alla metà dell'Uomo e che si facesse più saldo il legame tra un cuore ed un altro.

Vorrei che i cinesi e gli indiani e i persiani e le genti dell'Ovest diventassero amici tra loro e compagni di viaggio.

Vorrei che liberi da lingue e da colori, al di là di stirpi e tradizioni, s'accorgessero, gli umani, di essere stretti parenti tra di loro.

Possano, le carovane, trasportare l'amore e la speranza, così che ogni strada diventi davvero una Via della Seta!

シルクロード、愛の街道

大地の頬は、悲しみの色を拭い去り
繰り返される瞬間に、喪などなければ良いのに

平和の輝く陽光のなかで
戦争の影は、人間の頭から逃げ去っててしまえば良いのに

人殺しは運命の石板から消えてしまえば良いのに
苦しみと悲しみは、人間と世界から隠されたら良いのに

人々の心が強く結びつき
優しさは溢れ、憎しみなど小さくなれば良いのに

愛と喜びの物語は、あらゆる集いの飾りであった
語られるのは恋人と、彼女の纏れる巻き毛の話

世界という身体が、無知という熱にうなされず
思想の花は世界の花園を想い、瑞々しく咲けば良いのに

人間の気質は善に基づき
性悪で狡猾な絵など崩れ去っててしまえば良いのに

バーザールの通貨は、寛大と公平
取引の終わり(ハータム)は、善良の気質という「印章(ハータム)」

世界のバーザールの商人のアーケードでは
剣や槍先の代わりに、香料と軟膏があれば良いのに

道という道の終わりが人間であり、
心と心の繋がりが堅固であれば良いのに

中国人、インド人、イラン人、ローマ人みな一つの心
みな互いに旅の仲間であり親しい友同士

肌の色と言語から解き放たれ、風習と血統を越えて
人間は互いにみな親族

隊商すべては愛と希望の隊商
街道すべては「シルクロード」なのだ

Se viaggio, è adesso

Francesco Pelosio⁷

Se viaggio, è adesso

Se viaggio, è adesso.
Attraverso l'eterno,
percorro la seta,
la vivo. Adesso.

Se viaggio, è adesso.
I luoghi non vedo,
li sento, li vivo.
Qui, adesso.

Se viaggio, è adesso.
A Roma che arrivo,
lontano, non credo,
è qui. Adesso.

Se viaggio, è adesso.
Ritorna l'eterno,
la seta risplende,
da qui, adesso.

타클라마칸 사막

오유경⁸

더위를 머금은 모래 알갱이가
금빛으로 알알이 빛나는 곳
바스락거리는 햅볕을 밟아가며
모래 안으로 발을 푸욱 푸욱 집어넣는다
누구의 발자국도 찍히지 않은 곳에
작은 발에서 발목까지 전부 기록한다
바람도 물도 머물지 못한 곳으로
검은 천을 뒤집어 두른 사내 하나가
멈춤 없이 묵묵히 걸어간다
밤과 낮이 끝없이 반복되는
국경 없는 시간 속으로
사내는 그림자가 무겁게 드리워진
자신의 걸음을 바삐 재촉한다
금과 은, 비단과 보석이 흐르는 곳으로
신기루가 오아시스가 되는 곳으로
지친 어둠을 허리에 메고 간다

Poem for Silk Road

Negin Khoramzadeh⁹

دوب م غ گـنـر زـ کـاـپـ، نـمـزـرـ اـسـرـ شـاـکـ
دوب مـتـامـ زـاـیـ مـتـ، قـیـاـقـ دـارـکـتـ شـاـکـ

حـلـعـنـ یـهـ ۵۵ـنـزـوـرـ دـیـشـروـخـ وـرـبـ رـدـ شـاـکـ
دوب مـدـآـرـسـ زـ نـازـیـرـگـ، گـنـجـ یـهـ ۵۵ـهـیـاسـ

دـشـیـمـ مـکـ نـامـزـ حـوـلـ زـاـیـشـکـنـ اـسـنـاـشـاـکـ
دوب مـلـاعـ زـاـ وـ مـدـآـ نـاهـنـ شـاـکـ مـغـ وـ جـنـرـ

دـرـوـخـیـمـ مـهـ دـهـ رـهـ گـقـیـالـخـ اـهـلـدـ شـاـکـ
دوب مـکـ تـرـفـانـ وـ اـوـاـرـفـ هـبـ یـنـاـبـرـهـمـ

دوب لـفـحـمـ رـهـ تـنـیـزـ بـبـرـطـ وـ قـشـعـ ۵۵ـهـیـصـقـ
دوب مـخـ دـدـنـاـ مـخـ یـوـسـیـگـ وـ رـبـلـدـ زـاـنـخـسـ

لـهـجـ بـتـ زـاـیـهـتـ دـوـبـ، نـاهـجـ مـادـنـاـ شـاـکـ
دوب مـهـنـخـ نـاـهـجـ رـاـزـلـگـ هـبـ هـشـیـدـنـاـ لـگـ

دـوـبـ اـهـیـبـوـخـ رـسـ رـبـ رـشـبـ یـادـوـسـ شـاـکـ
دوب مـهـرـبـ یـرـگـ ۵۵ـلـیـحـ وـ یـتـنـیـ طـدـبـ شـقـنـ

فـاـصـنـاـ وـتـشـذـگـ، رـازـابـ جـیـارـ ۵۵ـکـسـ
دوب مـهـتـاخـ یـشـوـخـ قـلـخـ دـتـسـ وـ دـادـ مـهـتـاخـ

نـاـهـجـ رـاـزـلـبـ رـیـجـاتـ یـهـ ۵۵ـجـمـیـتـ رـدـ شـاـکـ
دوب مـهـمـ وـ هـیـوـدـاـ، نـانـسـ وـ رـیـشـمـشـیـاجـ

دـشـیـمـ نـاـسـنـاـ دـبـ مـتـخـ مـهـ شـاـکـ ۵۵ـهـارـ
دوب مـکـحـمـ، لـدـ وـ لـدـنـایـمـ دـنـوـیـپـ شـاـکـ

لـدـکـیـ یـمـورـ وـ یـنـاـرـیـاـ وـ یـدـنـهـ وـ یـنـیـچـ
دوب مـهـمـ وـ رـفـسـ ۵۵ـهـ یـرـگـدـ اـبـ یـکـیـ رـهـ

رـاـبـتـ وـ نـیـئـآـ زـاـ رـتـرـبـ، نـاـبـزـ وـ گـنـرـ زـاـعـ رـافـ
دوب مـرـخـ نـاـیـمـدـآـیـهـ اـبـ یـمـدـاـ

دـیـمـ وـ قـشـعـ یـهـ ۵۵ـلـلـفـاـلـقـ اـهـ ۵۵ـلـفـاـلـقـ یـهـ ۵۵ـمـهـ
دوب مـهـشـیـسـیـبـاـ ۵۵ـدـاـجـ ۵۵ـدـاـلـجـ ۵۵ـهـدـلـجـ ۵۵ـهـدـلـجـ

LALUAN SUTERA LALUAN BERSEJARAH

Nurul Afizan binti Mohd Ariffin¹⁰

Laluan sutera
Laluan lahirnya sebuah sejarah ketamadunan dunia
Sejarah yang tidak akan hilang ditelan zaman
Laluan yang masih bernyawa pada abad ini
Laluan yang hidup di darat maupun di laut.

Laluan sutera
Laluan yang menghubungkan benua perdagangan Asia
Laluan yang menghubungkan rantau antara rantau
Laluan yang menghubungkan kebudayaan antara benua
Laluan yang menghubungkan teknologi antara penghuni alam semesta.

Laluan sutera
Laluan berlakunya sejarah penyebaran ilmu dan fahaman
Tanpa ilmu, siapalah insan manusia
Tanpa ilmu, tiadalah kelahiran sesuatu tamadun
Tanpa ilmu, apalah itu kemajuan dalam kehidupan.

Laluan sutera
Laluan yang menjadikan Tanah Melayu sebagai persinggahan
Laluan yang menjadikan Tanah Melayu kaya dengan bahan dagangan
Laluan yang menjadikan Tanah Melayu kaya dengan umat manusia
Berbagai kaum, berbagai budaya dan berbeza agama
Hidup serumpun aman dan harmoni.

Laluan sutera
Laluan bersejarah
Tiadamu tiadalah Tanah Melayu
Tiadamu tiadalah sejarah ketamadunan dunia
Tiadamu tiadalah negara Tanah Melayu yang unik ini.

Bulbul, Mawar dan Bulan

(The Nightingale, The Rose & The Moon)

Nurul Atira Hamdani¹¹

Bulbul:
Kekasih, kau tahu laraku dalam
Dengan apa kukatakan aku seorang Parsi?
Tidak pada bait Mathnawi dan Diwan, hapus luat semuanya
Itu, kalungan emasmu ditempa pelabuhan Ulsan
Sari merahmu tenunan Goa
Aku sendiri sudah terlalu lama menagih hidup di China
Menyaksi sepuluh hari nan panjang di Yangzhou
Pelepahku tercarik tragedi sebuah dinasti!
Terasing dari daerah sendiri
Tak betah meski berbalut perak dan mastuli
Ya sudahlah, lurah tidak terturuni, bukit tidak terdaki.

Mawar:
Malam itu kau dendangkan aku;
antara Huntington dan Khatami –
Manusia berkelahi tak kenal leluhurnya
pernah sebumbung satu negeri
Judah dan Muhammad berbalas buah catur di Granada
sama bersiu nakal menanti pulang Maria dari gereja
Bulbul jalanmu panjang, hamparan sutera
Engkau utusan dua dunia, merentas benua dan negara raya
Santak lautan memanggilmu, kerinduan.. kerinduan
Perantau tidak digentarkan maut dan rindu
Perantau hidup mengerti asal mengenal muasal
dan itu bererti Satu, meski cabangnya beribu

Bulan:
Bersahut-sahutan, nyanyi rindu bulbul pada mawar
Cinta yang tertekat di semenanjung emas
khayal haruman gaharu dan cendana
dibuai santun pekerti Nusantara
Dan masih aku
terdampar diam di langit Palestin
Merintih... merintih memanggil amannya Andalus!

Awards Translators Examiners

The Result of WRICOS 2017

Translators of WRICOS 2017

Essay

102-2

Grand prize

Chinese _ No.1
Leo Lin
Beijing Foreign Studies University

Excellence award

Spanish _ No.2
Elia Albinana Catala
University of Valencia

Spanish _ No.3
Raquel Baixauli
University of Valencia

special selection

Italian _ No.4
Pio Antonio Romano
Naples University "L'Orientale"

Uzbek _ No.5
Mukhammad Yusuf Saibniyazov
Samarkand Agricultural Institute

Vietnamese _ No.6
Nguyen Hoang Viet Anh
University of Social Sciences and Humanities, Ho Chi Minh City

Vietnamese _ No.7
Tran Tho Hue
University of Social Sciences and Humanities, Ho Chi Minh City

selection

English _ No.8
Adam Huang Tung Kai
University of Malaya

English _ No.9
Chin Joo Tan
University of Malaya

Italian _ No.10
Benedetta De Fenzo
Naples University "L'Orientale"

Korean _ No.11
Soohyun Park
Hanyang University

Persian _ No.12
Hamidreza Abdoli
University of Isfahan

Persian _ No.13
Zahra Zamani
University of Isfahan

Spanish _ No.14
Valeria Rubio
Ural Federal University

Uzbek _ No.15
Firdavs Murodov
Samarkand Agricultural Institute

Vietnamese _ No.16
Pham Hong Thien Trang
University of Social Sciences and Humanities, Ho Chi Minh City

Vietnamese _ No.17
Thuong Thuong Tran Do
University of Social Sciences and Humanities, Ho Chi Minh City

Vietnamese _ No.18
Pham Ba Chuc
Vietnam National University
(University of Economics and Law)

Poem

102-2

Grand prize

English _ No.1
Calyn Tan Jen Ai
University of Malaya

Excellence award

Korean _ No.2
Oh Taekjung
Hankuk University of Foreign Studies

Spanish _ No.3
Estela Marti Simo
University of Valencia

special selection

English _ No.4
Yulia Gaeva
Ural Federal University

Malay _ No.5
Nurul Diana binti Zainuddin
University of Malaya

Persian _ No.6
Majid Yaryan
University of Isfahan

selection

Italian _ No.7
Francesco Pelosio
Naples University "L'Orientale"

Korean _ No.8
Yugeyeong Oh
Myongji University

Malay _ No.9
Nurul Afizan binti Mohd Ariffin
University of Malaya

Malay _ No.10
Nurul Atira Hamdani
University of Malaya

Persian _ No.11
Negin Khoramzadeh
University of Isfahan

Essay

Chinese (Leo Lin)

Arabic
WANG Xiaoran
BFSU
Undergraduate, School of Arabic Studies

English
Wu Jie
BFSU
Undergraduate, School of English and International Studies

French
Qichen Zhao
BFSU
Undergraduate, School of French

German
Cheng Qihang
BFSU
Graduate, School of German

Italian
Ca' Foscari University of Venice
Graduate, School of European languages and cultures

Japanese
Kitaura Kazuha
TUFS
Undergraduate

Korean
Great Root Woods
HUFS
Dean, Public Affairs Professor, Department of Chinese Interpretation and Translation

Malay
Izni Zhao Jinglin
BFSU
Undergraduate, Asia and Africa Academy

Persian
Dr. Elham Sadat Mirzania
Allameh Tabatabai University
Head of Chinese Language Department

Russian
USUWL
Postdoctoral Researcher/ Lecturer Moonjung Park, ph.D

Spanish
Wang Yajing
BFSU
Undergraduate, Department of Hispanic and Portuguese Philology

Spanish(Elia Albinana Catala)

Chinese
Wang Lei
Master, Spanish and Portuguese Department

English
Pablo Martinez Olmos
University of Valencia
Student, Translation and Interlinguistic Mediation

German
Jennifer Jost
University of Valencia
Exchange student of linguistics, culture and translation (University of Germersheim)

Japanese
Hibiki Takahashi
University of Valencia
Student, Translation and Interlinguistic Mediation

Korean
Jung Hyunjoo
HUFS
Graduate Student, Department of Spanish Language and Literature

Spanish(Elia Albinana Catala)

Chinese
Wang Lei
BFSU
Master, Spanish and Portuguese Department

English
Pablo Martinez Olmos
University of Valencia
Student, Translation and Interlinguistic Mediation

German
an Siek
University of Valencia
Exchange studies in the master's program "Romance (Spanish, French, Catalan)" and "Cultural Poetics (New Historism)" (University of Münster)

German
Jennifer Jost
University of Valencia
Exchange student of linguistics, culture and translation (University of Germersheim)

Poem

Uzbek (Mukhammadusuf Saibniyazov)

Japanese	Japanese
Toshitaka Kitada	Aki Tanaka
TUFS	Italian
Graduate student	TUFS
Korean	Vietnamese(Tran Tho Hue)
Jung Hyunjoo	Chinese
HUFS	Lin Siyu
Graduate Student, Department of Spanish Language and Literature	BFSU
	Graduate, School of Asian and African Studies

Uzbek (Mukhammadusuf Saibniyazov)

Chinese	Zhang Yuanyuan
BFSU	Media Attache, Institute of Silk Road Research
English	USUWL
Italian	Ca' Foscari University of Venice
Japanese	Ryo Naito
	TUFS
	Undergraduate
Korean	Lee, Ji Eon
	HUFS
	Associate Professor, Department of Central Asian Studies
Russian	USUWL

Vietnamese(Nguyen Hoang Viet Anh)

Chinese	Lin Siyu
BFSU	Graduate, School of Asian and African Studies
Japanese	Aki Tanaka
	Italian
	TUFS
	Graduate student

English(Calyn Tan Jen Ai)

Chinese	Yang Tong
BFSU	English editor, Network of International Cultural ink Entities

French	Guillaume Barresi
HUFS	Assistant professor

Japanese	Chiaki Ota
TUFS	Graduate Student

Korean	Park Seonah
HUFS	PhD candidate

Russian	USUWL
Uzbek	USUWL
Vietnamese	Do Quynh Mai
HUFS	International Development Studies, M.A

English(Yulia Gaeva)

Chinese	Yang Tong
BFSU	English editor, Network of International Cultural ink Entities

Japanese	Yusuke Fukuda
TUFS	Graduate Student

Korean	Park Seonah
HUFS	PhD candidate

Russian	USUWL
Uzbek	USUWL
Vietnamese	Do Quynh Mai
HUFS	International Development Studies, M.A

Korean(Oh Taekjung)

Arabic	Kim Joohee
HUFS	Lecturer of Arabic
Chinese	Great Root Woods

English	Park Seonah
HUFS	PhD candidate

German	Seo Yujung
HUFS	Assistant Professor, Department of German

Italian	Park Moonjung
HUFS	Postdoctoral Researcher/ Lecturer Moonjung Park, ph.D

Japanese	Boae Kim
HUFS	Part-time lecturer, Graduate School of Interpretation & Translation

Malay	Lee Eun-kyung
HUFS	Malay, Indonesian Literature, M.A

Uzbek	Dilrabo Abidova
USUWL	

Uzbek	Lee, Ji Eon
HUFS	Associate Professor, Department of Central Asian Studies

Vietnamese	Pham Tien Long
HUFS	Korean Language and Literature, M.A

Malay(Nurul Diana binti Zainuddin)

Chinese	Li Yanjun
BFSU	Master, School of Asian and African Studies
Japanese	Naoki Soda
TUFS	Associate Professor

Korean	Lee Eun-kyung
HUFS	Malay, Indonesian Literature, M.A

Chinese	Dr. Elham Sadat Mirzania
Allameh Tabatabai University	
Head of Chinese Language Department	

Chinese	Wang Lei
BFSU	Master, Spanish and Portuguese Department

Italian	Ca' Foscari University of Venice
TUFS	

Japanese	Konomi Murayama
TUFS	
Head Graduate Student Chinese Language Department	

Russian

Dr. Maryam Sahafaqi
Allameh Tabataba'i
University
A faculty member of the
Department of Russian
Language

Spanish(Estela Martí Simó)**Chinese**

Wang Lei
BFSU
Master, Spanish and
Portuguese Departmenta

English

Pablo Martínez Olmos
University of Valencia
Student, Translation and
Interlinguistic Mediation

German

Jennifer Jost
University of Valencia
Exchange student of
linguistics, culture and
translation (University of
Germersheim)

Japanese

Tomomi Sugiura
TUFS
Graduate student

Korean

Jung Hyunjoo
HUFS
Graduate Student,
Department of Spanish
Language and Literature